॥ श्री गुरुभ्यो नुमः हरिः 🕉 ॥

॥ ऋग्वेद संहिता ॥

For any questions, suggestions or participation in the project, contact Dayananda Aithal at dithal29 at gmail dot com [Last updated on: 07-Aug-2024 19:50:35]

```
[1] अग्निमीळ इति नवर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रोमधुच्छंदाअग्निगीयत्री । (मंडल:1, अखाक:1, स्क:1)(अष्टक:1, अध्याव:1)
 अग्निमीळेपुरोहितंयुज्ञस्यंदेवमृत्विजैम् । होतीरंरत्नुधातंमम् ॥ 1 ॥ 🕬
 अग्निः पूर्वेभिरूषिंभिरीड्योनूतंनैरुत । सद्वेवाँ, एहवंक्षति ॥ 2 ॥
 अग्निनौरयिमंश्रवत्पोषंमेवदिवेदिवे । यशसँवीरवंत्तमम् ॥ ३ ॥
 अग्नेयंयुज्ञमंध्वरंविश्वतं:परिभूरसिं । सइद्देवेषुंगच्छति ॥ ४ ॥
 अग्निर्होतांकविक्रंतुःसत्यश्चित्रश्रंवस्तमः । देवोदेवेभिरागंमत् ॥ ५ ॥
यदङ्गदाशुषेत्वमग्नेभद्रंकंरिष्यसि । तवेत्तत्सत्यमंङ्गिरः ॥ ६ ॥ 🕬 ग्रः
उपंत्वाग्नेदिवेदिंवेदोषांवस्तर्धियावयम् । नमोभरंन्तुएमंसि ॥ ७ ॥
राजैन्तमध्वराणांगोपामृतस्यदीदिंविम् । वर्धमानंस्वेदमे ॥ ८ ॥
सर्नः पितेवंसूनवेऽग्नेसूपायनोभंव । सर्चस्वानः स्वुस्तये ॥ ९ ॥
[2] वायवायाहीति नवर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रोमधुच्छंदाः आद्यतृचस्यवायुः द्वितीयतृचस्येंद्रवायू तृतीयतृचस्यमित्रावरुणौगायत्री ।
{मंडल:1, अनुवाक:1, सूक्त:2}{अष्टक:1, अध्याय:1}
वायवायाहिदर्शतेमेसोमा, अरंकृताः । तेषांपाहिश्रुधीहवम् ॥ 1 ॥ गांः
वायं उक्थे भिर्जरन्तेत्वामच्छौजरितारंः । सुतसौमा, अहर्विदंः ॥ २ ॥
वायोतवंप्रपृंचतीधेनांजिगातिदाशुषं । उरूचीसोमंपीतये ॥ 3 ॥
इन्द्रंवायू,इमेसुता,उपुप्रयोभिरागंतम् । इन्दंवोवामुशन्तिहि ॥ ४ ॥
वायुविन्द्रंश्चचेतथःसुतानांवाजिनीवसू । तावायांतुमुपंद्रुवत् ॥ ५ ॥
वायविन्द्रेश्चसुन्वतआयांतुमुपंनिष्कृतम् । मुक्ष्विरं(इ)त्थाधियानरा ॥ ६ ॥ गाः
```

```
ऋतेनंमित्रावरुणावृतावृधावृतस्पृशा । ऋतुंबृहन्तंमाशाथे ॥ ८ ॥
क्वीनोमित्रावरुणातुविजाता,उरुक्षयां । दक्षंद्धाते,अपसंम् ॥ ९ ॥
[3] अश्विनायज्वरीरिति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रोमधुच्छंदाः आद्यतृचस्याश्विनौ द्वितीयतृचस्येंद्रः तृतीयतृचस्यविश्वेदेवाः
चतुर्थतृचस्य सरस्वती गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:1, स्कः:3) (अष्टक:1, अध्याय:1)
 अश्विनायज्वरीरिषोद्भवंत्पाणीशुभंस्पती । पुरुभुजाचनुस्यतम् ॥ 1 ॥ गाः
 अश्विनापुरुदंससानराशवींरयाधिया । धिष्णयावनंतुंगिरः ॥ २ ॥
 दस्रीयुवाकवः सुतानासंत्यावृक्तबंर्हिषः । आयौतंरुद्रवर्तनी ॥ 3 ॥
 इन्द्रायांहिचित्रभानोसुता,इमेत्वायवंः । अण्वींभिस्तनांपूतासंः ॥ ४ ॥
 इन्द्रायांहिधियेषितोविप्रंजूतःसुतावंतः । उपुत्रह्मांणिवाघतंः ॥ ५ ॥
इन्द्रायाहितूतुंजानुउपुब्रह्माणिहरिवः । सुतेदंधिष्वनुश्चनः ॥ ६ ॥
 ओमांसश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवास्आगंत । दाृश्वांसोदाृशुर्षःसुतम् ॥ ७ ॥ 🖦
विश्वेदेवासो, अप्तुरं सुतमागैन्तुतूर्णयः । उस्रा, इंवस्वसंराणि ॥ ८ ॥
विश्वेदेवासो, अस्त्रिधुएहिं मायासो, अद्भुहः । मेधं जुषन्तु वह्नंयः ॥ ९ ॥
पावुकानुःसरस्वतीवाजैभिर्वाजिनीवती । युज्ञंवंष्टुधियावंसुः ॥ 10 ॥
 चोद्यित्रीसूनृतानांचेतन्तीसुमतीनाम् । यज्ञंदंधेसरंस्वती ॥ 11 ॥
महो,अर्णः सरस्वतीप्रचैतयतिकेतुनां । धियोविश्वाविराजिति ॥ 12 ॥
[4] सुरूपकृत्नुमिति दशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंद इंद्रो गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:2, स्क:1)(अष्टक:1, अध्याय:1)
 सुरूप्कृत्नुमूतयंसुदुघाँमिवगोदुहं । जुहूमसिद्यविद्यवि ॥ 1 ॥ गांत्र
उपनः सवनागंहिसोमंस्यसोमपाः पिब । गोदा, इद्वेवतोमदः ॥ 2 ॥
 अर्थांते, अन्तंमानांविद्यामंसुमतीनाम् । मानो, अतिंख्यु आगंहि ॥ 3 ॥
परेंहिविग्रमस्तृंतुमिन्द्रंपृच्छाविपृश्चितंम् । यस्तेसर्खिभ्युआवरंम् ॥ ४ ॥
```

मित्रंहुंवेपूतदंक्षुंवरुंणंचिर्शादंसम् । धियंघृताचींसाधंन्ता ॥ ७ ॥

```
उतब्रुंवन्तुनोनिदोनिर्न्यतंश्चिदारत । दधाँना, इन्द्रइदुवंः ॥ ५ ॥
उतनं सुभगाँ, अरिर्वोचेयुर्दस्मकृष्टयंः । स्यामेदिन्द्रंस्यशर्मणि ॥ ६ ॥ 🕬
एमा्शुमा्शवभरयज्ञ्श्रियंनृमादंनम् । पृत्यन्मंन्द्यत्संखम् ॥ ७ ॥
 अस्यपीत्वार्शतकतोघुनोवृत्राणांमभवः । प्रावोवाजेषुवाजिनंम् ॥ ८ ॥
 तंत्वावाजेषुवाजिनंवाजयामः शतऋतो । धनानामिन्द्रसातये ॥ १ ॥
 योरायो् ३ (ओ) वर्नि र्मुहान्त्सुंपारः सुन्वतः सखा । तस्मा, इन्द्रायगायत ॥ 10 ॥
[5] आत्वेतेति दशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंदा इंद्रोगायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:2, स्क:2) (अष्टक:1, अध्याव:1)
 आत्वेतानिषींदुतेन्द्रम्भिप्रगायत । सर्खायःस्तोमवाहसः ॥ 1 ॥ मा
पुरूतमंपुरूणामीशाँनुंवार्याणाम् । इन्द्रंसोमेसचाँसुते ॥ 2 ॥
सघाँनोयोगुआभुंवत्सरायेसपुरंध्याम् । गमुद्धाजैभिरासनंः ॥ ३ ॥
 यस्यंसंस्थेनवृण्वतेहरींसुमत्सुशत्रंवः । तस्माु,इन्द्रौयगायत ॥ ४ ॥
 सुतुपान्नसुता,इमेशुचंयोयन्तिवीतयं । सोमासोदध्यांशिरः ॥ ५ ॥
त्वंसुतस्यंपीत्यंसुद्योवृद्धो,अंजायथाः । इन्द्रुज्येष्ठ्यांयसुऋतो ॥ ६ ॥ मां १०
 आत्वांविशन्त्वाशवःसोमांसइन्द्रगिर्वणः । शंतेसन्तुप्रचैतसे ॥ ७ ॥
 त्वांस्तोमां, अवीवृधुन्त्वामुक्थाशंतऋतो । त्वांवंर्धन्तुनोगिरंः ॥ ८ ॥
 अक्षितोतिः सनेद्रिमंवाज्ञिमन्द्रः सहिम्रणैम् । यस्मिन्विश्वौनिपौंस्यौ ॥ ९ ॥
 मानोमर्ता, अभिद्रुंहन्तुनूनौमिन्द्रगिर्वणः । ईशौनोयवयाव्धम् ॥ 10 ॥
[6] युंजतीति दशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंदाः आद्यानांतिसृणामिंद्रः ततःषण्णांमरुतः (वीळुचिदिंद्रेणेतिद्वयोरिंद्रश्चवा)
दशम्या इंद्रो गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:2, सूक्त:3) (अष्टक:1, अध्याय:1)
युंजन्तिब्रध्नमरुषंचरन्तुंपरितस्थुषंः । रोचन्तेरोचनादिवि ॥ 1 ॥ मा
युंजन्त्यंस्युकाम्याहरीविपंक्षसारथे । शोणांधृष्णूनृवाहंसा ॥ 2 ॥
केतुंकुण्वन्नंकेतवेपेशोंमर्या,अपेशसे । समुषद्गिरजायथाः ॥ ३ ॥
```

```
आदहंस्वधामनुपुनेर्गर्भुत्वमैरिरे । दधौनानामयज्ञियम् ॥ ४ ॥
 वीळुचिंदारुजुत्नुभिर्गुहाँचिदिन्द्रविह्निभः । अविंन्द्युस्रिया, अनुं ॥ 5 ॥
देवयन्तोयथां मृतिमच्छां विदद्वं सुंगिरंः । मृहामंनूषतश्रुतम् ॥ ६ ॥ मा:12
इन्द्रेणुसंहिद्दक्षंसेसंजग्मानो,अबिंभ्युषा । मुन्दूसंमानवर्चसा ॥ ७ ॥
 अनुव्दौर्भिद्यंभिर्मुखः सहंस्वदर्चति । गुणैरिन्द्रंस्यकाम्यैः ॥ ८ ॥
 अतःपरिज्मन्नागंहिदिवोवारोचनाद्धि । समस्मिन्नृंजतेगिरः ॥ ९ ॥
इतोवांसातिमीमहिद्विवोवापार्थिवादधि । इन्द्रंमुहोवारजंसः ॥ 10 ॥
[7] इंद्रमिदिति दशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंद इंद्रो गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:2, स्क:4) (अष्टक:1, अध्याय:1)
इन्द्रमिद्गाथिनों बृहदिन्द्रमुर्के भिर्किणः । इन्द्रंवाणीं रनूषत ॥ 1 ॥ वर्गः । । इन्द्रंवाणीं रनूषत ॥ 1 ॥ वर्गः । ।
इन्द्रइद्धर्योः सचासम्मिश्च आवंचोयुजां । इन्द्रौंवुजीहिंरुण्ययः ॥ २ ॥
 इन्द्रौदीर्घायुचक्षंसुआसूर्यंरोहयिद्वि । विगोभिरद्विंमैरयत् ॥ 3 ॥
इन्द्रवाजेषुनोवस्हस्रंप्रधनेषुच । उग्रउग्राभिंरूतिभिंः ॥ ४ ॥
इन्द्रंवयंमेहाधनइन्द्रमर्भेहवामहे । युजंवृत्रेषुंवज्रिणंम् ॥ 5 ॥
 सनोवृषन्नमुंचुरुंसत्रौदावृन्नपौवृधि । अस्मभ्यमप्रतिष्कुतः ॥ 6 ॥ वर्षः 14
 तुंजेतुंजे्यउत्तरे्स्तोमा,इन्द्रंस्यवृज्रिणः । नविंन्धे,अस्यसुष्टुतिम् ॥ ७ ॥
वृषांयूथेववंसंगःकृष्टीरियुर्त्योजंसा । ईशांनो, अप्रतिष्कुतः ॥ ८ ॥
 यएकंश्चर्षणीनांवसूँनामिर्ज्यति । इन्द्रःपंचेक्षितीनाम् ॥ ९ ॥
 इन्द्रंवोविश्वतस्परिहवांमहेजनेभ्यः । अस्माकंमस्तुकेवंलः ॥ 10 ॥
[8] एंद्रेतिदशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंद इंद्रोगायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:3, स्क:1)(अष्टक:1, अध्याव:1)
एन्द्रंसान्सिंर्यिंस्जित्वांनंसदा्सहंम् । वर्षिष्ठमूतयंभर ॥ 1 ॥ वर्गः15
नियेनंमुष्टिहत्ययानिवृत्रारुणधांमहै । त्वोतांसोन्यर्वता ॥ 2 ॥
इन्द्रत्वोतांसुआवयंवज्रंघनादंदीमहि । जयंमुसंयुधिस्पृधंः ॥ 3 ॥
```

```
वयंशूरंभिरस्तृंभिरिन्द्रत्वयांयुजावयम् । सासह्यामंपृतन्यतः ॥ ४ ॥
महाँ,इन्द्रं:पुरश्चनुमंहित्वमंस्तुवृज्जिणे । द्यौर्नप्रंथिनाशवं: ॥ 5 ॥
सुमोहेवायआशंतुनरंस्तोकस्युसनितौ । विप्रांसोवाधियायवंः ॥ ६ ॥ वर्गः १
 यःकुक्षिःसोम्पातंमःसमुद्रइंवृपिन्वंते । उर्वीरापोनकाकुदंः ॥ ७ ॥
पुवाह्यंस्यसूनृतांविरुप्शीगोमंतीमुही । पुकाशाखानदाुशुषं ॥ ८ ॥
एवाहितेविभूतयऊतयंइन्द्रमावंते । सुद्यश्चित्सन्तिंदाुशुषं ॥ ९ ॥
एवाह्यस्यकाम्यास्तोमं उक्थं चुशंस्या । इन्द्रीयसोमंपीतये ॥ 10 ॥
[9] इंद्रेहीतिदशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंद इंद्रोगायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:3, स्क:2)(अष्टक:1, अध्याय:1)
इन्द्रेहिमत्स्यन्धंसोविश्वेभिःसोमुपर्वभिः । मुहाँ,अभिष्टिरोजंसा ॥ 1 ॥ गाःग
एमेनंसृजतासुतेमुन्दिमिन्द्रौयमुन्दिने । चित्रुंविश्वौनिचक्रये ॥ 2 ॥
 मत्स्वांसुशिप्रमुन्दिभिःस्तोमेभिर्विश्वचर्षणे । सचै्षुसर्वनेष्वा ॥ 3 ॥
 असृंग्रमिन्द्रतेगिरःप्रतित्वामुदंहासत । अजोषावृष्भंपतिंम् ॥ ४ ॥
 संचोदयचित्रमुर्वाग्राधंइन्द्रुवरेण्यम् । असुदित्तेविभुप्रुभु ॥ ५ ॥
 अस्मान्त्सुतत्रंचोद्येन्द्रंरायेरभंस्वतः । तुर्विद्युम्नयशंस्वतः ॥ ६ ॥ वर्गः ॥
 संगोमंदिन्द्रवाजंवद्स्मेपृथुश्रवांबृहत् । विश्वायुंर्धेह्यक्षितम् ॥ ७ ॥
 अस्मेधेहिश्रवां बृहद्युम्नंसंहस्रसातंमम् । इन्द्रतार्थिनीरिषंः ॥ ८ ॥
 वसोरिन्द्रंवस्रंपतिंगीर्भिर्गृणन्तंऋग्मियंम् । होम्गन्तांरमूतयं ॥ ९ ॥
 सुतेसुंतेन्योंकसेबृहद्बृंह्तएद्रिः । इन्द्रौयशूषमंर्चति ॥ 10 ॥
[10] गायंतीतिद्वादशर्चस्य सूक्तस्य वैश्वामित्रो मधुच्छंद ईंद्रोनुष्टुप् । (मंडलः 1, अनुवाकः 3, स्कः 3) (अष्टकः 1, अध्यायः 1)
गायंन्तित्वागायत्रिणोऽर्चंन्त्युर्कमुर्किणः । ब्रह्माणंस्त्वाशतऋतुउद्वृंशमिवयेमिरे ॥ 1 ॥ वर्गः19
यत्सानोः सानुमारुं हुद्भूर्यस्पंष्टुकर्त्वम् । तदिन्द्रो, अर्थं चेततियूथेनं वृष्णिरंजति ॥ २ ॥
युक्ष्वाहिकेशिनाहरीवृषंणाकक्ष्यपा । अर्थानइन्द्रसोमपागिरामुपंश्रुतिंचर ॥ 3 ॥
```

```
एहिस्तोमाँ, अभिस्वराभिगृणीुह्यारुंव । ब्रह्मंचनोवसोुसचेन्द्रयज्ञंचंवर्धय ॥ ४ ॥
उक्थमिन्द्रौयुशंस्यंवर्धनंपुरुनिष्षिधं । शुक्रोयथौसुतेषुणोरारणंत्सुख्येषुंच ॥ ५ ॥
तमित्संखित्वईं महेतंरायेतंसुवीर्ये । सराऋउतनंः शक्दिन्द्रोवसुदयंमानः ॥ ६ ॥
सुविवृतंसुनिरज्मिन्द्रत्वादांतुमिद्यशः । गवामपंत्रुजंवृधिकृणुष्वराधां,अद्रिवः ॥ ७ ॥ गाः वर्गः २०
नुहित्वारोदंसी, उमे, ऋघायमाँ णुमिन्वंतः । जेषुः स्वैर्वतीरुपः संगा, अस्मभ्यं धूनुहि ॥ ८ ॥
आश्रुंत्कर्णश्रुधीहवुंनूचिंद्दधिष्वमेगिरः । इन्द्रस्तोमंमिमंममंकृष्वायुजश्चिदन्तरम् ॥ ९ ॥
विद्माहित्वावृषंन्तम्वाजेषुहवन्श्रुतंम् । वृषंन्तमस्यहूमहऊतिंसंहस्रुसातंमाम् ॥ 10 ॥
आतूर्नइन्द्रकौशिकमन्दसानःसुतंपिंब । नव्यमायुःप्रसूतिंरकृधीसंहस्रसामृषिंम् ॥ 11 ॥
परिंत्वागिर्वणोगिरंड्माभवन्तुविश्वतः । वृद्धायुमनुवृद्धयोजुष्टांभवन्तुजुष्टंयः ॥ 12 ॥
[11] इंद्रंविश्वाइत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य जेतामाधुच्छंदस इंद्रोनुष्टुप् । (मंडल:1, अव्वाक:3, सूक्त:4){अष्टक:1, अध्याय:1}
इन्द्रंविश्वां, अवीवृधन्त्समुद्रव्यंचसुंगिरः । र्थीतंमर्थीनांवाजांनांसत्पंतिंपतिंम् ॥ 1 ॥ 🐠 🕬
सुख्येतंइन्द्रवाजिनोमाभैमशवसस्पते । त्वामुभिप्रणौनुमोजेतौरुमपंराजितम् ॥ 2 ॥
पूर्वीरिन्द्रंस्यरातयोनविदंस्यन्त्यूतयः । यदीवार्जस्यगोमंतःस्तोतृभ्योमंहंतेमुघम् ॥ ३ ॥
पुरांभिन्दुर्युवांकविरमितौजा,अजायत । इन्द्रोविश्वंस्युकर्मणोधुर्तावुज्रीपुंरुष्ट्रतः ॥ ४ ॥
त्वंवुलस्यगोमृतोऽपांवरद्रिवोबिलंम् । त्वांदेवा,अबिंभ्युषस्तुज्यमांनासआविषुः ॥ ५ ॥
तवाहंशूँररातिभिःप्रत्यांयंसिन्धुंमावदंन् । उपातिष्ठन्तगिर्वणोविदुष्टेतस्यंकारवंः ॥ ६ ॥
मायाभिरिन्द्रमायिनुंत्वंशुष्णुमवातिरः । विदुष्टेतस्यमेधिरास्तेषांश्रवांस्युत्तिर ॥ ७ ॥
इन्द्रमीशांनुमोर्जसाभिस्तोमां,अनूषत । सहस्रंयस्यंरातयंउतवासन्तिभूयंसीः ॥ ८ ॥
[12] अग्निंदूतमितिद्वादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिरग्निर्गायत्री अग्निनाग्निरित्यस्य निर्मथ्याहवनीयावनीदेवते । (मंडल:1, अनुवाक:4, सुक:1)
अग्निंदूतंवृंणीमहेहोतौरंविश्ववंदसम् । अस्यय्ज्ञस्यंसुऋतुंम् ॥ 1 ॥ गाः वर्गः २२
अग्निमंग्निंहवींमभिःसदाँहवन्तिव्दिशतिंम् । हुव्यवाहंपुरुप्रियम् ॥ २ ॥
```

अग्नेदेवाँ,इहार्वहजज्ञानोवृक्तबंहिषे । असिहोतांनुईड्यः ॥ ३ ॥

```
घृतांहवनदीदिवःप्रतिष्मरिषंतोदह । अग्नेत्वरंक्षस्विनंः ॥ 5 ॥
 अग्निनाग्निःसमिंध्यतेक्विर्गृहपंतिर्युवां । हञ्यवाड्जुह्वांस्यः ॥ ६ ॥
 क्विमुग्निमुपंस्तुहिस्तत्यधंर्माणमध्वरे । देवमंमीव्चातंनम् ॥ ७ ॥ वर्गः २३
यस्त्वामंग्रेहविष्पंतिर्दूतंदैवसपूर्यति । तस्यंस्मप्राविताभंव ॥ ८ ॥
 यो,अग्निंदेवर्वीतयेहविष्माँ,आविवाँसति । तस्मैंपावकमृळय ॥ ९ ॥
सर्नः पावकदीदिवोऽग्नेदेवाँ, इहार्वह । उपयुज्ञंहिविश्चनः ॥ 10 ॥
 सनुःस्तर्वानुआभरगायुत्रेणुनवीयसा । र्यिवीरवंतीमिषंम् ॥ 11 ॥
 अग्नैशुक्रेण॑शो॒चिषाविश्वांभिर्देवहूँतिभिः । इमंस्तोमंंजुषस्वनः ॥ 12 ॥
[13] सुसमिद्धइति द्वादशर्चस्य सुक्तस्य काण्वोमेधातिथिः प्रथमायाइध्मः (समिद्धोग्निर्वा) द्वितीयायास्तनूनपात्तृतीयायानराशंसः
चतुर्थ्याइळः पंचम्याबर्हिः षष्ट्या देव्योद्वारः सप्तम्य उपासानक्ता अष्टम्यादैव्यौहोतारौ (प्रचेतसावितिगुणः) नवम्याः सरस्वतीळा
भारत्यः दशम्यास्त्वष्टा एकादश्यावनस्पतिः द्वादश्याःस्वाहाकृतयोदेवताः गायत्री छंदः (एतदाप्रीसूक्तं) । (मंडल:1, अनुवाक:4, सूक्त:2)(अष्टक:1,
सुसंमिद्धोनुआवंहदेवाँ,अंग्रेहविष्मंते । होतंःपावकयक्षिंच ॥ 1 ॥ वर्गः24
मधुंमन्तंतनूनपाद्यज्ञंदेवेषुंनःकवे । अद्याकृंणुहिवीतये ॥ 2 ॥
 नराशंसंमिहप्रियमस्मिन्यज्ञउपंह्वये । मधुंजिह्नंहविष्कृतंम् ॥ 3 ॥
 अग्नेसुखर्तमेरथेदेवाँ,ईळितआवंह । असिहोतामन्नेर्हितः ॥ ४ ॥
स्तृणीतब्हिरां नुषग्घृतपृष्ठं मनीषिणः । यत्रामृतंस्यु चक्षंणम् ॥ ५ ॥
विश्रयन्तामृतावृधोद्वारांदेवीरस्थतः । अद्यानूनंच्यष्टंवे ॥ ६ ॥
 नक्तोषासीसुपेशंसाऽस्मिन्युज्ञउपंह्रये । इदंनींबुर्हिरासदं ॥ ७ ॥ वर्गः २
तासुंजिह्ना, उपह्रियेहोतां रादैव्यां कवी । युज्ञंनों यक्षतामिमम् ॥ ८ ॥
इळासरंस्वतीमुहीतिस्रोदेवीर्मयोभुवंः । बुर्हिःसींदन्त्वुस्रिधंः ॥ ९ ॥
इ्हत्वष्टारमग्रियंविश्वरूपमुपंह्वये । अस्माकंमस्तुकेवंलः ॥ 10 ॥
```

ताँ, उंशतोविबोंधययदंग्नेयासिंदूत्यंम् । देवैरासंत्सिब्रिंहिषं ॥ ४ ॥

```
स्वाहाँयुज्ञंकृणोत्नेन्द्राँयुयज्वंनोगृहे । तत्रंदेवाँ,उपंह्रये ॥ 12 ॥
[14] ऐभिरग्नइति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिर्विश्वेदेवागायत्री ।
(वैश्वदेवत्वंसूक्तभेदप्रयोगेयह्रिंगंसादेवतेतिपक्षेआद्ययोर्द्वयोरग्निः तृतीयायाविश्वेदेवाः ततोनवानामग्निः एवंद्वादशर्च) । (मंडळ:1, अनुवाक:4, सुक:3)
ऐभिरग्नेदुवोगिरोविश्वेभिःसोमपीतये । देवेभिर्याहियक्षिंच ॥ 1 ॥ वर्गः 26
 आत्वाकण्वां,अहूषतगृणन्तिंविप्रतेधियः । देवेभिरग्रुआगंहि ॥ २ ॥
इन्द्रवायूबृह्स्पतिंमित्राग्निंपूषणंभगंम् । आदित्यान्मारुतंगुणम् ॥ ३ ॥
प्रवाभियन्तुइन्द्वोमत्सुरामादियुष्णवेः । द्रुप्सामध्वश्चमूषदेः ॥ ४ ॥
ईळेतेत्वामंवस्यवःकण्वांसोवृक्तबंर्हिषः । हविष्मंन्तो,अरुंकृतः ॥ ५ ॥
घृतपृष्ठामनोयुजोयेत्वावहंन्तिवह्नयः । आदेवान्त्सोमंपीतये ॥ ६ ॥
तान्यजंत्राँ,ऋतावृधोऽग्रेपत्नींवतस्कृधि । मध्वंःसुजिह्वपायय ॥ ७ ॥ वर्गः २७
 येयजंत्रायईड्यास्तेतैपिबन्तुजिह्नयौ । मधौरग्नेवषंद्वृति ॥ ८ ॥
 आकींसूर्यस्यरोचनाद्विश्वीन्देवाँ,उंषुर्बुधंः । विप्रोहोतेहवंक्षति ॥ ९ ॥
विश्वेभिःसोम्यंमध्वग्रुइन्द्रेणवायुनौ । पिबौमित्रस्युधार्मभिः ॥ 10 ॥
 त्वंहोतामनुर्हितोऽग्नैयुज्ञेषुंसीदसि । सेमंनौ,अध्वरंयंज ॥ 11 ॥
 युक्ष्वाह्यरुषीरथेहुरितोंदेवरोहितः । ताभिदेवाँ,इहावंह ॥ 12 ॥
[15] इंद्रसोममितिद्वादशर्चस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिः आद्यानांषण्णांइंद्रोमरुतस्त्वष्टाग्निरिंद्रोमित्रावरुणौ ततश्चतसृणां द्रविणोदा
अग्निः एकाद्श्याअश्विनौद्वाद्श्याअग्निर्गायत्री (ऋतुदेवताएताः) । (मंडलः1, अनुवाकः 4, सूकः ४) (अष्टकः 1, अध्यायः 1)
इन्द्रसोमंपिबंऋतुनाऽऽत्वांविशुन्त्विन्दंवः । मृत्सुरासुस्तदोकसः ॥ 1 ॥ वर्गः 28
मरुंतुःपिबंतऋतुनांपोत्राद्यज्ञंपुंनीतन । यूयंहिष्ठासुंदानवः ॥ 2 ॥
 अभियुज्ञंगृणीहिनोुग्नावोुनेष्टुःपिब॑ऋतुनां । त्वंहिर्रत्नुधा,असिं ॥ 3 ॥
 अग्नेंदेवाँ,इहार्वहसादयायोनिषुत्रिषु । परिभूषपिबंऋतुनी ॥ ४ ॥
```

अवसृजावनस्पतेदेवंदेवेभ्योंहुविः । प्रदातुरंस्तुचेतंनम् ॥ 11 ॥

```
ब्राह्मणादिन्द्रराधंसुःपिबासोमंमृतूँरत्तं । तवेद्धिसुख्यमस्तृतम् ॥ ५ ॥
 युवंदक्षंधृतव्रतमित्रांवरुणदूळभंम् । ऋतुनांयुज्ञमांशाथे ॥ 6 ॥
द्रुविणोदाद्रविणसोग्रावंहस्तासो,अध्वरे । युज्ञेषुंदेवमीळते ॥ ७ ॥ वर्गः २०
द्रविणोदादंदातुनोवसूँनियानिंशृण्विरे । देवेषुतावंनामहे ॥ 8 ॥
 द्रविणोदाःपिपीषतिजुहोत्प्रचंतिष्ठत । नेष्ट्रादृतुभिरिष्यत ॥ ९ ॥
 यत्त्वांतुरीयंमृतुभिद्रविंणोद्ोयजांमहे । अधंस्मानोद्दिर्भव ॥ 10 ॥
 अश्विनापिबंतंमधुदीद्यंग्रीशुचिव्रता । ऋतुनांयज्ञवाहसा ॥ 11 ॥
गार्हपत्येनसन्त्यऋतुनाँयज्ञनीरंसि । देवान्देवयतेयंज ॥ 12 ॥
[16] आत्वावहन्त्वित नवर्चस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिरिंद्रोगायत्री । (मंडल:1, अन्नाक:4, सूक्त:5) (अष्टक:1, अध्याय:1)
 आत्वावहन्तुहरंयोवृषंणंसोमंपीतये । इन्द्रंत्वासूरंचक्षसः ॥ 1 ॥ गांः
इमाधानार्घृतसुवोहरी, इहोपंवक्षतः । इन्द्रंसुखतंमेरथे ॥ 2 ॥
इन्द्रंप्रातर्हवामहइन्द्रंप्रयुत्यंध्वरे । इन्द्रंसोमंस्यपीतये ॥ 3 ॥
उपनः सुतमार्गिह्हिरिंभिरिन्द्रकेशिभिः । सुतेहित्वाहवाँमहे ॥ ४ ॥
 सेमंनुःस्तोमुमागृह्युपेदंसर्वनंसुतम् । गौरोनतृषि्तःपिंब ॥ 5 ॥
इमेसोमां सुइन्दंवः सुतासो, अधिं बहिषिं। ताँ, इन्द्रु सहसेपिब। 6।। वर्गः 31
 अयंतेस्तोमों,अग्रियोहंदिस्पृगंस्तुशन्तंमः । अथासोमंंसुतंपिंब ॥ ७ ॥
विश्वमित्सवंनंसुतमिन्द्रोमदांयगच्छति । वृत्रहासोमंपीतये ॥ 8 ॥
 सेमंनःकामुमापृंणुगोभिरश्वैः शतऋतो । स्तर्वांमत्वास्वाध्यः ॥ ९ ॥
[17] इंद्रावरुणयोरितिनवर्चस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिरिंद्रावरुणौगायत्री । युवाकुहिद्वचौपादनिचूतौ (इंद्रः सहस्रेतिह्रसीयसी वा}
{मंडल:1, अनुवाक:4, सूक्त:6}{अष्टक:1, अध्याय:1}
इन्द्रावरुणयोर्हंसुम्राजोरवुआवृणे । तानौमृळातर्ड्हरौ ॥ 1 ॥ वर्गः 32
गन्तां राहिस्थोवं सेहवं विप्रस्यमावंतः । धर्तारां चर्षणीनाम् ॥ 2 ॥
 अनुकामंतर्पयेथामिन्द्रावरुणरायआ । तावांनेदिष्ठमीमहे ॥ 3 ॥
```

```
युवाकुहिराचींनांयुवाकुंसुमतीनाम् । भूयामंवाजदाव्रीम् ॥ ४ ॥
इन्द्रेःसहस्रदान्नांवरुणःशंस्यौनाम् । ऋतुर्भवत्युक्थ्येः ॥ 5 ॥
तयोरिदवंसावयंसनेम्निचंधीमहि । स्यादुतप्ररेचंनम् ॥ 6 ॥ वर्गः ३३
इन्द्रीवरुणवामुहंहुवेचित्रायुराधंसे । अस्मान्त्सुजिग्युषंस्कृतम् ॥ ७ ॥
 इन्द्रावरुणनू नुवांसिषांसन्तीषुधीष्वा । अस्मभ्यंशर्मयच्छतम् ॥ ८ ॥
प्रवामश्रोतुसुष्टुतिरिन्द्रावरुणयांहुवे । यामुधार्थस्य धस्तुंतिम् ॥ ९ ॥
[18] सोमानमितिनवर्चस्य सूक्तस्य काण्वो मेधातिथिः आद्यानांतिसृणाम्ब्रह्मणस्पतिः चतुर्थ्याइंद्रसोमब्रह्मणस्पतयः पंचम्याइंद्र सोम
ब्रह्मणस्पतयोदक्षिणाच ततश्चतसृणांसदसस्पतिः (अंत्यायानराशंसोवा) गायत्री । (मंडल:1, अद्याक:5, स्क:1)(अष्टक:1, अध्याय:1)
सोमानंस्वरंणंकृणुहिब्रह्मणस्पते । कुक्षीवनतंयऔशिजः ॥ 1 ॥ वर्गः ३४
 योरेवान्यो,अंमीवहावंसुवित्पुंष्टिवर्धनः । सनःसिषक्तुयस्तुरः ॥ 2 ॥
मानुः शंसोु, अरंरुषोधूर्तिः प्रणुङ्मर्त्यस्य । रक्षाणोब्रह्मणस्पते ॥ 3 ॥
 सघाँवीरोनरिष्यतियमिन्द्रोब्रह्मणस्पतिः । सोमोहिनोतिमर्त्यम् ॥ ४ ॥
 त्वंतंब्रैह्मणस्पतेसोमुइन्द्रेश्चमर्त्यम् । दक्षिणापात्वंहंसः ॥ ५ ॥
सदंसुस्पतिमद्भुतंप्रियमिन्द्रंस्यकाम्यंम् । सुनिंमेधामंयासिषम् ॥ 6 ॥ वर्गः ३३
 यस्मौद्दतेनसिध्यंतियुज्ञोविंपुश्चितंश्चन । सधीनांयोगंमिन्वति ॥ ७ ॥
 आर्द्धोतिह्विष्कृतिंप्रांचंकृणोत्यध्वरम् । होत्रांदेवेषुंगच्छति ॥ ८ ॥
 नराशंसंसुधृष्टंमुमपंश्यंसुप्रथंस्तमम् । दिवोनसद्यंमखसम् ॥ ९ ॥
[19] प्रतित्यमितिनवर्चस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिरग्नामरुतोगायत्री । (मंडल:1, अव्याक:5, स्क:2)(अष्टक:1, अध्याय:1)
प्रतित्यंचारुंमध्वरंगोंपीथायप्रहूँयसे । मुरुद्धिरग्रुआगंहि ॥ 1 ॥ मांअ
नृहिदेवोनमर्त्योमहस्तवुऋतुंपुरः । मुरुद्धिरयुआगंहि ॥ 2 ॥
 येमुहोरजंसोविदुर्विश्वेदेवासाँ,अद्भुहंः । मुरुद्धिरग्नुआगंहि ॥ ३ ॥
यउग्रा, अर्कमानुचुरनाधृष्टासुओजंसा । मुरुद्धिरग्रुआगंहि ॥ ४ ॥
```

```
येशुभ्राघोरवंर्पसःसुक्षुत्रासांरिशादंसः । मुरुद्धिरयुआगंहि ॥ ५ ॥
 येनाकस्याधिरोचनेदिविदेवासुआसंते । मुरुद्धिरग्रुआगंहि ॥ 6 ॥ वर्गः अ
 यर्ड्ङ्कयँन्तिपर्वतान्तिरःसंमुद्रमंर्ण्वम् । मुरुद्धिरयुआगंहि ॥ ७ ॥
 आयेतुन्वन्तिर्रिभिस्तिरःसंमुद्रमोजंसा । मुरुद्धिरग्रुआगंहि ॥ ८ ॥
 अभित्वापूर्वपीतयेसृजामिसोम्यंमधुं । मुरुद्धिरग्नुआगंहि ॥ ९ ॥
[20] अयंदेवायेत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य काण्वो मेधातिथिरुभवो गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:5, स्क:3)(अष्टक:1, अध्याव:2)
 अयंदेवायजन्मेनेस्तोमोविप्रैभिरासया । अर्कारिरत्नुधार्तमः ॥ 1 ॥ 🕬
यइन्द्रौयवचोयुजौततुक्षुर्मनंसाहरी । शमीभिर्युज्ञमौशत ॥ 2 ॥
 तक्षन्नासंत्याभ्यांपरिज्मानंसुखंरथंम् । तक्षंन्धेनुंसंबुर्द्धांम् ॥ 3 ॥
 युवाँनापितरापुनंःसत्यमंन्त्रा,ऋजूयवंः । ऋभवोंविष्टयंऋत ॥ ४ ॥
 संवोमदांसो,अग्मतेन्द्रंणचमुरुत्वंता । आदित्येभिश्चराजंभिः ॥ ५ ॥
उतत्यंचेमसंनवंत्वष्टुंदेवस्यनिष्कृतम् । अकर्तचतुरःपुनेः ॥ ६ ॥ माः
तेनोरत्नौनिधत्तन्त्रिरासाप्तौनिसुन्वते । एकंमेकंसुशुस्तिभिः ॥ ७ ॥
 अधौरयन्तवह्रयोऽभंजन्तसुकृत्ययां । भागंदेवेषुंय्ज्ञियंम् ॥ ८ ॥
[21] इहेंद्राग्नीइतिषळर्चस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिरिंद्राग्नीगायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:5, सूक्त:4) (अष्टक:1, अध्याव:2)
इ्हेन्द्राग्नी, उपह्रयेतयोरित्स्तोमं मुश्मिस । तासो मंसो मुपार्तमा ॥ 1 ॥ वर्गः ३
 तायुज्ञेषुप्रशंसतेन्द्राग्नीशुंम्भतानरः । तागांयुत्रेषुंगायत ॥ २ ॥
तामित्रस्यप्रशंस्तयइन्द्राग्नीताहंवामहे । सोमुपासोमंपीतये ॥ 3 ॥
उुग्रासन्तौहवामहउपेदंसवेनंसुतम् । इन्द्राग्नी,एहर्गच्छताम् ॥ ४ ॥
 तामुहान्तासदुस्पती,इन्द्रौंग्नीरक्षंउब्जतम् । अप्रंजाःसन्त्वत्रिणंः ॥ ५ ॥
तेनंसुत्येनंजागृतुमधिंप्रचेतुनंपुदे । इन्द्रांग्रीशर्मयच्छतम् ॥ ६ ॥
[22] प्रातर्युजेत्येकविंशत्यृचस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिः आद्यानां चतसृणामिधनौ ततश्चतसृणांसविता ततोद्वयोरग्निः
```

```
ततएकस्यादेव्यः ततएकस्याइंद्राणी वरुणान्यग्नाय्यः ततोद्वयोद्यावापृथिव्यौ ततएकस्याःपृथिवी ततःषण्णां विष्णुः
(अतोदेवाइत्यस्यादेवावा ) गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:5, सूक्त:5) (अष्टक:1, अध्याय:2)
 प्रातुर्युजाविबाधयाश्विनावेहगंच्छताम् । अस्यसोमंस्यपीतयं ॥ 1 ॥ नाः
 यासुरथाँरुथीतंमोभादेवादिंविस्पृशां । अश्विनाताहंवामहे ॥ 2 ॥
 यावांकशामधुंमृत्यिधंनासूनृतांवती । तयांयुज्ञंमिंमिक्षतम् ॥ 3 ॥
 नुहिवामस्तिंदुर्केयत्रारथेनगच्छंथः । अश्विंनासोमिनौगृहम् ॥ ४ ॥
 हिरंण्यपाणिमूतयसवितार्मुपंह्वये । सचेत्तांदेवतांपुदम् ॥ ५ ॥
 अपांनपांतमवंसेसवितार्मुपंस्तुहि । तस्यंव्रतान्युंश्मसि ॥ ६ ॥ 🕬
 विभक्तारंहवामहेवसोश्चित्रस्यरार्धसः । सुवितारंनृचक्षंसम् ॥ ७ ॥
 सर्वायुआनिषीदतसिवतास्तोम्योन्ननः । दाताराधांसिशुम्भति ॥ ८ ॥
 अग्नेपर्त्नीरिहार्वहदेवानीमुश्तिरुपं । त्वष्टीरंसोर्मपीतये ॥ ९ ॥
 आग्ना,अंग्नड्हावंसेहोत्रांयविष्टभारंतीम् । वर्र्संत्रींधिषणांवह ॥ 10 ॥
 अभिनोदुवीरवंसामुहः शर्मणानृपत्नीः । अच्छिन्नपत्राः सचन्ताम् ॥ 11 ॥ 🖦
 इहेन्द्राणीमुपंह्वयेवरुणानींस्वस्तयं । अग्नार्यींसोमंपीतये ॥ 12 ॥
 महीद्यौः पृथिवीचन इमंयु ज्ञंभिमिक्षताम् । पिपृतां नो भरीं मभिः ॥ 13 ॥
 तयोरिद्घृतवृत्पयोविप्रांरिहन्तिधीतिभिः । गुन्धर्वस्यंध्रुवेपुदे ॥ 14 ॥
 स्योनापृथिविभवानृक्षुरानिवेशंनी । यच्छांनुःशर्मस्प्रर्थः ॥ 15 ॥
 अतोंदेवा,अंवन्तुनोयतोविष्णुंर्विचक्रमे । पृथिव्याःसप्तधार्मभिः ॥ 16 ॥ 🕬
 इदंविष्णुर्विचंक्रमेत्रेधानिदंधेपुदम् । समूळहमस्यपांसुरे ॥ 17 ॥
 त्रीणिपुदाविचंक्रमेविष्णुंर्गोपा,अदांभ्यः । अतोधर्माणिधारयंन् ॥ 18 ॥
 विष्णोःकर्माणिपश्यत्यतौव्रतानिपस्पशे । इन्द्रंस्ययुज्यःसखौ ॥ 19 ॥
 तिद्विष्णोः पर्मंपुदंसदीपश्यन्तिसूरयः । दिवीवचक्षुरातंतम् ॥ 20 ॥
```

```
[23] तीव्राःसोमासैति चतुर्विंशत्यृचस्य सूक्तस्य काण्वोमेधातिथिः आद्यायावायुः ततोद्वयोरिंद्रवायू ततस्तिसृणां मित्रावरुणौ
ततस्तिसृणां मरुतः (मरुत्वानिंद्रइति केचित्) ततस्तिसृणां विश्वेदेवाः ततस्तिसृणां पूषाततः सप्तानामापः ततएकस्याअग्र्यापः
ततएकस्या अग्निः अप्स्वंतरितिपुरउष्णिक् अप्सुमइत्यनुष्टुप्इदमापइत्याद्यास्तिस्रोनुष्टुभः आपःपृणीतेतिप्रतिष्ठा शेषागायत्र्यः।
(अग्र्यापइत्यत्राप्राब्दस्यपूर्वनिपातेप्राप्तेद्वंद्वेधिइति सूत्रादग्निशब्दस्यपूर्वनिपातः कृतः ) । (मंडलः १, अव्वावः ६, सूक्तः ६) (अष्टकः १, अध्यावः १)
 तीव्राःसोमास्यागिह्याशीर्वन्तःसुता,इमे । वायोतान्प्रस्थितान्पिब ॥ 1 ॥ 🕬
 उभादेवादिविस्पृशैन्द्रवायूहंवामहे । अस्यसोमंस्यपीतयं ॥ 2 ॥
 इन्द्रवायूमंनोजुवाविप्राहवन्तऊतये । सहस्राक्षाधियस्पती ॥ 3 ॥
 मित्रंवयंह्वामहेवरुणंसोमंपीतये । जज्ञानापूतदंक्षसा ॥ ४ ॥
 ऋतेनुयावृतावृधांवृतस्युज्योतिंषुस्पतीं । तामित्रावरुंणाहुवे ॥ ५ ॥
 वरुंणःप्राविताभुंवन्मित्रोविश्वांभिरूतिभिः । करतांनःसुराधंसः ॥ ६ ॥ 🕬
 मुरुत्वैन्तंहवामहइन्द्रमासोमंपीतये । सुजूर्गणेनंतृम्पतु ॥ ७ ॥
 इन्द्रंज्येष्ठामरुंद्रणादेवांसुःपूर्षरातयः । विश्वेममंश्रुताहवंम् ॥ ८ ॥
 हृतवृत्रंसुदानव्इन्द्रंणसहंसायुजा । मानौदुःशंसंईशत ॥ ९ ॥
 विश्वान्द्वेवान्हंवामहेमुरुतःसोमंपीतये । उग्राहिपृश्विंमातरः ॥ 10 ॥
 जयंतामिवतन्युतुर्म्रुतांमेतिधृष्णुया । यच्छुभंयाथनांनरः ॥ 11 ॥ गाः ।
 हुस्काराद्विद्युतस्पर्यतौजाता,अवन्तुनः । मुरुतौमृळयन्तुनः ॥ 12 ॥
 आपूँषंचित्रबंहिषमार्घृणेधुरुणंदिवः । आजानुष्टंयथापुराुम् ॥ 13 ॥
 पूषाराजांनुमार्घृणिरपंगूळ्ह्ंगुहाँहितम् । अविंन्दिच्चित्रबंहिषम् ॥ 14 ॥
 उतोसमह्यमिन्दुंभिःषड्युक्ताँ,अंनुसेषिंधत् । गोभिर्यवंनचंकृषत् ॥ 15 ॥
 अम्बयौयन्त्यध्वंभिर्जामयौ,अध्वरीयताम् । पृंचतीर्मधुनापर्यः ॥ 16 ॥ 🕬 गा
 अमूर्या, उपसूर्येयाभिर्वासूर्यः सह । तानोहिन्वन्त्वध्वरम् ॥ 17 ॥
 अपोदेवीरुपंह्वयेयत्रुगावःपिबंन्तिनः । सिन्धुंभ्यःकर्त्वंहुविः ॥ 18 ॥
```

तद्विप्रांसोविपन्यवों जागृवांसुःसिंमन्धते । विष्णोर्यत्पंरुमंपुदम् ॥ 21 ॥

```
अप्स्वरं(अ)न्तर्मृतंमुप्सुभेषुजमुपामुतप्रशंस्तये । देवाुभवंतवाुजिनंः ॥ 19 ॥
 अप्सुमेसोमो,अब्रवीदुन्तर्विश्वांनिभेषुजा । अग्निंचंविश्वरांम्भुवमापंश्चविश्वभेषजीः ॥ 20 ॥
 आपः पृणीतभेषु जंवरू थंतु न्वे ३(ए) मर्म । ज्योक् चुसूर्यं दृशे ॥ 21 ॥ वर्गः 12
इदमापः प्रवहत्यत्किं चंदुरितंमियं । यद्वाहमंभिदुद्रोह्यद्वाँशेपउतानृतम् ॥ 22 ॥
 आपों,अद्यान्वंचारिषुंरसेनुसमंगस्महि । पर्यस्वानग्नुआगंहितंमाुसंसृजुवर्चसा ॥ 23 ॥
 संमाँग्नेवर्चसासृजसंप्रजयासमायुषा । विद्युर्मे,अस्यदेवा,इन्द्रीविद्यात्सहऋषिंभिः ॥ 24 ॥
[24] कस्यनूनमितिपंचदशर्चस्य सूक्तस्याजीर्गर्तिःशुनःशेपः सकृत्रिमोवैश्वामित्रोदेवरातः आद्यायाः कः
द्वितीयायाअग्निस्ततस्तिसृणांसविता ( भगभक्तस्येत्यस्याभगोवा ) नहितेक्षत्रमित्याद्यानांवरुणस्त्रिष्टुप् अभित्वेत्यादितिस्रोगायत्र्यः ।
कस्येनूनंकेत्मस्यामृतानांमनामहेचारुदेवस्यनामं ।
 कोनोमुह्या, अदितयेपुनर्दात्पितरं चद्दशेयं मातरं च ॥ 1 ॥ वर्गः १३
 अुग्नेर्व्यंप्रथमस्यामृतीनांमनीमहेचारुंदेवस्यनामे ।
 सनोमुह्या, अदितयेपुनर्दात्पितरंचदृशेयंमातरंच ॥ 2 ॥
 अभित्वादेवसवित्रीशानंवार्याणाम् । सदावन्भागमीमहे ॥ 3 ॥
 यश्चिद्धितं इत्थाभगंः शशमानः पुरानिदः । अद्वेषोहस्तंयोर्द्धे ॥ ४ ॥
 भगंभक्तस्यतेवयमुदंशेमृतवावंसा । मूर्धानंरायआरभं ॥ ५ ॥
न्हितंक्षुत्रंनसहोनम्न्युंवयंश्चनामीपृतयंन्तआुपुः ।
 नेमा,आपों,अनिमिषंचरंन्तीर्नयेवातंस्यप्रमिनन्त्यभ्वंम् ॥ ६ ॥ वर्गः १
 अुबुध्नेराजावरुणोवनंस्योध्वंस्तूपंददतेपूतदंक्षः ।
नीचीनाः स्थुरुपरिंबुध्नएषाम् समे, अन्तर्निहिताः केतवः स्युः ॥ ७ ॥
उरुंहिराजावरुंणश्चकारुसूर्यांयुपन्थामन्वेतवा,उं।
 अपद्रेपाद्यप्रतिधातवेऽकरुतापंवक्ताहंदयाविधंश्चित् ॥ 8 ॥
श्वातंतैराजन्भिषजंः सहस्रं मुर्वीगंभीरासुं मृतिष्टं, अस्तु ।
```

```
बाधंस्वदूरेनिरृंतिंपराचैःकृतंचिदेनःप्रमुंमुग्ध्यस्मत् ॥ ९ ॥
अमीयऋक्षानिहिंतासउचानक्तंदद्धेकेकहंचिद्दिवंयुः ।
अदंब्धानिवरुंणस्यव्रतानिंविचाकंशच्चन्द्रमानक्तंमेति ॥ 10 ॥
तत्त्वायामिब्रह्मणावन्दंमानुस्तदाशांस्तेयजंमानोह्विभिः ।
अहँळमानोवरुणेहबोध्युरुर्शस्मानुआयुःप्रमोषीः ॥ 11 ॥ वर्गः 15
तदिन्नक्तंतिदवामह्यमाहुस्तद्यंकेतौंहुदआविचेष्टे ।
शुनुःशेपोयमह्रंद्गृभीतःसो,अस्मान्राजावरुंणोमुमोक्तु ॥ 12 ॥
शुनुःशेपो॒ह्यह्वंद्गृभीतिस्त्रिष्वंदित्यंद्रंपदेषुंबद्धः ।
अवैनंराजावरुणःससृज्याद्विद्वाँ,अदंब्धोविर्मुमोक्तुपाशांन् ॥ 13 ॥
अवंतेहेळोवरुणुनमोभिरवंयुज्ञेभिरीमहेहविभिः ।
क्षयैन्नस्मभ्यंमसुरप्रचेताराजन्नेनांसिशिश्रथःकृतानि ॥ 14 ॥
उर्दुत्तमंर्वरुणपार्शमुस्मदवाधुमंविर्मध्युमंश्रंथाय । अर्थावयमादित्यब्रुतेतवानागसो्,अदितयेस्याम ॥ 15 ॥
[25] यचिद्धितइत्येकविंशत्यृचस्य सूक्तस्याजीर्गातिःशुनःशेपोवरुणोगायत्री । (मंडलः 1, अन्वाकः 6, स्कः 2) (अध्वतः 1, अध्यावः 2)
यिच्चिद्धितेविशोयथाप्रदेववरुणव्रतम् । मिनीमसिद्यविद्यवि ॥ 1 ॥ गः।
मानोवधार्यहुत्नवैजिहीळानस्यरीरधः । माह्णानस्यम्नव्यवे ॥ २ ॥
विमृंळीकायंतेमनौर्थीरश्वंनसंदितम् । गीर्भिर्वरुणसीमहि ॥ 3 ॥
पराहिमेविमन्यवः पत्तन्तिवस्यइष्टये । वयोनवंस्तीरुपं ॥ ४ ॥
कुदाक्षंत्रश्रियंनरमावरुणंकरामहे । मुळीकायाँरुचक्षंसम् ॥ ५ ॥
तदित्संमानमाशातेवेनंन्तानप्रयुंच्छतः । धृतव्रंतायदाशुषं ॥ ६ ॥ वर्गः १
वेदायोवीनांपुदम्नतिरक्षेणुपतंताम् । वेदंनावःसंमुद्रियंः ॥ ७ ॥
वेदंमाुसोधृतव्रंतोुद्वादंशप्रजावंतः । वेदायउंपुजायंते ॥ ८ ॥
वेद्वातंस्यवर्त्तनिमुरोरृष्वस्यंबृहुतः । वेदाये,अध्यासंते ॥ ९ ॥
```

```
निषंसादधृतव्रतोवरुंणःपुस्त्यार्श(आ)स्वा । साम्रीज्यायसुऋतुः ॥ 10 ॥
अतोविश्वान्यद्भुताचिकित्वाँ,अभिपंश्यति । कृतानियाचकर्त्वां ॥ 11 ॥ 🕬 🕬
सनोविश्वाहाँसुऋतुंरादित्यःसुपर्थांकरत् । प्रणुआयूंषितारिषत् ॥ 12 ॥
बिभ्रंद्रापिंहिंरुण्ययुंवरुणोवस्तिनुर्णिजैम् । परिस्पशोनिषेदिरे ॥ 13 ॥
नयंदिप्सैन्तिदिप्सवोनद्रुह्वाणोजनानाम् । नदेवम्भिमातयः ॥ 14 ॥
उतयोमार्नुषेष्वायर्शश्चक्रे,असाम्या । अस्मार्कमुद्रेष्वा ॥ 15 ॥
पराँमेयन्तिधीतयोगावोनगव्यूतीरन् । इच्छन्तीरुरुचक्षंसम् ॥ 16 ॥ मां। १
संजुवोचावहैपुनुर्यतोमेमध्वाभृतम् । होतेवुक्षदंसेप्रियम् ॥ 17 ॥
दर्शंनुविश्वदंर्शतंदर्शंरथमधिक्षमि । एताजुंषतमेगिरंः ॥ 18 ॥
इमंमैवरुणश्रुधीहर्वमुद्याचंमृळय । त्वामंवस्युराचंके ॥ 19 ॥
त्वंविश्वंस्यमेधिरद्विबश्चग्मश्चंराजसि । सयामंनिप्रतिंश्रुधि ॥ 20 ॥
उदुंत्तमंमुंमुग्धिनोविपाशंंमध्यमंचृत । अवाधुमानिजीवसं ॥ 21 ॥
[26] वसिष्वेतिदशर्चस्य सूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेपोग्निर्गायत्री । (मंडलः 1, अनुवाकः 6, स्कः 3) (अष्टकः 1, अध्यायः 2)
वसिष्वाहिमियेध्यवस्त्राणयूर्जांपते । सेमंनो, अध्वरंयंज ॥ 1 ॥ मां:20
निनोहोतावरेण्यःसदाँयविष्टमन्मंभिः । अग्नेद्विवत्मंतावर्चः ॥ 2 ॥
आहिष्मांसूनवैपितापिर्यर्जत्यापयै । सखासख्येवरेण्यः ॥ ३ ॥
 आनों बुर्हीरिशादंसों वरुंणोमित्रो, अँर्यमा । सीदंन्तुमन्नंषोयथा ॥ ४ ॥
पूर्व्यहोतर्स्यनोमन्दंस्वसुख्यस्यंच । इमा,उषुश्रुंधीगिरंः ॥ ५ ॥
यिचुद्धिराश्वतातनादेवंदैवंयजीमहे । त्वे,इद्धूयतेह्विः ॥ 6 ॥ माः
प्रियोनो, अस्तुविश्पतिर्होतां मुन्द्रोवरेण्यः । प्रियाः स्वग्नयोवयम् ॥ ७ ॥
स्वययोहिवायदेवासोदधिरेचनः । स्वययोमनामहे ॥ ८ ॥
अथानउभयेषाममृतमर्त्यानाम् । मिथःसन्तुप्रशंस्तयः ॥ ९ ॥
```

```
विश्वेभिरग्ने,अग्निभिरिमंयुज्ञमिदंवर्चः । चनौधाः सहसोयहो ॥ 10 ॥
[27] अश्वंनत्वेतित्रयोदरार्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिः शुनःशेपोऽग्निर्गायत्री । नमोमहद्भ्यइत्यस्यादेवास्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:6, सूक:4){अष्टक:1, अध्याव:2}
 अश्वंनत्वावारंवन्तंवुन्दध्यां,अग्निंनमोभिः । सुम्राजनतमध्वराणांम् ॥ 1 ॥ वर्गः२२
 सघाँनःसूनुःशवंसापृथुप्रंगामासुशेवंः । मीुद्वाँ,अस्माकंबभूयात् ॥ २ ॥
 सनोद्राचासाच्चिनमर्त्यादघायोः । पाहिसद्मिद्विश्वायुः ॥ 3 ॥
 इममूषुत्वमुस्माकंसुनिंगांयुत्रंनव्यांसम् । अग्नेदेवेषुप्रवांचः ॥ ४ ॥
 आनोभजपर्मेष्वावाजेषुमध्यमेषु । शिक्षावस्वो,अन्तमस्य ॥ ५ ॥
 विभक्तासिंचित्रभानोसिन्धौरूर्मा,उपाकआ । सुद्योदाशुपैक्षरसि ॥ ६ ॥ वर्गः २३
 यमंग्नेपृत्सुमर्त्यमवावाजेषुयंजुनाः । सयन्ताशर्वतीरिषंः ॥ ७ ॥
 निकंरस्यसहन्त्यपर्येताकयंस्यचित् । वाजौ, अस्तिश्रवाय्यंः ॥ ८ ॥
 सवाजंविश्वचंर्षणिरर्वद्भिरस्तुतरुंता । विप्रेंभिरस्तुसनिंता ॥ ९ ॥
 जराँबोधतद्विंविह्विविशेविंशेयुज्ञियाँय । स्तोमंरुद्रायुदृशींकम् ॥ 10 ॥
 सनों महाँ, अंनिमानोधू मकेतुः पुरुश्चन्द्रः । ध्रियेवाजां यहिन्वतु ॥ 11 ॥ वर्गः 24
 सरेवाँ,ईविव्देशित्दैव्यःकेतुःशृणोतुनः । उक्थैरुग्निर्बृहद्भांनुः ॥ 12 ॥
 नमोमहद्भ्योनमो,अर्भुकेभ्योनमोयुर्वभ्योनमंआशिनेभ्यः ।
 यजांमदेवान्यदिशक्वांमुमाज्यायंसःशंसुमावृक्षिदेवाः ॥ 13 ॥
[28] यत्रग्रावेतिनवर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेपःआद्यानांचतसृणामिंद्रः ततो द्वयोरुलूखलं ततोद्वयोरुलूखलमुसले अंत्यायाः
प्रजापतिर्हरिश्चंद्रः ( अधिषवणचर्मदेवतावा ) आद्याः षळनुष्टुभः अंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः । स्वंडलः १, अनुवाकः ६, सूकः ५) (अधिषवणचर्मदेवतावा )
 यत्रुग्रावांपृथुबुंध्रऊर्ध्वोभवंतिसोतंवे । उल्लूखंलसुतानामवेद्विंन्द्रजलगुलः ॥ 1 ॥ वर्गः २५
 यत्रुद्वाविवज्ञघनांधिषवण्यांकृता । उल्रूखंलसुतानामवेद्विंन्द्रजलगुलः ॥ २ ॥
 यत्रुनार्यपच्यवमुपच्यवंचुशिक्षंते । उल्लूखंलसुतानामवेद्विंन्द्रजल्गुलः ॥ ३ ॥
 यत्रमन्थांविब्ध्नतेर्श्मीन्यमित्वा,इंव । उल्रूखंलसुतानामवेद्विन्द्रजलगुलः ॥ ४ ॥
```

```
यिच्चिद्धित्वंगृहेर्गृहुउलूँखलकयुज्यसे । इहद्युमत्तंमंवदुजयंतामिवदुन्दुभिः ॥ ५ ॥
 उतस्मंतेवनस्पतेवातोविवात्यग्रमित् । अथो,इन्द्रांयपातंवेसुनुसोमंमुळूखल ॥ ६ ॥ 🕬 🕬
 आयुजीवाजुसातंमाताह्यु१(उ)चाविजर्भृतः । हरी,ड्वान्धांसिबप्संता ॥ ७ ॥
 तानों, अद्यवंनस्पती, ऋष्वावृष्वेभिः सोतृभिः । इन्द्रौयुमधुंमत्सुतम् ॥ ८ ॥
 उच्छिष्टंचुम्वौर्भरुसोमंपुवित्रुआसृंज । निधेहिगोरधिंत्वुचि ॥ ९ ॥
[29] यचिद्धिसत्येतिसप्तर्चस्यसूक्तस्याजीगर्तिः शुनःशेपइंद्रः पंक्तिः । (मंडल:1, अनुवाक:6, सूक्त:6) (अष्टवः1, अध्याय:2)
 यिचुद्धिसंत्यसोमपा,अनाशुस्ता, ईवुस्मिसं ।
 आतूर्नइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुंसहस्रेषुतुवीमघ ॥ 1 ॥ वर्गः27
शिप्रिंन्वाजानांपतेशचीवस्तवंदुंसनां ।
 आतूर्नइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुरुभिषुंसहस्रेषुतुवीमघ ॥ 2 ॥
निष्वौपयामिथूदशौसुस्तामबुध्यमाने । आतूर्नइन्द्रशंसयगोष्वश्वैषुशुभ्रिषुंसुहस्रैषुतुवीमघ ॥ ३ ॥
 ससन्तुत्या,अरांतयोबोधंन्तुशूररातयः ।
 आतूर्नइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुंसहस्रेषुतुवीमघ ॥ ४ ॥
 सिंनद्रगर्दुभंमृणचुवन्तंपापयांमुया ।
 आतूर्नइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुंसृहस्रेषुतुवीमघ ॥ ५ ॥
पतौतिकुण्डृणाच्यौदूरंवातोवनादिधं ।
 आतूर्नइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुंसृहस्रेषुतुवीमघ ॥ ६ ॥
 सर्वंपरिक्रोशंजहिज्म्भयांकृकदा्रश्चम् ।
 आतूर्नइन्द्रशंसयगोष्वश्वेषुशुभ्रिषुंसहस्रेषुतुवीमघ ॥ ७ ॥
[30] आवइंद्रमिति द्वाविंशत्यृचस्यसूक्तस्याजीगर्तिःशुनःशेपइंद्रः सप्तदश्यादितिसृणामिधनौ ततस्तिसृणामुषागायत्री
अस्माकमितिपादनिचृत् राश्वदिंद्रइतित्रिष्टुप् । (मंडलः 1, अनुवाकः 6, स्कः 7) (अष्टकः 1, अध्यायः 2)
 आवुइन्द्रंक्रिविंयथावाज्यन्तः शतक्रंतुम् । मंहिष्ठंसिंचुइन्दुंभिः ॥ 1 ॥ वर्गः २८
```

```
श्वातंवायःशुचीनांसहस्रंवासमीशिराम् । एदुनिम्नंनरीयते ॥ 2 ॥
संयन्मदायशुष्मिणंपुनाह्यंस्योदरं । सुमुद्रोनव्यचौंदुधे ॥ 3 ॥
अयमुंतेसमंतसिक्पोतंइवगर्भधिम् । वचस्तिचैन्नओहसे ॥ ४ ॥
स्तो॒त्रंरांधानांपते॒गिर्वाहोवीर्यस्यंते । विभूंतिरस्तुसूनृतां ॥ 5 ॥
ऊर्ध्वस्तिष्ठानऊतयेऽस्मिन्वाजैशतऋतो । समुन्येषुंब्रवावहै ॥ ६ ॥ वर्गः २०
योगेयोगेत्वस्तंरंवाजेवाजेहवामहे । सर्खांयुइन्द्रंमूतये ॥ ७ ॥
आघाँगमुद्यदिश्रवंत्सहस्रिणींभिरूतिभिः । वाजैभिरुपंनोहवंम् ॥ ८ ॥
अर्नुप्रत्नस्यौकंसोहुवेतुंविप्रतिंनरंम् । यंतेपूर्वंपिताहुवे ॥ ९ ॥
तंत्वीवयंविश्ववाराशीस्महेपुरुहूत । सर्खेवसोजरितृभ्यः ॥ 10 ॥
अस्माकंशिप्रिणीनांसोमंपाःसोमुपाव्नीम् । सर्खेविज्ञिन्त्सर्खीनाम् ॥ 11 ॥ 🕬
तथातदंस्तुसोमपाःसस्वैवज्रिन्तथाँकृणु । यथाँतउ्रमसी्ष्टये ॥ 12 ॥
रेवतीर्नःसधमादुइन्द्रेसन्तुतुविवाजाः । क्षुमन्तोयाभिर्मदेम ॥ 13 ॥
आघृत्वावान्त्मनाप्तःस्तोतृभ्योधृष्णवियानः । ऋणोरक्षुंनचुक्रयोः ॥ 14 ॥
आयदुर्वः शतऋतवाकामं जरितॄणाम् । ऋणोरक्ष्नं नशर्चीभिः ॥ 15 ॥
राश्वदिन्द्रःपोप्रुंथद्भिर्जिगायनानंदद्भिःशाश्वंसद्भिर्धनांनि ।
सनोहिरण्यर्थंदंसनावान्त्सनं सिन्तासनयेसनो ऽदात् ॥ 16 ॥ मां अ
आर्श्विनावश्वीवत्येषायौतुंशवीरया । गोमंदस्राहिरंण्यवत् ॥ 17 ॥
समानयौजनोहिवांरथौदस्रावमंत्र्यः । समुद्रे,अश्विनेयंते ॥ 18 ॥
न्यर्र(अ) इयस्यं मूर्धिनं चुऋंरर्थस्ययेमथुः । परि्द्यामुन्यदीयते ॥ 19 ॥
कस्तंउषःकधप्रियेभुजेमर्तों,अमर्त्ये । कंनंक्षसेविभावरि ॥ 20 ॥
वयंहित्, अमन्मुह्यान्तादापराकात् । अश्वेनचित्रे, अरुषि ॥ 21 ॥
त्वंत्येभिरागंहिवाजेभिर्दुहितर्दिवः । अस्मेर्यिंनिधारय ॥ 22 ॥
```

```
[31] त्वमग्रइत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपोग्निर्जगती अष्टमी षोळश्यंत्यास्त्रिष्टुभः । (मंडळ:1, अखाक:7, स्क:1){अष्टक:1, अध्याव:2}
त्वमंग्नेप्रथमो,अङ्गिराऋषिंर्देवोदेवानांमभवःशिवःसखां ।
तवंब्रतेक्वयोविद्यनाप्सोऽजायन्तम्रुतोभ्राजंदष्टयः ॥ 1 ॥ गाः अर्थः
त्वमंग्नेप्रथमो,अङ्गिरस्तमःकविर्देवानांपरिभूषसिव्रतम् ।
विभुर्विश्वरम्भैभुवनायमेधिरोद्धिमाताशयुः कतिधाचिदायवै ॥ 2 ॥
त्वमंग्नेप्रथमोमांतुरिश्वंनआविर्भवसुऋतूयाविवस्वंते ।
 अरैजेतांरोदंसीहोतृवूर्येऽसंघ्नोर्भारमयंजोम्होवंसो ॥ 3 ॥
त्वमंग्नेमनंवेद्यामंवाशयःपुरूरवंसेसुकृतंसुकृत्तंरः ।
 श्वात्रेणयत्पित्रोर्मुच्यंसेपर्यात्वापूर्वमनयन्नापंरंपुनंः ॥ ४ ॥
त्वमंग्नेवृष्भःपुंष्टिवर्धनुउद्यंतसुचेभवसिश्रवाय्यः ।
यआहुंतिंपरिवेदावषंद्वृतिमेकांयुरग्रेविशंआविवांसिस ॥ ५ ॥
त्वमंग्नेवृज्ञिनवंर्तिनुंनर्सक्मंन्पिपर्षिविद्रथैविचर्षणे ।
यः शूरंसातापरितकम्येधनेदुभ्रेभिश्चित्समृताहंसिभूयंसः ॥ ६ ॥ 🕬 अ
त्वंतमंग्ने,अमृतुत्वउंत्तमेमतंदधासिश्रवंसेदिवेदिंवे ।
यस्तौतृषाणउभयाँयजन्मेनेमयःकृणोषिप्रयुआचंसूरयं ॥ ७ ॥
त्वंनौ, अग्नेसुनयेधनौनांयुशसँकारुंकृणुहिस्तवौनः ।
ऋध्यामुकर्मापसानवैनदेवैर्घावापृथिवीप्रावंतंनः ॥ ८ ॥
त्वंनों,अग्नेपित्रोरुपस्थुआदेवोदेवेष्वंनवद्यजागृंविः ।
त्नूकृद्बाधिप्रमंतिश्चकारवेत्वंकंल्याणवसुविश्वमोपिषे ॥ ९ ॥
त्वमंग्रेप्रमंतिस्त्वंपितासिन्स्त्वंवयस्कृत्तवंजामयांवयम् ।
संत्वारायः शतिनुः संसंहुस्रिणः सुवीरंयन्तिव्रतुपामंदाभ्य ॥ 10 ॥
त्वामंग्नेप्रथममायुमायवेदेवा,अंकृण्वन्नहुंषस्यविश्पतिंम् ।
```

```
इळांमकृण्वन्मनुंषस्यशासंनींपितुर्यत्पुत्रोममंकस्यजायंते ॥ 11 ॥ वर्गः ३४
त्वंनो, अग्नेतवंदेवपायुभिं म्घोनोरक्षतुन्वंश्चवन्द्य।
 त्रातातोकस्यतनयेगवां मस्यनिमेषंरक्षं माणुस्तवं व्रते ॥ 12 ॥
 त्वमंग्नेयज्यंवेपायुरन्तंरोऽनिषुङ्गायंचतुर्क्षईध्यसे ।
 योरातहँ व्योऽवृकायधार्यसेकीरेश्चिन्मन्त्रंमनंसावनोषितम् ॥ 13 ॥
 त्वमंग्रउरुशंसीयवाघतंस्पार्हंयद्रेक्णंःपर्मवनोषितत् ।
 आध्रस्यंचित्प्रमंतिरुच्यसेपिताप्रपाकुंशास्सिप्रदिशोविदुष्टंरः ॥ 14 ॥
त्वमंग्रेप्रयंतदक्षिणुंनरुंवर्मेवस्यूतंपरिंपासिविश्वतः ।
 स्वादुक्षद्मायोवंस्तारयोनुकृज्जीवयाजंयजंतेसोपुमादिवः ॥ 15 ॥
इमामंग्नेश्वरणिंमीमृषोनइममध्वांनुंयमगांमदूरात् ।
 आपिः पिताप्रमंतिः सोम्यानां भृमिरस्यृषिकृन्मर्त्यांनाम् ॥ 16 ॥ वर्गः ३५
म्नुष्वदंग्ने,अङ्गिर्स्वदंङ्गिरोययातिवत्सदंनेपूर्ववच्छुंचे ।
 अच्छ्याह्यावंहादैव्यंजनुमासादयब्हिष्यक्षंचिष्र्यम् ॥ 17 ॥
प्तेनां ग्रेब्रह्मणावावृधस्वशक्तीं वायत्तें चकृमाविदावां ।
उतप्रणेष्यभिवस्यो, अस्मान्त्संनेः सृजसुमृत्यावार्जवत्या ॥ 18 ॥
[32] इंद्रस्यन्विति पंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपइंद्रस्त्रिष्टुप् । (मंडलः 1, अनुवाकः 7, सूक्तः 2) (अध्वावः 2)
 इन्द्रंस्युनुवीर्याणिप्रवोचंयानिचुकारंप्रथुमानिवुज्री ।
 अहुन्नहिमन्वपस्तंतर्दुप्रवृक्षणां,अभिनृत्पर्वतानाम् ॥ 1 ॥ वर्गः ३०
 अहुन्निहुंपर्वतिशिश्रयाणंत्वष्टांस्मैवज्रंस्वयंततक्ष ।
वाश्रा,इंवधेनवःस्यन्दंमाना,अंजंःसमुद्रमवंजग्मुरापंः ॥ 2 ॥
वृषायमांणोऽवृणीत्सोम्ंत्रिकंद्रुकेष्वपिबत्सुतस्यं ।
 आसार्यकंमुघवाँदत्त्वज्रमहंन्नेनंप्रथमुजामहीनाम् ॥ 3 ॥
```

```
यदिन्द्राहंन्प्रथम्जामहींनामान्मायिनामिनाःप्रोतमायाः ।
आत्सूर्यंजनयन्द्यामुषासंतादीत्नारात्रुंनिकलाविवित्से ॥ ४॥
अहँन्वृत्रंवृ॑त्रृतरं्व्यंसुमिन्द्रो॒वज्रैणमहुताव्धेन॑ ।
स्कन्धांसीवुकुलिशेनाविवृक्णाहिःशयतउपुपृक्पृंथिव्याः ॥ ५ ॥
अयोद्धेवंदुर्मद्आहिजुह्वेमंहावीरंतुंविबाधमृंजीषम् ।
नातारीदस्यसमृतिंवधानांसंरुजानाः पिपिषुइन्द्रशत्रुः ॥ ६ ॥ वर्गः ३७
अपादंहस्तो,अपृतन्यदिन्द्रमास्यवज्रमधिसानौजघान ।
वृष्णोवधिःप्रतिमानंबुभूषनपुरुत्रावृत्रो,अंशयुद्व्यंस्तः ॥ ७ ॥
नुदंनभिन्नमंमुयाशयानुंमनो्रुहाणाु,अतियुन्त्यापः ।
याश्चिद्वृत्रोमंहिनापुर्यतिष्ठुत्तासामहिःपत्सुतःशीर्बभूव ॥ ८ ॥
नीचावंया,अभवद्वृत्रपुत्रेन्द्रौ,अस्या,अव्वधंर्जभार ।
उत्तरासूरधरःपुत्रआंसीदानुः शयेसहवंत्सानधेनुः ॥ ९ ॥
अतिष्ठन्तीनामनिवेशनानांकाष्ठांनांमध्येनिहितंशरींरम् ।
वृत्रस्यंनिण्यंविचंरुन्त्यापौदीर्घंतमुआशंयुदिन्द्रंशत्रुः ॥ 10 ॥
दासपंतनीरहिंगोपा,अतिष्ठन्निरुंद्धा,आपंःपणिनंवगावंः ।
अपांबिलमपिंहितंयदासींद्वृत्रंजिघन्वाँ,अपृतद्वेवार ॥ 11 ॥ 🖦
अश्योवारौ,अभवस्तिदिन्द्रसृकेयत्त्वौप्रत्यहैन्द्रेवएकः ।
अर्जयोगा,अर्जयःशूरसोम्मवासृजःसर्तवेसुप्तसिन्धून् ॥ 12 ॥
नास्मैविद्यन्नतंन्यतुःसिषेधनयांमिह्मिकरद्ध्रादुनिंच ।
इन्द्रंश्चयद्युंयुधात्रे,अहिंश्चोतापुरीभ्योमुघवाविजिंग्ये ॥ 13 ॥
अहैर्यातारुंकमंपश्यइन्द्रहृदियत्तेजुग्नुषोभीरगंच्छत् ।
नवंच्यन्नंवृतिंच्स्रवंन्तीः श्येनोनभीतो, अतंरोरजांसि ॥ 14 ॥
```

```
इन्द्रोयातोऽवंसितस्युराजाशमंस्यचशृङ्गिणोवज्रंबाहुः ।
 सेदुराजांक्षयतिचर्षणीनामरान्ननेमिःपरिताबंभूव ॥ 15 ॥
[33] एतायामेतिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपइंद्रस्त्रिष्टुप् । (मंडळ:1, अखाक:7, स्क:3) (अष्टक:1, अध्याव:3)
 एतायामोपंगुव्यन्तइन्द्रंमुस्माकुंसुप्रमंतिंवावृधाति ।
 अनामृणःकुविदादुस्यरायोगवांकेतंपरंमावर्जतेनः ॥ 1 ॥ 🕬
 उपेदुहंधंनुदामप्रतीतुंजुष्टांनश्येनोवंसुतिंपंतामि ।
 इन्द्रंनमुस्यन्नुपुमेभिर्कैर्यः स्तोतृभ्योहव्यो, अस्तियामंन् ॥ 2 ॥
 निसर्वसेनइषुधीरंसक्तसम्योंगा,अंजित्यस्यविष्टं ।
 चोष्कुयमाणइन्द्रभूरिवामंमापणिर्भूरस्मद्धिप्रवृद्ध ॥ 3 ॥
 वधीर्हिदस्युंधिनिनंधिनेनुं,एकश्चरंत्रुपशाकेभिरिन्द्र ।
 धनोरिधंविषुणक्तेव्यांयुन्नयंज्वानःसनुकाःप्रेतिंमीयुः ॥ ४ ॥
पराँचिच्छीर्षावंवृजुस्तइन्द्रायंज्वानोयज्वंभिःस्पर्धमानाः ।
 प्रयद्विवोहंरिवःस्थातरुग्रुनिरंत्रुताँ,अंधमोरोदंस्योः ॥ 5 ॥
 अयुंयुत्सन्ननव्द्यस्यसेनामयातयन्तक्षितयोनवंग्वाः ।
 वृषायुधोनवध्रंयोनिरंष्टाःप्रवद्धिरिन्द्रौचितयँन्तआयन् ॥ 6 ॥ गां:2
त्वमेतान्रुंदुतोजक्षंतुश्चायौधयोरजंसइन्द्रपारे ।
 अवाँदहोद्विवआदस्युंमुचाप्रसुँन्वतःस्तुंवतःशंसंमावः ॥ ७ ॥
 चुऋाणासंःपरीणहंंपृथिव्याहिरंण्येनमुणिनाुशुम्भंमानाः ।
निहेंन्वानासंस्तितिरुस्तइन्द्रंपरिस्पशों, अद्धात्सूर्येण ॥ ८ ॥
 परियदिंन्द्ररोदंसी, उमे, अबुंभोजीर्मिह्नाविश्वतंः सीम्।
 अमंन्यमानाँ, अभिमन्यंमानैर्निर्ब्रह्मभिरधमोदस्युंमिन्द्र ॥ १ ॥
नयेदिवः पृंथिव्या, अन्तं मापुर्नमायाभिर्धनुदांपुर्यभूवन् ।
```

```
युजंवज्रंवृष्भश्चंऋइन्द्रोनिज्यीतिंषातमंसोगा,अंदुक्षत् ॥ 10 ॥
 अर्चुस्वधामंक्षरुन्नापौ, अस्यावंर्धतुमध्युआनाुव्यौनाम् ।
 सुधीचीनेनुमनसातिमन्द्रओजिष्ठेनुहन्मनाहन्नुभिद्यून् ॥ 11 ॥ 🕬
 न्यांविध्यदिलीबिशंस्यदृळ्हाविशृङ्गिणंमभिनुच्छुष्णुमिन्द्रंः ।
 यावृत्तरोमघवन्यावदोजोवज्रैणुरात्रुमवधीः पृतुन्युम् ॥ 12 ॥
 अभिसिध्मो,अंजिगादस्यशत्रून्वितिग्मेनंवृष्भेणापुराँऽभेत् ।
 संवज्रेणासृजद्वृत्रमिन्द्रःप्रस्वांमृतिमंतिर्च्छाशंदानः ॥ 13 ॥
 आवः कुत्संमिन्द्रयस्मिं चाकन्प्रावोयुध्यन्तं वृष्भंदर्शं द्यम् ।
 शुफच्युंतोरेणुर्नक्षतुद्यामुच्छ्वैत्रेयोनृषाह्यांयतस्थौ ॥ 14 ॥
 आवः शमंवृष्भंतुग्र्यांसुक्षेत्रजेषेमंघवंछ्वित्र्यंगाम् ।
ज्योक्चिदत्रंतस्थिवांसों, अऋंछत्रूयतामधंरावेदंनाकः ॥ 15 ॥
[34] त्रिश्चिदितिद्वादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपोधिनौजगती नवम्यंत्येत्रिष्टुभौ । (मंडल:1, अनुवाक:7, सूक्त:4){अध्वाव:3)
त्रिश्चिंन्नो, अद्याभवतंनवेदसाविभुवांयामं उतरातिरंश्विना ।
युवोर्हियुन्त्रंहिम्येववासंसोऽभ्यायंसेन्यांभवतंमनीषिभिः ॥ 1 ॥ गाः
 त्रयःपुवयोमधुवाहंनेरथेसोमंस्यवेनामनुविश्वइद्विंदुः ।
 त्रयंःस्कम्भासंःस्कभितासंआरभेत्रिर्नक्तंयाथस्त्रिर्विश्वनादिवां ॥ 2 ॥
 सुमाने,अहुन्त्रिरंवद्यगोहनात्रिर्द्यय्ज्ञंमधुंनामिमिक्षतम् ।
त्रिर्वार्जवर्तीरिषों,अश्विनायुवंदोषा,अस्मभ्यंमुषसंश्वपिन्वतम् ॥ ३ ॥
त्रिर्वुर्तिर्यातुंत्रिरनुंव्रतेजुनेत्रिः सुंप्राव्येत्रेधेवंशिक्षतम् ।
त्रिर्नान्द्यंवहतमिधनायुवंत्रिः पृक्षो, अस्मे, अक्षरेविपन्वतम् ॥ ४ ॥
त्रिर्नोर्यिवंहतमिधनायुवंत्रिर्देवतातात्रिरुतावंतंधियः ।
त्रिःसौभगुत्वंत्रिरुतश्रवांसिनस्त्रिष्ठं वांसूरेदुहितारुं हद्रथंम् ॥ ५ ॥
```

```
त्रिनों,अश्विनादुव्यानिभेषुजात्रिःपार्थिवानित्रिरुंदत्तमुद्भ्यः ।
 ओमानंशांयोर्ममंकायसूनवैत्रिधातुशर्मवहतंशुभस्पती ॥ 6 ॥
त्रिनों, अश्विनायज्ताद्विवेदिंवेपरिंत्रिधातुंपृथिवीमंशायतम् ।
तिस्रोनांसत्यारथ्यापरावतं आत्मेववातः स्वसंराणिगच्छतम् ॥ ७ ॥ गाः
त्रिरंश्विनासिन्धुंभिःसप्तमांतृभिस्त्रयंआहावास्त्रेधाह्विष्कृतम् ।
तिस्रःपृंथिवीरुपरिंप्रवादिवोनाकंरक्षेथेयुधिभंरुक्तभिंहितम् ॥ ८ ॥
कर्र(अ)त्रीचुक्रात्रिवृत्योरथंस्युकर्र(अ)त्रयौवन्धुरोयेसनीळाः ।
कुदायोगोंवाजिनोरासंभस्ययेनयज्ञंनीसत्योपयाथः ॥ ९ ॥
 आनौसत्यागच्छेतंहूयतैहुविर्मध्वःपिबतंमधुपेभिरासभिः ।
युवोर्हिपूर्वंसिव्तिरोषसोरथंमृतायंचित्रंघृतवंन्तिमिष्यंति ॥ 10 ॥
 आनौसत्यात्रिभिरंकादुशैरि्हदेवेभिर्यातंमधुपेयंमिधना ।
प्रायुस्तारिष्टुंनीरपांसिमृक्षतुंसेधंतुंद्वेषोभवंतंसचाुभुवां ॥ 11 ॥
 आनो, अश्विनात्रिवृतारथेनावां चंरुयिवंहतंसुवीरम् ।
 शृण्वन्तांवामवंसेजोहवीमिवृधेचंनोभवतंवाजंसातौ ॥ 12 ॥
[35] ह्वयामीत्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसोहिरण्यस्तूपः सवितात्रिष्टुप् आद्यायाश्चतुर्षुपादेषुक्रमेणाग्निमित्रावरुणरात्रिसवितारोदेवताः
आद्यानवम्यौ जगत्यौ । {मंडल:1, अनुवाक:7, सूक्त:5}{अष्टक:1, अध्याय:3}
ह्वयाम्युग्निप्रंप्रथमंस्वस्तयेह्वयामिमित्रावरुणाविहावंसे ।
ह्वयांमिरात्रींजगतोनिवेशनींह्वयांमिदेवंसंवितारंमूतये ॥ 1 ॥ गांव
 आकृष्णेनुरजसावर्तमानोनिवेशयंत्रुमृतुंमर्त्यंच ।
हिरुण्ययंनसवितारथेनादेवोयांतिभुवंनानिपश्यंन् ॥ 2 ॥
यातिंदेवःप्रवतायात्युद्धतायातिंशुभ्राभ्यांयज्ञतोहरिंभ्याम् ।
आदेवोयांतिसवितापंरावतोऽपविश्वांदुरिताबाधंमानः ॥ 3 ॥
```

```
अभीवृंतंकृशंनैर्विश्वरूं पृंहिरंण्यशम्यंयज्तोबृहन्तंम् ।
 आस्थाद्रथंंसविताचित्रभांनुःकृष्णारजांसितविषींदधांनः ॥ ४ ॥
 विजनां छ्यावाः शितिपादो, अख्यु त्रथं हिरंण्यप्रौगुं वहंन्तः ।
 राश्वद्विर्शःसवितुर्दैर्व्यस्योपस्थेविश्वाभुवनानितस्थुः ॥ ५ ॥
 तिस्रोद्यावःसवितुर्द्वा,उपस्थाँ,एकांयुमस्युभुवनिविराषाट् ।
 आणिंनरथ्यंमुमृताधिंतस्थुरि्हब्रंवीतुयउतिचकेतत् ॥ ६ ॥
 विसुंपुर्णो, अन्तरिंक्षाण्यख्यद्गभीरवंपा, असुंरः सुनीथः ।
 क्वेर्र(ए)दानींसूर्यः कश्चिकेतकतुमां चांरु श्मिरस्यातंतान ॥ ७ ॥ कांत्र
 अष्टौव्यंख्यत्कुकुभंःपृथिव्यास्त्रीधन्वयोजनासुप्तसिन्धून् ।
हिरुण्याक्षःसंवितादेवआगादधद्रत्नांदाशुषेवार्याणि ॥ ८ ॥
 हिरंण्यपाणिः सविताविचंर्षणिरुभेद्यावांपृथिवी, अन्तरीयते ।
 अपामीवांबाधंतेवेतिसूर्यम्भिकृष्णेन्रजंसाद्यामृणोति ॥ ९ ॥
हिरंण्यहस्तो,असुंरःसुनीथःसुंमृळीकःस्ववाँयात्ववाङ् ।
 अपसेधनरक्षसाँयातुधानानस्थाँद्देवःप्रतिदो्षंगृणानः ॥ 10 ॥
 येतेपन्थाः सवितः पूर्व्यासौऽरेणवः सुकृता, अन्तरिक्षे ।
 तेभिनों, अद्यप्थिभिः सुगेभीरक्षांचनों, अधिचब्रूहिदेव ॥ 11 ॥
[36] प्रवोयह्नमितिविंशत्यचस्य सूक्तस्य घौरः कण्वोग्निः ऊर्ध्वऊषुणइतिद्वयोर्यूपः प्रगाथः (अयुजोबृहत्यः युजः
सतोबृहत्यइत्यर्थः) । (मंडल:1, अनुवाक:8, सूक्त:1) (अष्टक:1, अध्याय:3)
प्रवायहंपुंरूणांविशांदैवयतीनाम् । अग्निस्क्तिभिर्वचाभिरीमहेयंसीमिद्न्यईळेते ॥ 1 ॥ 🕬
जनांसो,अग्निंदंधिरेसहो्वृधंहुविष्मंन्तोविधेमते ।
 सत्वंनो, अद्यसुमनौ, इहाविताभवावाजेषुसन्त्य ॥ 2 ॥
प्रत्वौदूतंवृंणीमहेहोतौरंवि्श्ववैदसम् ।
```

```
महस्तेस्तोविचरन्त्युर्चयौद्विस्पृशन्तिभानवंः ॥ 3 ॥
देवासंस्त्वावरुणोमित्रो, अर्थमासंदूतंप्रत्निमंन्धते ।
विश्वंसो,अंग्नेजयतित्वयाधनंयस्तैदुदाशामर्त्यः ॥ ४ ॥
मुन्द्रोहोतांगृहपंतिरग्नंदूतोविशामंसि ।
त्वेविश्वासंगंतानिव्रताध्रवायानिंद्वेवा, अकृण्वत ॥ ५ ॥
त्वे,इदंग्नेसुभगैयविष्ठ्यविश्वमाहूँयतेह्विः ।
सत्वंनो, अद्यसुमना, उतापुरंयक्षिदेवान्तसुवीर्या ।। 6 ॥ मां १
तंघैमित्थानंमस्विनुउपंस्वराजंमासते ।
होत्रांभिर्ग्निंमनुषःसिंन्धतेतितिवांसो,अतिस्रिधंः ॥ ७ ॥
घ्नन्तोंवृत्रमंतर्न्रोदंसी,अपउरुक्षयांयचिक्ररे ।
भुवत्कण्वेवृषां सुम्याहुतः ऋन्द्दश्चोगविष्टिषु ॥ ८ ॥
संसींदस्वमृहाँ,अंसिशोचंस्वदेववीतंमः । विधूममंग्ने,अरुषंमियेध्यसृजप्रंशस्तदर्शतम् ॥ ९ ॥
यंत्वांदेवासोमनंवेद्धुरिहयजिष्ठंहव्यवाहन ।
यंकण्वोमेध्यातिथिर्धनुस्पृतंयंवृषायमुपस्तुतः ॥ 10 ॥
यमुग्निंमेध्यांतिथिःकण्वेर्ड्धऋताद्धिं । तस्युप्रेषांदीदियुस्तिमुमा,ऋचुस्तमुग्निंवर्धयामसि ॥ 11 ॥ 🕬 🕬
रायस्पूर्धिस्वधावोऽस्तिहितेग्नैदेवेष्वाप्यम् ।
त्वंवार्जस्युश्रुत्यंस्यराजसिसनोमृळम्हाँ,अंसि ॥ 12 ॥
ऊर्ध्वऊषुणंऊतयेतिष्ठांदेवोनसंविता ।
ऊर्ध्वावार्जस्यसनितायदंजिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥ 13 ॥
कुर्ध्वानेःपाह्यंहंसोनिकेतुनाविश्वंसम्त्रिणंदह ।
कृधीनंकुर्ध्वांचरथांयजीवसंविदादेवेषुंनोुदुर्वः ॥ 14 ॥
पाहिनों, अग्नेरक्षसं: पाहिधूर्तेररां व्याः । पाहिरीषंत उतवाि जिघां सतो बृहंद्भानो यविष्ठ्य ॥ 15 ॥
```

```
घनेव्विष्व्यविज्हारां व्यास्तपुंर्जम्भयो, अंस्मध्रक् ।
योमर्त्यःशिशीते,अत्युक्तुभिर्मानुःसरिपुरीशत ॥ 16 ॥ कां।1
 अ्ग्निर्वन्नेसुवीर्यमुग्निः कण्वांयुसौभंगम् ।
अग्निःप्रावैन्मित्रोतमेध्यौतिथिमुग्निःसाता,उंपस्तुतम् ॥ 17 ॥
 अग्निनौतुर्वश्वंयदुंपरावतंत्रग्रादेवंहवामहे ।
 अग्निर्नयन्नवंवास्त्वंबृहद्रंथंतुर्वीतिंदस्यंवेसर्हः ॥ 18 ॥
नित्वामंग्रेमचुर्दधेज्योतिर्जनायशर्धते ।
दीदेथकण्वंऋतजांतउक्षितोयंनंमस्यन्तिकृष्टयः ॥ 19 ॥
त्वेषासो, अग्नेरमंवन्तो, अर्चयोभी मासो नप्रतीतये ।
रुक्षस्विनः सदुमिद्यातुमार्वतोविश्वंसमुत्रिणंदह ॥ 20 ॥
[37] क्रीळंवइतिपंचदशर्चस्य सूक्तस्य घौरःकण्वोमरुतो गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:8, सूक्त:2) (अष्टवः1, अध्याय:3)
क्रीळंवः शर्धोमारुतमनुर्वाणंरथेशुभंम् । कण्वां,अभिप्रगांयत ॥ 1 ॥ गाः।
येपृषंतीभिरृष्टिभिःसाकंवाशीभिरंजिभिः । अजीयन्तस्वभीनवः ॥ २ ॥
इहेर्वशृण्वएषांकशाहस्तेषुयद्धदान् । नियामंचित्रमृंजते ॥ ३ ॥
प्रवः शर्धां यृष्ट्ष्वंयेत्वेषद्युं म्नायशुष्मिणे । देवत्तं ब्रह्मं गायत ॥ ४ ॥
प्रशंसागोष्वध्यं ऋीळंयच्छर्धोमारुतम् । जम्भेरसंस्यवावृधे ॥ ५ ॥
कोवोवर्षिष्ठआनेरोदिवश्चग्मश्चंधूतयः । यत्सीमन्तंनधूँनुथ ॥ ६ ॥ 🕬 🖽
निवोयामाँयुमानुंषोदुध्रुग्रायंमुन्यवै । जिहींतुपर्वतोगिरिः ॥ ७ ॥
येषामज्मेषुपृथिवीजुंजुर्वां,इंविव्रिपतिंः । भियायामेषुरेजंते ॥ ८ ॥
स्थिरंहिजानंमेषांवयौमातुर्निरंतवे । यत्सीमनुद्धिताशवंः ॥ ९ ॥
उदुत्येसूनवोगिरःकाष्टा,अज्मेष्वत्नत । वाश्रा,अंभिज्ञुयातंवे ॥ 10 ॥
त्यंचिद्धादीर्घंपृथुंमिहोनपातममृध्रम् । प्रच्यावयन्तियामंभिः ॥ 11 ॥ वर्गः14
```

```
मरुतोयद्वंवोबलंजनाँ,अचुच्यवीतन । गिरीरंचुच्यवीतन ॥ 12 ॥
यद्धयान्तिमुरुतःसंहंब्रुवतेऽध्वन्ना । शृणोतिकश्चिदेषाम् ॥ 13 ॥
प्रयात्राभिमाशुभिःसन्तिकण्वेषुवोदुवेः । तत्रोषुमादयाध्वे ॥ 14 ॥
अस्तिहिष्मामदायवःस्मसिष्मावयमेषाम् । विश्वंचिदायुर्जीवसं ॥ 15 ॥
[38] कद्भनूनमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य घौरः कण्वो मरुतो गायत्री । (मंडळ:1, अख्वाक:8, स्क:3) (अष्टक:1, अध्याव:3)
कद्धंनूनंकंधप्रियःपितापुत्रंनहस्तंयोः । दुधिध्वेवृक्तबर्हिषः ॥ 1 ॥ वर्गः 15
क्वंनूनंकद्वो, अर्थंगन्तांदिवोनपृथिव्याः । क्वंवोगावोनरंणयन्ति ॥ 2 ॥
कंवः सुम्नानव्यांसिमरुंतः कंसुविता । को्३(ओ्)विश्वांनिसौभंगा ॥ 3 ॥
यद्ययंपृंश्विमातरोमर्तांसुःस्यातंन । स्तोतावों,अमृतंःस्यात् ॥ ४ ॥
मावोमृगोनयवंसेजरिताभूदजोंष्यः । पृथायमस्यंगादुपं ॥ ५ ॥
मोषुणः परौपरानिरृतिर्दुर्हणां वधीत् । पदीष्टतृष्णं यासुह ॥ ६ ॥ वर्गः १
सुत्यंत्वेषा, अमेवन्तोधन्वंचिदारुद्रियांसः । मिहंकृण्वन्त्यवाताम् ॥ ७ ॥
वाश्रेवंविद्युन्मिंमातिवृत्संनमातासिंषक्ति । यदेंषांवृष्टिरसंर्जि ॥ ८ ॥
दिवाँचित्तमःकृण्वन्तिपुर्जन्येनोदवाहेनं । यत्पृंथिवींव्युन्दन्तिं ॥ ९ ॥
अर्धस्वनान्मरुतांविश्वमासद्मपार्थिवम् । अरंजन्तुप्रमानुषाः ॥ 10 ॥
मरुंतोवीळुपाणिभिंश्चित्रारोधंस्वतीरत्तं । यातेमखिंद्रयामभिः ॥ 11 ॥ मार्गारा
स्थिरावंःसन्तुनेमयोरथा,अश्वांसएषाम् । सुसंंस्कृता,अभीशंवः ॥ 12 ॥
अच्छांवदातनांगिराजरायैब्रह्मणस्पतिम् । अग्निमित्रंनदेर्शतम् ॥ 13 ॥
मिमीहिश्लोकंमास्येंपुर्जन्यंइवततनः । गायंगायुत्रमुक्थ्यंम् ॥ 14 ॥
वन्दंस्वमार्रुतंगुणंत्वेषंपंनुस्युमुर्किणंम् । अस्मेवृद्धा,अंसन्निह ॥ 15 ॥
[39] प्रयदित्थेतिदशर्चस्य सूक्तस्य घौरः कण्वोमरुतो बार्हतप्रगाथः (अयुजो बृहत्यः युजः सतोबृहत्यः) । (मंडल:1, अनुवाक:8, स्कः4)(अष्टक:1,
प्रयदित्थापरावर्तः शोचिर्नमानुमस्यंथ । कस्युऋत्वामरुतुः कस्युवर्पसाकंयां थुकंहंधूतयः ॥ 1 ॥ 🕬 🕬
```

```
स्थिरावंःसुन्त्वायुंधापराणुदंवीुळू,उतप्रतिष्कभं ।
युष्माकं मस्तुतविंषीपनीं यसीमामर्त्यस्यमायिनंः ॥ 2 ॥
परौंह्यत्स्थिरंह्थनरौंवुर्तयंथागुरु । वियौथनविनिनःपृथिव्याव्याशाःपर्वतानाम् ॥ 3 ॥
न्हिवः रात्रुंर्विविदे, अधिद्यविनभूम्यांरिशादसः ।
युष्माकंमस्तुतविंषीतनांयुजारुद्रांसोनूचिंदा्धृषं ॥ ४ ॥
प्रवेपयन्तिपर्वतान्विविंचन्तिवन्स्पतीन् ।
प्रो, औरतमरुतोदुर्मदाँ, इवदेवाँसुः सर्वयाविशा ॥ ५ ॥
उपोरथेषुपृषंतीरयुग्ध्वंप्रष्टिंर्वहतिरोहिंतः । आवोयामांयपृथिवीचिंदश्रोदबींभयन्तुमानुंषाः ॥ ६ ॥ मान
 आवोमुक्षूतनायकरुद्रा,अवोवृणीमहे । गन्तानूनंनोवसायथापुरेत्थाकण्वायिबिभ्युषे ॥ ७ ॥
युष्मेषितोमरुतोमर्त्येषितुआयोनो,अभ्वईषंते ।
वितंयुंयोत्रावंसाव्योजंसावियुष्माकांभिरूतिभिः ॥ ८ ॥
 असौमिहिप्रयज्यवःकण्वंदुदप्रेचेतसः । असौमिभिर्मरुतुआनंकुतिभिर्गन्तौवृष्टिंनविद्युतंः ॥ ९ ॥
 असाम्योजोंबिभृथासुदानुवोऽसांमिधूतयःशर्वः । ऋषिद्धिषंमरुतःपरिमुन्यवृइषुंनसृजतुद्धिषंम् ॥ 10 ॥
[40] उत्तिष्ठेत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य घौरः कण्वोब्रह्मणस्पतिः प्रगाथः (अयुजोबृहत्यः युजः सतोबृहत्यः) । (मंडलः1, अनुवाकः८, सूक्तः5)(अष्टकः1,
उत्तिष्ठब्रह्मणस्पतेदेव्यन्तस्त्वेमहे । उपुप्रयन्तुमुरुतः सुदानंव्इन्द्रंप्राशूर्भवासची ॥ 1 ॥ वर्गः २०
त्वामिद्धिसंहसस्पुत्रमर्त्यंउपब्रूतेधनेहिते । सुवीर्यंमरुतुआस्वश्युंदधीतयोवंआचुके ॥ 2 ॥
प्रैतुब्रह्मणस्पितःप्रदेव्येतुसूनृतां ।
 अच्छाँवीरंनर्यंपुङ्किराँधसंदेवायुज्ञंनंयन्तुनः ॥ ३ ॥
योवाघतेददांतिसूनरंवसुसधंत्ते,अक्षितिश्रवंः ।
तस्मा, इळां सुवीरामायंजामहेसुप्रतूर्तिमनेहसंम् ॥ ४ ॥
प्रनूनंब्रह्मणस्पित्मन्त्रंवदत्युक्थ्यंम् ।
यस्मिन्निन्द्रोवरुणोमित्रो, अर्युमादेवा, ओकांसिचित्रिरे ॥ ५ ॥
```

```
तिमद्वौचेमाविद्यैषुशुम्भुवंमन्त्रंदेवा,अनेहसंम् ।
इमांच्वाचंप्रतिहर्यथानरोविश्वेद्वामावी, अश्ववत् ॥ 6 ॥ वर्गः 21
 कोदैवयन्तमश्रवृज्जनुंकोवृक्तबंर्हिषम् ।
प्रप्रदाश्वान्पस्त्यांभिरस्थिताऽन्तुर्वावृत्क्षयंद्धे ॥ ७ ॥
उपंक्षत्रंपृंचीतहन्तिराजंभिर्भयेचित्सुक्षितिंदंधे ।
 नास्यंवतानतंरुतामंहाधनेनार्भे, अस्तिवृज्रिणंः ॥ ८ ॥
[41] यंरक्षन्तीति नवर्चस्य सूक्तस्य घौरःकण्वः आद्यानांतिसृणामंत्यानांतिसृणांचवरुणमित्रार्यमणस्तृतीयादितिसृणामादित्यागायत्री
यंरक्षंन्तिप्रचैतस्रोवरुणोमित्रो,अँर्यमा । नूचित्सदंभ्यतेजनः ॥ 1 ॥ मः ।
 यंबाहुतेविपप्रतिपान्तिमर्त्यंरिषः । अरिष्टःसर्वएधते ॥ 2 ॥
विदुर्गाविद्विषं:पुरोघ्नन्तिराजांनएषाम् । नयंन्तिदुरितातिरः ॥ ३ ॥
 सुगःपन्थां,अनृक्षुरआदित्यासऋतंयते । नात्रांवखादो,अस्तिवः ॥ ४ ॥
 यंयुज्ञंनयंथानरुआदिंत्या,ऋजुनांपुथा । प्रवःसधीतयंनशत् ॥ ५ ॥
सरत्नुंमर्त्योवसुविश्वंतोकमुतत्मना । अच्छांगच्छुत्यस्तृंतः ॥ ६ ॥ वर्गः २३
 कथारौधामसखायुःस्तोमैमित्रस्यौर्युम्णः । महिप्सरोवरुणस्य ॥ ७ ॥
मावोघ्नन्तंमाशपन्तंप्रतिवोचेदेवयन्तम् । सुम्नैरिद्धआविवासे ॥ ८ ॥
 चतुरंश्चिद्ददंमानाद्विभीयादानिधांतोः । नदुंरुक्तायंस्पृहयेत् ॥ ९ ॥
[42] संपूषित्रिति दशर्चस्य सूक्तस्य घौरः कण्वः पूषागायत्री । (मंडलः 1, अनुवाकः 8, सूक्तः 7) (अष्टकः 1, अध्यायः 3)
 संपूषन्नध्वनस्तिर्व्यंहाँविमुचोनपात् । सक्ष्वाँदेवप्रणस्पुरः ॥ 1 ॥ वर्गः24
योनंःपूषन्रघोवृकौंदुःशेवंआदिदेशति । अपंस्मृतंपृथोजंहि ॥ 2 ॥
 अपुत्यंपंरिपुन्थिनं मुषीवाणं हुर्श्चितंम् । दूरमधिं स्नुतेरंज ॥ ३ ॥
त्वंतस्यंद्वयाविनोऽघशंंसस्यकस्यंचित् । पुदाभितिंष्ट्रतपुंषिम् ॥ ४ ॥
 आतत्तेदस्रमन्तुमुःपूषुन्नवावृणीमहे । येनंपितृनचादयः ॥ 5 ॥
```

```
अतिनःसश्चतौनयसुगानेःसुपथौकृणु । पूषैन्निहऋतुंविदः ॥ ७ ॥
 अभिसूयवंसंनयननंवज्वारो,अध्वंने । पूषंन्विहऋतुंविदः ॥ ८ ॥
 शुगिधपूर्धिप्रयंसिचशिशीहिप्रास्युदरंम् । पूषंन्निहऋतुंविदः ॥ ९ ॥
 नपूषणंमेथामसिसूक्तैर्भिगृंणीमसि । वसूँनिदुस्मर्मींमहे ॥ 10 ॥
[43] कद्रुद्रायेतिनवर्चस्य सूक्तस्य घौरः कण्वोरुद्रस्तृतीयायामित्रावरुणौचसप्तम्यादितृचस्य सोमो गायत्र्यन्त्यानुष्टुप् । (मंडळ:1, अनुवाक:8,
कदुद्रायप्रचैतसेमीळहुष्टंमायतव्यंसे । वोचेमुशन्तंमंहुदे ॥ 1 ॥ मां:26
यथाँनो, अदितिः कर्त्पश्चेनृभ्योयथागवै । यथाँतोकायंरुद्रियंम् ॥ २ ॥
 यथाँनोमित्रोवरुंणोयथाँरुद्रश्चिकैतति । यथाविश्वेसुजोषंसः ॥ ३ ॥
गाथपंतिंमेधपंतिंरुद्रंजलीषभेषजम् । तच्छुंयोःसुम्नमींमहे ॥ ४ ॥
यः शुऋई वसूर्योहिर एयमिवरोचेते । श्रेष्ठों देवानां वसुः ॥ ५ ॥
 शंनीः कर्त्यर्वतेसुगंमेषायमेष्ये । नृभ्योनारिभ्योगवे ॥ ६ ॥ वर्गः 27
 अस्मेसोम् श्रियमधिनिधेहिश्वतस्यं नृणाम् । महिश्रवंस्तुविनृम्णम् ॥ ७ ॥
 मार्नः सोमपरिबाधोमारांतयोजुहुरन्त । आर्नइन्दोवार्जंभज ॥ ८ ॥
 यास्तेष्रजा,अमृतंस्यपरंस्मिन्धामैन्नृतस्यं । मूर्धानाभौसोमवेनआभूषैन्तीःसोमवेदः ॥ ९ ॥
[44] अग्नेविवस्वदितिचतुर्दशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वोग्निराद्येअश्युषश्चप्रगाथः (अयुजोबृहत्यः युजःसतोबृहत्यः) । संदर्शः,
 अग्नेविवंस्वदुषसंश्चित्रंराधौ,अमर्त्य । आदाुशुषैजातवेदोवहात्वमुद्यादेवाँ,उंषुर्बुधंः ॥ 1 ॥ गां:28
जुष्ट्रोहिदूतो,असिंहव्यवाहुनोऽग्नैर्थीरंध्वराणीम् ।
स्जूर्श्विभ्यां मुषसां सुवीर्यम् समेधं हिश्रवां बृहत् ॥ २ ॥
 अद्यादूतंवृंणीमहे्वसुंमुग्निंपुंरुप्रियम् ।
 धूमकेंतुंभा,ऋंजीकं्व्यंष्टिषुयज्ञानांमध्वर्श्रियंम् ॥ 3 ॥
```

अधाँनोविश्वसौभग्हिरंण्यवाशीमत्तम । धनाँनिसुषणाँकृधि ॥ 6 ॥ वर्गः 25

```
श्रेष्ट्रंयविष्ट्रमितिथिंस्वीहुतुंजुष्टंजनीयदा्शुषं ।
 देवाँ,अच्छायातंवेजातवेदसमुग्निमींळे्व्युंष्टिषु ॥ ४ ॥
 स्तुविष्यामित्वामुहंविश्वंस्यामृतभोजन । अग्नेत्रातारंमुमृतंमियेध्युयजिष्ठंहव्यवाहन ॥ 5 ॥
 सुरांसोंबोधिगृणतेयंविष्ठ्यमधुंजिह्वःस्वांहुतः ।
 प्रस्कंण्वस्यप्रतिरन्नायुंर्जीवसेनम्स्यादैव्यंजनंम् ॥ ६ ॥ कां:29
 होताँरंविश्ववैदसुंसंहित्वाविशंइन्धते । सआर्वहपुरुहूतुप्रचैतुसोऽग्नैदुवाँ,इहद्रुवत् ॥ ७ ॥
 सुवितारंमुषसंमुधिनाभगंमुग्निंव्युंष्टिषुक्षपंः ।
 कण्वांसस्त्वासुतसोमासइन्धतेहव्युवाहंस्वध्वर ॥ ८ ॥
 पतिर्द्धाध्वराणामग्नैदूतोविशामसि । उषुर्बुधआवंहसोमंपीतयेदेवाँ,अद्यस्वर्दशः ॥ ९ ॥
 अग्नेपूर्वा,अनूषसांविभावसोदीदेथंविश्वदंर्शतः ।
 असिुग्रामेष्विवितापुरोहितोऽसियुज्ञेषुमानुषः ॥ 10 ॥
 नित्वौयुज्ञस्युसार्धनुमग्नेहोतौरमृत्विजैम् । मुनुष्वद्वैवधीमहिप्रचैतसंजी्रंदूतममंर्त्यम् ॥ 11 ॥ 🕬
 यद्वेवानांमित्रमहःपुरोहितोऽन्तरो्यासिंदूत्यंम् ।
 सिन्धौरिवुप्रस्वंनितासऊर्मयोऽग्नेर्भ्राजन्ते,अुर्चयः ॥ 12 ॥
 श्रुधिश्रुंत्कर्ण्विह्निभिर्देवैरंग्नेस्यावंभिः ।
 आसींदन्तुबहिषिंमित्रो,अँर्यमाप्रौतुर्यावौणो,अध्वरम् ॥ 13 ॥
 शृण्वन्तुस्तोमंमुरुतंःसुदानंवोऽग्निज्जिह्वा,ऋंता॒वृधंः ।
 पिबंतुसोमंवरुंणोधृतव्रंतोऽश्विभ्यांमुषसांसुजूः ॥ 14 ॥
[45] त्वमग्नेवसूनितिदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वोग्निरन्त्यायादेवाश्चानुष्टुप् । (मंडलः 1, अनुवाकः 9, स्कः 2) (अष्टकः 1, अध्यायः 3)
 त्वमंग्नेवस्ँरिहरुद्राँ, आदित्याँ, उत । यजीस्वध्वरंजनंमन्जातंघृतुप्रुषंम् ॥ 1 ॥ वर्गः ३१
 श्रुष्टीवानोहिदाशुषेदेवा,अंग्रेविचैतसः । तान्रोहिदश्वगिर्वणुस्त्रयंस्त्रिंशतुमार्वह ॥ २ ॥
 प्रियमेधवदंत्रिवज्ञातंवेदोविरूपवत् । अङ्गिरुस्वन्मंहिव्रतप्रस्कंणवस्यश्रधी्हवंम् ॥ ३ ॥
```

```
मिहंकेरवऊतयेप्रियमेधा,अहूषत । राजन्तमध्वराणीमुग्निंशुक्रेणेशोचिषी ॥ ४ ॥
घृतांहवनसन्त्येमा,उषुश्रुंधीगिरः । याभिःकण्वंस्यसूनवोहवन्तेऽवंसेत्वा ॥ 5 ॥
त्वांचित्रश्रवस्तम्हवँन्तेविक्षुजन्तवंः । शोचिष्केशंपुरुप्रियाग्नैह्व्यायवोळ्हवे ॥ ६ ॥ माः ३२
नित्वाहोतौरमृत्विजैंद्धिरेवसुवित्तंमम् । श्रुत्कैणैंसुप्रथंस्तम्विप्रौ,अग्नेदिविष्टिषु ॥ ७ ॥
 आत्वाविप्रां,अचुच्यवुःसुतसांमा,अभिप्रयंः । बृहद्भाबिभ्रंतोह्विरग्नेमर्तायदाुशुषं ॥ ८ ॥
प्रातुर्याव्याः सहस्कृतसोम्पेयायसन्त्य । इहाद्यदैव्यंजनं बुर्हिरासाँदयावसो ॥ ९ ॥
अवांचंदैव्यंजनुमग्नेयक्ष्वसहूँतिभिः । अयंसोमः सुदानवस्तंपातितिरो, अह्वयम् ॥ 10 ॥
[46] एषोउषाइति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वोश्विनौगायत्री । (मंडलः 1, अनुवाकः 9, स्कः 3) (अष्टकः 1, अध्यायः 3)
एषो, उषा, अपूर्व्याव्युंच्छतिप्रियादिवः । स्तुषेवां मिश्वनाबृहत् ॥ 1 ॥ वर्गः ३३
यादुस्रासिन्धुंमातरामनोतरांरयीणाम् । धियादेवावंसुविदां ॥ 2 ॥
वच्यन्तेवांककुहासांजूर्णायामधिविष्टपि । यद्वांरथोविभिष्पतात् ॥ 3 ॥
ह्विषांजारो, अपांपिपंर्तिपपुंरिर्नरा । पिताकुरंस्यचर्षणिः ॥ ४ ॥
 आदारोवांमतीनांनासंत्यामतवचसा । पातंसोमंस्यधृष्णुया ॥ ५ ॥
यानुःपीपंरदश्चिनाुज्योतिंष्मतीतमंस्तिरः । तामुस्मेरौसाथाुमिषंम् ॥ ६ ॥ वर्गः ३४
 आनोंनावामंतीनांयातंपारायगन्तंवे । युंजाथांमश्विनारथंम् ॥ ७ ॥
अरित्रंवांदिवस्पृथुतीर्थेसिन्धूंनांरथः । धियायुंयुज्रइन्दंवः ॥ ८ ॥
दिवस्कंणवासुइन्दंवोवसुसिन्धूंनांपुदे । स्वंवृत्रिंकुहंधित्सथः ॥ ९ ॥
 अभूँदुभा, उं अंशवेहिरंण्यंप्रतिसूर्यः । व्यंख्यज्जिह्नयासितः ॥ 10 ॥
अभूँदुपारमेतंवेपन्थांऋतस्यंसाधुया । अदंर्शिविस्नुतिर्दिवः ॥ 11 ॥ गाः अदंर्शिविस्नुतिर्दिवः ॥ 11 ॥
तत्तुदिदुश्विनोरवांजरिताप्रतिंभूषति । मदेसोमंस्युपिप्रंतोः ॥ 12 ॥
वावसानाविवस्वंतिसोमंस्यपीत्यागिरा । मुनुष्वच्छंमभू, आगंतम् ॥ 13 ॥
युवोरुषा,अनुश्रियंपरिज्मनोरुपाचंरत् । ऋतावंनथो,अक्तुभिः ॥ 14 ॥
```

```
[47] अयंवामिति दशर्चस्यसूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वोश्विनौ प्रगाथः (अयुजोबृहत्यो युजःसतोबृहत्यः ) । स्मंडलः1, अनुवाकः9, स्कः4)(अष्टकः1,
अयंवांमधुंमत्तमः सुतः सोमंऋतावृधा । तमंश्विनापिबतंति रो, अँह्वयंधृत्तंरत्नांनिदाशुषे ॥ 1 ॥ 🕬
त्रिवन्धरेणंत्रिवृतांसुपेशंसारथेनायांतमिधना ।
कण्वौसोवांब्रह्मकृण्वन्त्यध्वरेतेषांसुशृणुतुंहवंम् ॥ 2 ॥
अर्थिनामधुमत्तमंपातंसोमंमृतावृधा । अथाद्यदंस्रावसुबिभ्रंतारथेंदाश्वांसुमुपंगच्छतम् ॥ ३ ॥
त्रिष्धस्थेबुर्हिषिविश्ववेदसामध्वायज्ञांमिमिक्षतम् ।
कण्वौसोवांसुतसोंमा,अभिद्यंवोयुवांहंवन्ते,अश्विना ॥ ४ ॥
याभिःकण्वंमुभिष्टिभिःप्रावंतंयुवमंश्विना । ताभिःष्वरं(अ)स्माँ,अंवतंशुभस्पतीपातंसोमंमृतावृधा ॥ 5 ॥
सुदासंदस्रावसुबिभ्रंतारथेपृक्षांवहतमिथना ।
र्यिसंमुद्रादुतवादिवस्पर्यस्मेधतंपुरुस्पृहंम् ॥ 6 ॥ माः
यन्नौसत्यापरावित्यद्वास्थो,अधितुर्वशै ।
अत्रोरथैनसुवृतौनुआगंतंसाकंसूर्यस्यर्शिमभिः ॥ ७ ॥
अवांचावांसप्तयोऽध्वर्श्रियोवहंन्तुसव्नेदुपं ।
इषंपृंचन्तांसुकृतंसुदानंवुआबिहिःसींदतंनरा ॥ ८ ॥
तेनंनासत्यागंतंरर्थेनुसूर्यत्वचा । येनुशर्थंदूहर्थुर्दाशुषेवसुमध्वःसोमंस्यपीतर्ये ॥ ९ ॥
उक्थेभिर्वागवंसेपुरूवसूँ, अर्केश्चनिह्नंयामहे ।
शश्वत्कण्वांनांसदंसिप्रियेहिकंसोमंपुपर्थुरश्विना ॥ 10 ॥
[48] सहवामेनेति षोळशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्व उषाः प्रगाथः (अयुजोबृहत्यो युजःसतोबृहत्यः ) । (मंडल:1, अद्वाक:9, सूक:5)
सहवामेनंनउषो्व्युंच्छादुहितर्दिवः । सहद्युम्नेनंबृहुताविंभावरिरायादेविदास्वंती ॥ 1 ॥ 🕬
```

उभापिंबतमश्विनोभानःशर्मयच्छतम् । अविद्वियाभिंरुतिभिः ॥ 15 ॥

```
अश्वीवतीर्गोमंतीर्विश्वसुविदोभूरिंच्यवन्तवस्तंवे ।
उदीरयुप्रतिमासूनृतां,उषुश्चोदुराधोंमुघोनांम् ॥ 2 ॥
उवासोषा, उच्छाच्च नुदेवी जीरारथीं नाम् । ये, अंस्या, आचरंणेषुदधिरेसं मुद्रेनश्रं वस्यवंः ॥ ३ ॥
उषोयेतेप्रयामेषुयुंजतेमनौदानायंसूरयंः ।
अत्राहुतत्कण्वंएषांकण्वंतमोनामंगृणातिनृणाम् ॥ ४ ॥
आघायोषंवसूनर्युषायांतिप्रभुंजती । जरयंन्तीवृजंनंपद्वदींयतुउत्पांतयतिपक्षिणंः ॥ ५ ॥
वियासुजितसमंनंव्यरं(अ)र्थिनंःपुदंनवेत्योदंती ।
वयोनिकष्टेपप्तिवांसंआसते्वयुंष्टौवाजिनीवति ॥ 6 ॥ गांः
एषायुंक्तपरावतुःसूर्यस्योदयंनादधि । श्वातंरथैभिःसुभगोषा,इयंवियाँत्युभिमानुंषान् ॥ ७ ॥
विश्वंमस्यानानाम्चक्षंसेजगुज्ज्योतिंष्कृणोतिसूनरीं ।
अपुद्वेषोम्घोनींदुहितादिवउषा,उंच्छदपुस्निधंः ॥ ८ ॥
उषुआभाहिभानुनां चुन्द्रेणंदुहितर्दिवः । आवहंन्तीुभूर्यस्मभ्यंसौभंगंव्युच्छन्तीुदिविष्टिषु ॥ ९ ॥
विश्वंस्यहिप्राणंनुंजीवंनुंत्वेवियदुच्छसिंसूनरि ।
सानोरथंनबृहुताविभावरिश्रुधिचित्रामघेहवंम् ॥ 10 ॥
उषोवाजुंहिवंस्वयश्चित्रोमानुषेजनै ।
तेनावंहसुकृतों,अध्वराँ,उपयेत्वांगृणन्तिवह्नयः ॥ 11 ॥ 🕬 🕏
विश्वांन्द्वां, आवंह्सोमंपीतयेऽन्तरिक्षादुष्रस्त्वम् ।
सास्मासुंधागोमुदश्वांवदुक्थ्यरं(अ)मुषोवाजंसुवीर्यम् ॥ 12 ॥
यस्यारुशंन्तो,अर्चयःप्रतिभुद्रा,अर्दक्षत ।
सानोंर्यिंविश्ववारंसुपेशंसमुषादंदातुसुग्म्यंम् ॥ 13 ॥
येचिद्धित्वामृषंयःपूर्वेऊतयेजुहूरेवंसेमहि ।
सानुःस्तोमाँ, अभिगृणीहिराधसोषंः शुक्रेणंशोचिषां ॥ 14 ॥
```

```
उषोयदुद्यभानुनाविद्वारांवृणवादिवः । प्रनायच्छतादवृकंपृथुच्छर्दिःप्रदैविगोमंतीरिषंः ॥ 15 ॥
 संनौरायाबृहताविश्वपैशसामिमिक्ष्वासमिळौंभिरा ।
 संद्युम्नेनंविश्वतुरोषोमहिसंवाजैर्वाजिनीवति ॥ 16 ॥
[49] उषोभत्रेभिरिति चतुरृचस्व सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वउषाअनुष्टुप् । (मंडल:1, अन्नवक:9, स्क:6) (अष्टक:1, अध्याय:4)
 उषों भुद्रे भिरागं हि दिवश्चिंद्रो चुनादिधं । वह नत्वरुणप्सं वुउपत्वासो मिनों गृहम् ॥ 1 ॥ 🐗
 सुपेशंसंसुखंरथंयम्ध्यस्थां,उष्रस्त्वम् । तेनांसुश्रवंसंजनंप्रावाद्यदेहितर्दिवः ॥ 2 ॥
 वयंश्चित्तेपतित्रणोद्विपचतुंष्पदर्जुनि । उषुःप्रारंचृतूँरनुंदिवो,अन्तैभ्यस्परिं ॥ ३ ॥
 व्युच्छन्तीहिर्ि सिमिर्विश्वमाभासिरोचनम् । तांत्वामुंषर्वसूयवौगीर्भिः कण्वौ, अहूषत ॥ ४॥
[50] उदुत्यिमिति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वःप्रस्कण्वः सूर्यो गायत्री अंत्याश्चतस्रोनुष्टुभः
(अंत्यस्तृचोरोगघ्नउपनिषदंत्योर्थचोंद्विषन्न इतिगुणः) । (मंडलः 1, अन्त्रवकः 9, सूकः 7) (अष्टकः 1, अध्यायः 4)
 उदुत्यंजातवेदसंदेवंवंहन्तिकेतवंः । दृशेविश्वांयुसूर्यंम् ॥ 1 ॥ मार्ग
 अपुत्येतायवां यथानक्षंत्रायन्त्युक्तुभिः । सूरांयिविश्वचंक्षसे ॥ 2 ॥
 अद्धेशमस्यकेतवोविर्श्मयोजनाँ, अर्च । भ्राजनतो, अग्नयौयथा ॥ ३ ॥
 तुरणिर्विश्वदंर्शतोज्योतिष्कृदंसिसूर्य । विश्वमाभासिरोचुनम् ॥ ४ ॥
 प्रत्यङ्द्रेवानांविशः प्रत्यङ्कदेषिमार्ज्ञषान् । प्रत्यङ्विश्वंस्वर्द्दशे ॥ ५ ॥
 येनौपावकु चक्षसाभुरण्यन्तुं जनाँ, अर्च । त्वंवंरुणुपश्यंसि ॥ ६ ॥ 🕬
 विद्यामेषिरजस्पृथ्वहामिमानो, अक्तुभिः । पश्यंजन्मीनिसूर्य ॥ ७ ॥
 सप्तत्वौहरितोरथेवहँन्तिदेवसूर्य । शोचिष्केशंविचक्षण ॥ ८ ॥
 अयुंक्तसप्तशुन्ध्युवःसूरोरथंस्यनुहयंः । तार्भिर्यातिस्वयुंक्तिभिः ॥ ९ ॥
 उद्वयंतर्मसुस्परिज्योतिष्पश्यैन्तुउत्तरम् । देवंदैवुत्रासूर्यमगैनमुज्योतिरुत्तुमम् ॥ 10 ॥
 उद्यन्नद्यमित्रमहआरोहुनुत्तरांदिवंम् । हुद्रोगंममसूर्यहरिमाणंचनाशय ॥ 11 ॥
 शुकेषुमेहरिमाणंरोपुणाकांसुद्ध्मसि । अथोहारिद्रवेषुंमेहरिमाणंनिदंध्मसि ॥ 12 ॥
```

```
उदंगादुयमाँदित्योविश्वेनुसहंसासुह । द्विषन्तुंमह्यंरुन्धयुन्मो,अहंद्विषुतेरंधम् ॥ 13 ॥
[51] अभित्यमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य आंगिरसः सव्यइंद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ । (मंडल:1, अनुवाक:10, स्क:1) (अष्टक:1, अध्याय:4)
अभित्यंमेषंपुंरुहूतमृग्मियमिन्द्रंगीभिर्मदतावस्वां,अर्णवम् ।
यस्यद्यावोनविचरैन्तिमानुषाभुजेमंहिष्ठमुभिविप्रमर्चत ॥ 1 ॥ 🖦
अभीमंवन्वन्त्स्वभिष्टिमूतयौऽन्तरिक्षुप्रांतविंषीभिरावृंतम् ।
इन्द्रंदक्षांसऋभवोंमदुच्युतंंशतक्रंतुंजवंनीसूनृतारुंहत् ॥ 2 ॥
त्वंगोत्रमङ्गिरोभ्योऽवृणोरपोतात्रयेशतदुरेषुगातुवित् ।
सुसेनंचिद्विमुदायांवहोवस्वाजावद्गिंवावसानस्यंनुर्तयंन् ॥ 3 ॥
त्वमुपामंपिधानांवृणोरपाधांरयःपर्वतेदानुंमुद्वसुं ।
वृत्रंयिंदैन्द्रशवसावंधीरिह्मादित्सूर्यंदिव्यारौहयोद्दशे ॥ ४ ॥
त्वंमायाभिरपंमायिनोंऽधमःस्वधाभियें,अधिशुप्तावजुंहत ।
त्वंपिप्रोर्नृमणुःप्रारुंजुःपुरुःप्रऋजिश्वांनंदस्युहत्येष्वाविथ ॥ 5 ॥
त्वंकुत्संशुष्णुहत्येष्वाविथारंन्धयोऽतिथिग्वायशम्बंरम् ।
महान्तंचिदर्बुदंनिक्रमीःपदासनादेवदंस्युहत्यायजिज्ञषे ॥ 6 ॥ वर्गः10
त्वेविश्वातविषीस्ध्यंग्वितातव्राधंःसोमपीथायंहर्षते ।
तव्वज्रंश्चिकितेबाह्नोर्हितोवृश्चारात्रोरव्विश्वांनिवृष्णयां ॥ ७ ॥
विजानीह्यार्यान्येचदस्यवोब्हिष्मतरन्धयाशासंदव्रतान् ।
शाकीभवयर्जमानस्यचोदिताविश्वेत्तातसधुमादेषुचाकन ॥ ८ ॥
अनुवतायर्न्धयुन्नपैव्रतानाभूभिरिन्द्रेःश्रथयुन्ननाभुवः ।
वृद्धस्यंचिद्वर्धतोद्यामिनंक्षतःस्तवानोवुम्रोविजंघानसंदिहः ॥ ९ ॥
तक्षुद्यत्तं उशना सहंसा सहो विरोदंसी मुज्मनी बाधते शवंः ।
आत्वावातंस्यनृमणोमनोयुज्आपूर्यमाणमवहन्नभिश्रवंः ॥ 10 ॥
```

```
मन्दिष्ट्यदुशनैकाव्येसचाँ,इन्द्रौवुङ्कृवङ्कुतराधितिष्ठति ।
उग्रोययिंनिर्पः स्रोतंसासृजुद्धिशुष्णंस्यदंहिता, एरयत्पुरंः ॥ 11 ॥ नाः।।
 आस्मारथंवृषुपाणेषुतिष्ठसिशार्यातस्यप्रभृतायेषुमन्दंसे ।
इन्द्रयथाँसुतसोमेषुचाकनोऽनुर्वाणुंश्लोकमारोहसेदिवि ॥ 12 ॥
 अदंदा, अर्भां महतेवं चुस्यवं कक्षीवंतेवृच्यामिं न्द्रसुन्वते ।
मेनाभवोवृषण्थस्यंसुऋतोविश्वेत्तातेसवंनेषुप्रवाच्यां ॥ 13 ॥
इन्द्रौ,अश्रायिसुध्यौनिरेकेपुञ्रेषुस्तोमोुदुर्योनयूपैः ।
 अश्वयुर्गव्यूरेथयुर्वसूयुरिन्द्रइद्रायः,क्षेयतिप्रयुन्ता ॥ 14 ॥
इदंनमावृष्भार्यस्वराजसत्यशुष्मायत्वसंऽवाचि ।
अस्मिन्निंन्द्रवृजनेसर्ववीराःस्मत्सूरिभिस्तवशर्मंन्तस्याम ॥ 15 ॥
[52] त्यंसुमेषमिति पंचदशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः सव्यइंद्रोजगती त्रयोदश्यंत्येत्रिष्टुभौ । (मंडल:1, अनुवाक:10, स्क:2) (अध्वाव:4)
त्यंसुमेषंमंहयास्वर्विदंशातंयस्यंसुभवंःसाकमीरंते ।
 अत्यंनवाजंहवनुस्यदंरथमेन्द्रंववृत्यामवंसेसुवृक्तिभिः ॥ 1 ॥ मा
सपर्वतोनधुरुणेष्वच्युंतःसहस्रंमूतिस्तविषीषुवावृधे ।
इन्द्रोयद्वृत्रमवंधीन्नदी्वृतंमुब्जन्नणांसि॒जर्हषाणो॒,अन्धंसा ॥ 2 ॥
सहिद्धरोद्धरिषुंवुव्रऊधंनिचुन्द्रबुंध्रोमदंवृद्धोमनीषिभिः ।
इन्द्रंतमंह्रेस्वपुस्ययाधियामंहिष्ठरातिंसहिपप्रिरन्धंसः ॥ 3 ॥
 आयंपृणन्तिंदि्विसद्मंबर्हिषःसमुद्रंनसुभ्वरं(अः)स्वा,अभिष्टंयः ।
तंवृंत्रहत्ये, अनुंतस्थुरूतयः शुष्मा, इन्द्रंमवाता, अहुंतप्सवः ॥ ४ ॥
 अभिस्ववृष्टिंमद्ं,अस्ययुध्यंतोरुघ्वीरिवप्रवृणेसंस्रुरूतयः ।
इन्द्रोयद्वज्रीधृषमाणो,अन्धंसाभिनद्वलस्यंपरिधीरिवत्रितः ॥ ५ ॥
परींघृणाचरतितित्विषेशवोऽपोवृत्वीरजसोबुध्नमाशंयत् ।
```

```
वृत्रस्ययत्प्रंवणेदुर्गृभिंश्वनोनिज्घन्थहन्वौरिन्द्रतन्यतुम् ॥ ६ ॥ माः।
हुदंनहित्वौन्यृषन्त्यूर्मयोब्रह्मौणीन्द्रतव्यानिवर्धना ।
 त्वष्टांचित्तेयुज्यंवावृधेशवंस्तुतक्ष्वज्रंमुभिभूत्योजसम् ॥ ७ ॥
 ज्यन्वाँ, उहरिंभिः सम्भृतऋत्विन्द्रंवृत्रंमनुषेगातुयन्त्रपः ।
 अयंच्छथाबाह्वोर्वज्रंमायुसमधौरयोद्विव्यासूर्यंदृशे ॥ ८ ॥
 बृहत्स्वश्चैन्द्रममंवृद्यदुक्थ्यरं(अ)मकृणवतिभ्यसारोहंणंदिवः ।
 यन्मानुंषप्रधना, इन्द्रंमूतयः स्वैर्नृषाचौमुरुतोमंदुन्ननुं ॥ ९ ॥
 द्यौश्चिंदुस्यामंवाँ,अहेः"स्वृनादयोयवीद्भियसावज्रंइन्द्रते ।
 वृत्रस्ययद्बंद्धधानस्यंरोदसीमदंसुतस्यशवसाभिनुच्छिरंः ॥ 10 ॥
 यदिन्विंन्द्रपृथिवीदशंभुजिरहाँनिविश्वांतृतनंन्तकृष्टयः ।
 अत्राहंतेमघवन्विश्रुंतंसहोद्यामनुशवंसाब्हंणांभुवत् ॥ 11 ॥ वर्णः 14
 त्वमुस्यपारेरजसो्व्योमनुःस्वभूत्योजा,अवसिधृषन्मनः ।
 चुकृषेभूमिंप्रतिमानुमोर्जसोपःस्वंःपरिभूरेष्यादिवंम् ॥ 12 ॥
 त्वंभुवःप्रतिमानंपृथिव्या,ऋष्ववीरस्यबृहुतःपतिंर्भूः ।
विश्वमाप्रां, अन्तरिक्षंमिहत्वास्तत्यमुद्धानिकर्न्यस्त्वावान् ॥ 13 ॥
 नयस्यद्यावांपृथिवी,अनुव्यचोनसिन्धंवोरजंसो,अन्तंमानुशुः ।
 नोतस्ववृंष्ट्रिंमदे, अस्ययुध्यंतुएको, अन्यचंकृषेविश्वंमानुषक् ॥ 14 ॥
 आर्चुन्नत्रंमुरुतुःसस्मिनाजौविश्वेदुवासो,अमदुन्ननुंत्वा ।
 वृत्रस्ययद्भृष्टिमतांवधेन्नित्विमन्द्रप्रत्यानंज्ञघन्थं ॥ 15 ॥
[53] न्यूषुवाचिमत्येकादशर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः सव्यइंद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ । (मंडल:1, अनुवाक:10, स्क:3)(आहक:1, अध्याय:4)
न्यू ३(ऊ) षुवा चंप्रमुहे भरामहे गिर्इन्द्रौयसदेने विवस्वंतः ।
नूचिद्धिरत्नंसस्तामिवाविद्नन्नदुष्टुतिर्द्रविणोदेषुंशस्यते ॥ 1 ॥ वर्गः 15
```

```
दुरो,अर्श्वस्यदुरइँन्द्रगोरंसिदुरोयवंस्यवस्रंनइनस्पतिः ।
शिक्षानुरःप्रदिवो, अकांमकर्शनः सखासर्विभ्यस्तमिदंगृणीमसि ॥ 2 ॥
राचींवइन्द्रपुरुकृह्युमत्तम्तवेद्दिद्मभितंश्चेकिते्वसुं ।
 अतः सुंगृभ्यांभिभूतु आभंरुमात्वां युतो जंरितुः कामं मूनयीः ॥ ३ ॥
एभिर्द्युभिः सुमना, एभिरिन्दुंभिर्निरुन्धानो, अमंतिंगोभिंरु श्विनां ।
इन्द्रेणदस्युंदुरयंन्तुइन्दुंभिर्युतद्वेषसुःसिम्षारंभेमहि ॥ ४ ॥
सिंनद्ररायासिम्षारंभेमहिसंवाजेंभिःपुरुश्चन्द्रैर्भिद्यंभिः ।
संदेव्याप्रमत्यावीरशुंष्मयागो,अंग्रयाश्वीवत्यारभेमहि ॥ 5 ॥
तेत्वामदाँ,अमदुन्तानिवृष्णयातेसोमांसोवृत्रहत्यंषुसत्पते ।
यत्कारवेदशंवृत्राण्यंप्रतिबर्हिष्मंतेनिसहस्राणिबर्हयः ॥ ६ ॥ वर्गः १
युधायुध्मुप्घेदैषिधृष्णुयापुरापुरंसिम्दंहंस्योजंसा ।
नम्यायदिनद्भसख्यापरावतिनिब्हयोनमुचिनाममायिनम् ॥ ७ ॥
त्वंकरंजमुतपूर्णयंवधीस्तेजिष्ठयातिथिग्वस्यंवर्त्तनी ।
त्वंश्वातावङ्गंदस्याभिनृत्पुरोंऽनानुदःपरिषूता,ऋजिश्वंना ॥ ८ ॥
त्वमेतांजन्राज्ञोद्धिर्दशांबन्धनांसुश्रवंसोपज्रमुषंः ।
षृष्टिंसुहस्रानवृतिंनवंश्रुतोनिचुऋेणुरध्यांदुष्पदांवृणक् ॥ 9 ॥
त्वमांविथसुश्रवंसंतवोतिभिस्तवत्रामंभिरिन्द्रतूर्वयाणम् ।
त्वमंस्मैकुत्संमतिथिग्वमायुंम्हेराज्ञेयूनं, अरन्धनायः ॥ 10 ॥
यउ्दचीन्द्रदेवगोपाःसखायस्तेशिवतंमा,असाम ।
त्वांस्तोंषामृत्वयांसुवीराद्राघींयुआयुःप्रतरंदधांनाः ॥ 11 ॥
[54] मानोअस्मिन्नित्येकादशर्चस्यसूक्तस्यांगिरसः सव्यइंद्रोजगती षष्ट्यष्टमीनवम्येकादश्यस्त्रिष्टुभः । (मंडल:1, अनुवाक:10, स्कः4) (अध्वय:4)
मानों, अस्मिन् मंघवन् पृत्स्वं हं सिन् हिते, अन्तः शवंसः परीणशें।
```

```
अर्ऋन्दयोनुद्योर्श(ओ)रोरुंवुद्वनांकथानक्षोणीर्भियसासमारत ॥ 1 ॥ गांग
 अर्चाराकायंशाकिनेशचीवतेशृण्वन्तुमिन्द्रंमुहयंन्नुभिष्टुंहि ।
 योधृष्णुनाुशवंसारोदंसी,उभेवृषांवृष्तवावृष्भोन्यृंजतं ॥ २ ॥
 अर्चादिवेबृहतेशूष्यरे(अं)वचःस्वक्षेत्रंयस्यंधृषुतोधृषन्मनेः ।
 बृहच्छ्रंवा, असुरोब्हणां कृतः पुरोहरिंभ्यां वृष्भोरथो हिषः ॥ 3 ॥
 त्वंदिवोबृंहतः सानुंकोपयोऽवृत्मनांधृषुताशम्बंरंभिनत् ।
 यन्मायिनोष्ट्रन्तिम् । ४ ॥ यन्मायिनोष्ट्रितन्यसि ॥ ४ ॥
नियद्वृणक्षिश्वस्नस्यंमूर्धनिशुष्णंस्यचिद्व्रन्दिनोरोरुंवृद्वनां ।
 प्राचीनैनुमनंसाबुर्हणांवतायदुद्याचित्कृणवुःकस्त्वापरिं ॥ 5 ॥
 त्वमाविथनयंतुर्वश्वंयदुंत्वंतुर्वीतिंवय्यंशतऋतो ।
त्वंरथमेत्रशुंकृत्व्येधनेत्वंपुरोनवृतिंदंमभयोनवं ॥ 6 ॥ वर्गः ॥
 सघाराजासत्पंतिः शूशुवुज्जनौरातहं व्यः प्रतियः शासुमिन्वंति ।
 उक्थावायो,अंभिगृणातिराधंसादानुंरस्मा,उपंरापिन्वतेदिवः ॥ ७ ॥
 असंमंक्ष्त्रमसंमामनीषाप्रसोंमुपा,अपंसासन्तुनेमें ।
 येतंइन्द्रदुषांवर्धयन्तिमहिक्ष्त्रंस्थविरंवृष्ण्यंच ॥ ८ ॥
 तुभ्येद्वेतेबंहुला,अद्रिंदुग्धाश्चमूषदंश्चमुसा,इँन्द्रपानाःः ।
 व्यंशुहितुर्पयाकामंमेषामथामनांवसुदेयांयकृष्व ॥ १ ॥
 अपामंतिष्ठद्धरुणंह्वरंतमोऽन्तर्वृत्रस्यंज्ठरंषुपर्वतः ।
 अभीमिन्द्रौनुद्यौवुविर्णाहिताविश्वां,अनुष्ठाःप्रविणेषुंजिघ्नते ॥ 10 ॥
 सरोवृंधमधिंधाद्युम्नमुस्मेमहिंक्षुत्रंजनाषाळिंन्द्रुतव्यंम् ।
रक्षांचनोम्घोनंःपाहिसूरीन्रायेचंनःस्वपृत्या,इषेधाः ॥ 11 ॥
[55] दिवश्चिदित्यष्टर्चस्य सूक्तस्यांगिरसः सव्य इंद्रोजगती । (मंडल:1, अनुवाक:10, स्क:5)(अष्टक:1, अध्याय:4)
```

```
द्विवश्चिदस्यवरिमाविपंप्रथुइन्द्रंनमुह्नापृंथिवीचुनप्रति ।
भीमस्तुविष्मांचर्षणिभ्यंआतुपःशिशींतेवज्रंतेजंसेनवंसंगः ॥ 1 ॥ गां गां ।
सो, अंर्णुवोननुद्यंः समुद्रियुः प्रतिंगृभ्णातिविश्रितावरीं मभिः ।
इन्द्रः सोर्मस्यपीतयेवृषायतेसुनात्सयुध्मओर्जसापनस्यते ॥ 2 ॥
त्वंतिमेंन्द्रुपर्वतुंनभोजंसेमुहोनृम्णस्युधर्मणामिरज्यसि ।
प्रवीर्येणदेवतातिचेकितेविश्वंस्मा, उग्रः कर्मणेपुरोहितः ॥ 3 ॥
सइद्वनेनम्स्युभिवंचस्यतेचारुजनेषुप्रब्रुवाणइंन्द्रियम् ।
वृषाछन्दुंर्भवतिहर्यतोवृषाक्षेमेणुधेनांमुघवायदिन्वंति ॥ ४ ॥
सइन्महानिंसमिथानिंमुज्मनांकृणोतिंयुध्मओजंसाजनेभ्यः ।
अधाँचनश्रद्दंधतित्विषीमतुइन्द्रायवज्रंनिघनिंघ्रतेव्धम् ॥ ५ ॥
सिहश्रवस्युः सदंनानिकृत्रिमाँ क्ष्म्यावृधानओ जंसाविना शयंन् ।
ज्योतींषिकृण्वन्नेवृकाणियज्यवेऽवंसुऋतुःसर्त्वा,अपःसृजत् ॥ 6 ॥ गाः २०००
दानायमनंःसोमपावन्नस्तुतेऽर्वांचाहरींवन्दनश्रुदाकृंधि ।
यिमेष्ठासुःसारंथयोयइँन्द्रतेनत्वाकेता,आदंभुवन्तिभूर्णयः ॥ ७ ॥
 अप्रक्षित्ंवसुंबिभर्षिहस्तयोरषांळ्हंसहंस्तुन्विश्रुतोद्धे ।
 आवृंतासोऽवृतासोनकुर्तृभिंस्तुनूषुंतेकृतंवइन्द्रुभूरंयः ॥ ८ ॥
[56] एषप्रपूर्वीरिति षळर्चस्य सूक्तस्यांगिरसःसव्यइंद्रोजगती । (मंडल:1, अनुवाक:10, स्क:6)(अष्टक:1, अध्याव:4)
एषप्रपूर्वीरवृतस्यं चुम्रिषोऽत्योनयोषा मुदंयंस्तभुविणिः ।
दक्षंमहेपाँययतेहिर्ण्ययंरथंमावृत्याहरियोगुमृभ्वंसम् ॥ 1 ॥ वर्गः 21
तंगूर्तयोनेमुन्निषुःपरीणसःसमुद्रंनसंचरंणेसनिष्यवेः ।
पतिंदक्षंस्यविद्थंस्यनूसहौंगिरिंनवेना,अधिरोहतेजंसा ॥ 2 ॥
सतुर्विणिर्म्हाँ,अंरे्णुपौंस्यैगिरेर्भृष्टिर्नभ्राजतेतुजाशवंः ।
```

```
येनुशुष्णंमायिनंमायसोमदंदुध्रआभूषुंरामयन्निदामंनि ॥ 3 ॥
देवीयदितविंषीत्वावृंधोतयुइन्द्रंसिषंत्तयुषसंनसूर्यः ।
 योधृष्णुनाशवंसाबाधंतेतम्इयंर्तिरेणुंबृहदंर्हरिष्वणिः ॥ ४ ॥
 वियत्तिरोधुरुणमच्युंतुंरजोऽतिष्ठिपोद्विवआतांसुबुईणां ।
स्वैमीळहेयनमदंइन्द्रहर्ष्याहैन्वृत्रंनिरुपामौब्जो,अर्णुवम् ॥ ५ ॥
 त्वंदिवोधरुणंधिषुओजंसापृथिव्या, इंन्द्रसदंनेषुमाहिंनः ।
 त्वंसुतस्यमदं, अरिणा, अपोविवृत्रस्यंसमयाँपाष्यांरुजः ॥ ६ ॥
[57] प्रमंहिष्ठायेति षळर्चस्यसूक्तस्यांगिरसः सव्यइंद्रोजगती । (मंडल:1, अनुवाक:10, स्क:७) (अष्टक:1, अध्याय:4)
प्रमंहिष्ठायबृह्तेबृहद्रयेस्त्यशुंष्मायत्वसंमतिंभेरे ।
 अपामिवप्रवणेयस्यंदुर्धरंराधौविश्वायुशवंसे,अपीवृतम् ॥ 1 ॥ वर्गः 22
 अधंतेविश्वमन्रंहासदिष्टयुआपौनिम्नेवसर्वनाहुविष्मंतः ।
 यत्पर्वतेनसुमशीतहर्यतइन्द्रंस्यवज्रःश्रथिताहिरुण्ययः ॥ 2 ॥
 अस्मैभीमायनमंसासमंध्वरउषोनशुंभ्रआभंरापनीयसे ।
 यस्युधामुश्रवंसेनामेन्द्रियंज्योतिरकारिहरितोनायंसे ॥ 3 ॥
 इमेर्तइन्द्रतेवयंपुरुष्टुत्येत्वारभ्यचरांमसिप्रभूवसो ।
 न्हित्वदुन्योगिर्वणोगिरः सघंत्क्षोणीरिवुप्रतिनोहर्युतद्वचंः ॥ ४ ॥
 भूरिंतइन्द्रवीर्यरे(अं)तवंस्मस्यस्यस्तोतुर्मघवुन्कामुमापृंण ।
 अनुंतेचौर्बृहतीवीर्यंममइयंचंतेपृथिवीनंमुओजंसे ॥ 5 ॥
 त्वंतिमेंन्द्रपर्वतंमुहामुरुंवज्रेणवज्रिन्पर्वृशश्यंकर्तिथ ।
 अवासृजोनिवृताःसर्त्वा,अपःस्त्राविश्वंदिधषेकेवेलुंसर्हः ॥ ६ ॥
[58] नूचिदितिनवर्चस्य सूक्तस्य गौतमोनोधाअग्निर्जगती अंत्याश्चतस्रस्त्रिष्टुभः । (मंडल:1, अनुवाक:11, स्क:1)(अष्टक:1, अध्याय:4)
नूचिंत्सहोजा, अमृतोनितुंन्दतेहोतायदूतो, अभंवद्विवस्वंतः ।
```

```
विसाधिष्ठेभिःपृथिभीरजोममुआदेवताताहुविषाविवासति ॥ 1 ॥ वर्गः23
 आस्वमद्मयुवमानो,अजरंस्तृष्वंविष्यन्नंत्सेषुंतिष्ठति ।
 अत्योनपृष्ठंप्रुंषितस्यंरोचतेदिवोनसानुंस्तुनयंन्नचिऋदत् ॥ 2 ॥
 ऋाणारुद्रेभिर्वसुंभिःपुरोहिंतोहोतानिषंत्तोरयिषाळमंर्त्यः ।
रथोनिवृक्ष्वृंजसानआयुषुव्यांनुषग्वार्यादेवऋणवति ॥ ३ ॥
विवातंजूतो, अत्सेषुंतिष्ठतेवृथां जुहूभिः सृण्यां तुविष्वणिः ।
 तृषुयदंग्नेवनिनावृषायसंकृष्णंतुएम्रुशंदूर्मे,अजर ॥ ४ ॥
तपुंर्जम्भोवनु आवातं चोदितोयूथेनसाह्वाँ, अववातिवंसंगः ।
 अभिव्रजन्त्रक्षितुंपार्जसारजंःस्थातुश्चरथंभयतेपत्तित्रणंः ॥ ५ ॥
 दुधुष्ट्वाभृगंवोमानुषेष्वार्यिनचारुंसुहवुंजनेभ्यः ।
होतारमग्ने, अतिथिंवरेण्यंमित्रंनशेवंदिव्यायुजन्मने ॥ 6 ॥ वर्गः24
होतौरंसुप्तजुह्योई(ओ्)यजिष्टंयंवाघतौवृणते,अध्वरेषुं ।
 अग्निंविश्वेषामर्तिंवसूनांसपुर्यामिप्रयंसायामिरत्नम् ॥ ७॥
 अच्छिंद्रासूनोसहसोनो,अुद्यस्तोतृभ्योमित्रमहःशर्मयच्छ ।
 अग्नेगृणन्तुमंहंसउरुष्योर्जीनपात्पूर्भिरायंसीभिः ॥ ८ ॥
 भवावरू थंगृणुतेविंभावोभवां मघवन्मुघवंद्भ्यः शर्म ।
उरुष्याग्ने,अंहंसोगृणन्तंप्रातर्मक्षूधियावंसुर्जगम्यात् ॥ ९ ॥
[59] वयाइदितिसप्तर्चस्य सूक्तस्य गौतमोनोधावैश्वानरोग्निस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:11, स्क:2) (अष्टक:1, अध्याय:4)
वया,इदंग्ने,अग्नयंस्ते,अन्येत्वेविश्वं,अमृतांमादयन्ते ।
वैश्वांनर्नाभिरसिक्षितीनांस्थूणेवजनाँ,उपमिद्यंयन्थ ॥ 1 ॥ वर्गः 25
मूर्धादिवोनाभिर्गिः पृथिव्या, अथौभवदर्तीरोदंस्योः ।
तंत्वादेवासांऽजनयन्तदेवंवैश्वानर्ज्योतिरिदार्याय ॥ 2 ॥
```

```
आसूर्येनर्रमयांध्रवासांवैश्वान्रेदंधिरेऽग्नावसूँनि ।
 यापर्वतेष्वोषंधीष्वप्सुयामानुषेष्वसितस्यराजौ ॥ 3 ॥
 बृह्ती, इंवसूनवेरोदंसीगिरोहोतांमनुष्योई(ओ)नदक्षः ।
 स्वैर्वतेस्तत्यशुंष्मायपूर्वीवैंश्वानुरायनृतंमाययुद्धीः ॥ ४ ॥
 द्विवश्चित्तेबृह्तोजातवेद्ोवैश्वानरुप्रिरिचेमहित्वम् ।
 राजांकृष्टीनामंसिमानुंषीणांयुधादेवेभ्योवरिंवश्चकर्थ ॥ 5 ॥
 प्रनूमंहित्वंवृष्मस्यवोच्यंपूरवाँवृत्रहण्ंसचँन्ते ।
 वैश्वानुरोदस्युंमुग्निर्जघुन्वाँ,अधूँनोत्काष्टा,अवुशम्बंरंभेत् ॥ ६ ॥
 वैश्वानरोमंहिम्नाविश्वकृष्टिर्भरद्वांजेषुयज्तोविभावां ।
 शातवनेयेशतिनीभिर्ग्निःपुंरुणीथेजरतेसूनृतांवान् ॥ ७ ॥
[60] विह्नंयरासमिति पंचर्चस्य सूक्तस्य गौतमोनोधाअग्नित्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:11, स्क:3) (अष्टक:1, अध्याव:4)
 विह्नं युरासंविद्थंस्यकेतुंसुंप्राव्यंदूतंसुद्यो,अंर्थम् ।
द्विजन्मौनंर्यिमिवप्रशास्तंरातिंभरद्भृगंवेमात्रिश्वौ ॥ 1 ॥ गां:26
 अस्यशासुंरुभयासःसचन्तेह्विष्मैन्तउ्शिजोयेचमर्ताः" ।
 दिवश्चित्पूर्वोन्यंसादिहोतापृच्छ्योंविश्पतिंर्विक्षुवेधाः ॥ 2 ॥
 तंनव्यंसीहृदआजायंमानम्स्मत्सुंकीर्तिर्मधुंजिह्नमश्याः ।
 यमृत्विजांवृजनेमानुषासुःप्रयंस्वन्तआयवोजीजंनन्त ॥ ३ ॥
 उशिक्पांवकोवसुर्मानुषेषुवरंणयोहोतांधायिविक्षु ।
 दमूँनागृहपंतिर्दमुआँ,अग्निर्भुवद्रयिपतीँरयीणाम् ॥ ४ ॥
 तंत्वीवयंपितंमग्नेरयीणांप्रशंसामोमृतिभिर्गोतंमासः ।
 आशुंनवाजम्भरंमुर्जयन्तःप्रातर्मुक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ ५ ॥
[61] अस्माइद्विति षोळशर्चस्य सूक्तस्य गौतमोनोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् । (मंडळ:1, अनुवाक:11, स्कः4) (अष्टक:1, अध्याय:4)
```

```
अस्मा,इदुप्रत्वसंतुरायुप्रयोनहंर्मिस्तोमंमाहिनाय ।
ऋचींषमायाधिंगवुओहुमिन्द्रौयुब्रह्मौणिराततमा ॥ 1 ॥ वर्गः27
अस्मा,इदुप्रयंइवुप्रयंसिभरांम्याङ्गूषंबाधंसुवृक्ति ।
इन्द्रौयहुदामनंसामनीषाप्रत्नायुपत्येधियौमर्जयन्त ॥ 2 ॥
अस्मा,इदुत्यमुंपुमंस्वुषांभरांम्याङ्गूषमाुस्येन ।
मंहिष्टमच्छोंकिभिर्मतीनांसुवृक्तिभिःसूरिंवांवृधध्यै ॥ 3 ॥
अस्मा,इदुस्तोमुंसंहिंनोमुरथुंनतष्टेंवृतत्सिंनाय ।
गिरंश्चगिर्वाहसेसुवृक्तीन्द्रांयविश्वमिन्वंमेधिराय ॥ ४ ॥
अस्मा,इदुसप्तिंमिवश्रवस्येन्द्रौयार्कंजुह्वार्र(आ)समंजे ।
वीरंदानौकसंवन्दध्यैपुरांगूर्तश्रवसंदर्माणीम् ॥ 5 ॥
अस्मा,इदुत्वष्टौतक्षुद्वज्रंस्वपंस्तमंस्वर्यर्श(अं)रणीय ।
वृत्रस्यचिद्विदद्येनुमर्मतुजन्नीशांनस्तुज्ताकियेधाः ॥ ६ ॥ वर्गः २८
अस्येदुंमातुः सर्वनेषुसुद्योमुहः पितुंपंपिवांचार्वन्नौ ।
मुषायद्विष्णुं:पचतंसहीयान्विध्यंद्वराहंतिरो,अद्रिमस्तां ॥ ७ ॥
अस्मा,इदुग्नाश्चिंद्देवपंत्नीरिन्द्रौयार्कमंहिहत्यंऊवुः ।
परिचावांपृथिवीजंभ्रउर्वीनास्यतेमंहिमानुंपरिष्टः ॥ ८ ॥
अस्येदेवप्ररिरिचेमहित्वंदिवस्पृंथिव्याःपर्यन्तरिक्षात् ।
स्वराळिन्द्रोदमुआविश्वगूर्तःस्वरिरमंत्रोववक्षेरणाय ॥ ९ ॥
अस्येद्वेवरावंसाराुषन्तंविवृश्चद्वज्ञैणवृत्रमिन्द्रेः ।
गानत्राणा,अवनीरमुंचदुभिश्रवौदावनेसचैताः ॥ 10 ॥
अस्येदुंत्वेषसांरन्तसिन्धंवःपरियद्वज्रंणसीमयंच्छत् ।
र्ड्शानुकृद्दाशुषेदश्चस्यन्तुर्वीतंयेगाधंतुर्वणिःकः ॥ 11 ॥ वर्गः २०
```

```
अस्मा,इदुप्रभंरातूतुंजानोवृत्रायवज्रमीशांनःकियेधाः ।
गोर्नपर्वविरंदातिरुश्चेष्यन्नणांस्युपांच्रध्यै ॥ 12 ॥
 अस्येदुप्रब्रूंहिपूर्व्याणितुरस्यकर्माणिनव्यंउक्थैः ।
युधेयदिष्णानआयुधान्यृघायमांणोनिरिणातिशत्रून् ॥ 13 ॥
 अस्येदुंभियागिरयंश्चदृळ्हाद्यावांचभूमांजनुषंस्तुजेते ।
उपौवेनस्यजोर्गुवानओणिंसुद्योर्भुवद्वीर्यायनोधाः ॥ 14 ॥
 अस्मा,इदुत्यदर्नुदाय्येषामेकोयद्वन्नेभूरेरीशांनः ।
प्रैतंश्ंसूर्येपस्पृधानंसौवंश्येसुष्विमावदिन्द्रः ॥ 15 ॥
प्वातंहारियोजनासुवृक्तीन्द्रब्रह्मांणिगोतंमासो,अऋन् ।
ऐषुंविश्वपैशसुंधियंधाः प्रातर्मक्षूधियावसुर्जगम्यात् ॥ 16 ॥
[62] प्रमन्मह इतित्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य गौतमोनोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अन्नवक:11, स्क:5) (अष्टक:1, अध्याय:5)
प्रमन्महेशवसानायंशूषमां ङ्रूषंगिर्वणसे, अङ्गिरुस्वत् ।
सुवृक्तिभिःस्तुवतऋंग्मियायाऽर्चामाकंनरेविश्रुंताय ॥ 1 ॥ गा
प्रवामहेमहिनमाभरध्वमाङ्गूष्यंशवसानायसामं ।
येनांनुःपूर्वेपितरंःपदुज्ञा,अर्चन्तो,अङ्गिरसोगा,अविन्दन् ॥ 2 ॥
इन्द्रस्याङ्गिरसांचेष्टौविदत्सरमातनंयायधासिम् ।
बृह्स्पतिंर्भिनदिर्द्रिंविदद्गाःसमुस्रियौभिर्वावशन्तुनरः ॥ 3 ॥
ससुष्टुभासस्तुभासप्तिविप्रैः स्वरेणाद्विं स्वर्यो ३ (ओ) नवंग्वैः ।
सुरुण्युभिःफल्रिगर्मिन्द्रशऋवुलंरवैणद्रयोदशंग्वैः ॥ ४ ॥
गृणानो,अङ्गिरोभिर्दस्मविव॑रुषसासूर्येणगोभिरन्धंः ।
विभूम्यां,अप्रथयइन्द्रसानुंद्विवोरज्उपंरमस्तभायः ॥ 5 ॥
तदुप्रयंक्षतममस्यकर्मदुस्मस्यचारुतममस्तिदंसः ।
```

```
उपह्ररेयदुपंरा,अपिन्वन्मध्वैर्णसोन् चरं(अ)श्वतंस्रः ॥ ६ ॥ माः
द्विताविवंत्रेसुनजासनीळे, अयास्यः स्तवंमानेभिर्कैः ।
 भगोनमेनेपर्मेव्यामन्नधारयुद्रोदंसीसुदंसाः ॥ ७ ॥
 सुनादिवंपरिभूमाविरूपेपुनुर्भुवायुवतीस्वेभिरेवैः ।
कृष्णेभिंरुक्तोषारुशंद्भिर्वपुंर्भिराचंरतो, अन्यान्यां ॥ 8 ॥
 सनैमिसुरूयंस्वेपुस्यमीनःसूनुर्दीधारुशवेसासुदंसाः ।
 आमासुंचिद्दधिषेपुकमुन्तःपर्यः कृष्णासुरुशुद्रोहिंणीषु ॥ १ ॥
 सुनात्सनीळा,अवनीरवाताब्रुतारंक्षन्ते,अमृताःसहींभिः ।
पुरूसुहस्राजनंयोनपत्नींर्दुवस्यन्तिस्वसांरो, अहंयाणम् ॥ 10 ॥
 सुनायुवोनमंसानव्यौ, अर्कैर्वसूयवौमृतयौदस्मदद्गः ।
पतिंनपत्नीरुश्ततीरुशन्तंसपृशन्तिंत्वाशवसावन्मनीषाः ॥ 11 ॥
 सुनादेवतवरायोगभंस्तौनक्षीयंन्तेनोपंदस्यन्तिदस्म ।
द्युमाँ,अंसिऋतुंमाँ,इन्द्रधीरुःशिक्षौशचीवस्तवंनुःशचीभिः ॥ 12 ॥ 🕬
 सुनायतेगोतंमइन्द्रुनव्युमतंक्षद्ब्रह्मंहरियोजंनाय ।
सुनीथायंनः शवसाननोधाः प्रातर्मक्षूिध्यावंसुर्जगम्यात् ॥ 13 ॥
[63] त्वंमहानिति नवर्चस्य सूक्तस्य गौतमोनोधाइंद्रस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:11, स्क:6) (अष्टक:1, अध्याय:5)
त्वंमहाँ,इँन्द्रयोहशुष्मैर्घावाँजज्ञानःपृथिवी,अमेधाः ।
 यद्धंतेविश्वांगिरयंश्चिदभ्वांभियादृळ्हासंः किरणानैजन् ॥ 1 ॥ वर्गः 4
 आयद्धरी, इन्द्रविव्नंतावेरातेवज्रंजरिताबाह्बोर्धात् ।
 येनीविहर्यतऋतो, अमित्रान्पुरंइष्णासिंपुरुहृतपूर्वीः ॥ 2 ॥
त्वंसृत्यइंन्द्रधृष्णुरेतान्त्वमृभुक्षानर्यस्त्वंषाट् ।
त्वंशुष्णंवृजनेपृक्षआणौयूनेकुत्सांयद्यमतेसचाहन् ॥ 3 ॥
```

```
त्वंहत्यिदैन्द्रचोदीःसर्लावृत्रंयद्वंज्रिन्वृषकर्मन्नुभाः ।
 यद्धंशूरवृषमणःपराचैर्विदस्यूँर्योनावकृतोवृथाषाट् ॥ ४ ॥
 त्वंहृत्यदिन्द्रारिषण्यन्हृळहस्येचिन्मर्तानामजुष्टौ ।
 व्यर्१(अ)स्मदाकाष्ट्रा,अर्वतेवर्घनेवंवज्रिंछ्नथिह्यमित्रांन् ॥ ५ ॥
 त्वांहुत्यिदुन्द्रार्णसातौस्वैर्मीळ्हेनरंआुजाहंवन्ते ।
 तवंस्वधावड्यमासंमुर्यऊतिर्वाजेष्वतुसाय्यांभूत् ॥ ६ ॥ माः
त्वंहत्यदिनद्रसप्तयुध्यन्पुरीवज्रिन्पुरुकुत्सीयदर्दः ।
 बहिर्नयत्सुदासेवृथावर्गंहोरांजन्वरिवःपूरवैकः ॥ ७ ॥
 त्वंत्यांनंइन्द्रदेवचित्रामिष्मापो॒नपींपयःपरिज्मन् ।
 ययाँशूरुप्रत्यस्मभ्यंयंसित्मनुमूर्जनिवृश्वध्क्षरंध्यै ॥ ८ ॥
 अकौरितइन्द्रगोतंमेभिक्रह्माण्योक्तानमंसाहरिंभ्याम् ।
 सुपेशंसंवाज्माभंरानःप्रातर्मक्षूधियावंसुर्जगम्यात् ॥ १ ॥
[64] वृष्णेशर्धायेति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य गौतमोनोधामरुतोजगती अंत्यात्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:11, स्क:7) (अष्टक:1, अध्याय:5)
 वृष्णेशर्घांयसुमंखायवेधसेनोधंःसवृक्तिंप्रभंरामुरुद्धयंः ।
 अपोनधीरोमनंसासुहस्त्योगिरःसमंजेविदथेष्वाभुवः ॥ 1 ॥ 🖦
तेजंज्ञिरेदिवऋष्वासंउक्षणौरुद्रस्यमर्या,असुरा,अरेपसंः ।
 पावकासः शुचंयः सूर्यां, इवसत्वां नो नद्रप्सिनों घोरवंर्पसः ॥ २ ॥
 युवानोरुद्रा,अजराँ,अभोग्घनांववुक्षुरिधंगावःपर्वता,इव ।
दृळ्हाचिद्विश्वाभुवंनानिपार्थिवाप्रच्यांवयन्तिदिव्यानिम्ज्मनां ॥ 3 ॥
 चित्रैरंजिभिर्वपुषेवयंजतेवक्षंस्सुरुक्मां,अधियेतिरेशुभे ।
 अंसेष्वेषांनिर्मिमृक्षुरृष्टयःसाकंजित्तरेस्वधयादिवोनरः ॥ ४ ॥
ईशानकृतोधुनंयोरिशादंसोवातांन्विद्युत्स्तविंषीभिरऋत ।
```

```
दुहन्त्यूर्धर्दिव्यानिधूतंयोभूमिंपिन्वन्तिपर्यसापरिंज्रयः ॥ ५ ॥
 पिन्वंन्त्यपोमुरुतंःसुदानंवःपयौघृतवंद्विदथेष्वाभुवंः ।
 अत्यंनिमहेविनंयन्तिवाजिनुमुत्सं दुहन्तिस्तुनयंन्तुमिक्षंतम् ॥ ६ ॥ काःर
 महिषासौमायिनंश्चित्रभौनवोगिरयोनस्वतंवसोरघुष्यदेः ।
 मृगा, इंवह् स्तिनं : खादथावनायदारुं णीषुतविंषीरयुंग्ध्वम् ॥ ७॥
 सिंहा, इंवनानदितप्रचैतसः पिशा, इंवसुपिशाँ विश्ववैदसः ।
 क्षपोजिन्वंन्तुःपृषंतीभिरृष्टिभिःसमित्स्बाधःशवसाहिंमन्यवः ॥ ८ ॥
 रोदंसी, आवंदतागणश्रियोनृषांचः शूराः शवसाहिं मन्यवः ।
 आवन्धुरैष्वमित्रनिदंर्श्वताविद्यन्नतंस्थौमरुतोरथैषुवः ॥ ९ ॥
 विश्ववदसोर्यिभिःसमीकसःसम्मिश्लासुस्तविषीभिर्विरप्शिनः ।
 अस्तौर्इषुंद्धिरेगर्भस्त्योरनुन्तर्शुष्मावृषंखादयोनरः ॥ 10 ॥
 हिरुण्ययेभिःपुविभिःपयो्वृधुउज्जिंघ्नन्तआपुथ्यो॒३(ओ्)नपर्वतान् ।
मुखा, अयासंः स्वसृतोधुवच्युतोदुधुकृतोमुरुतोभार्जदृष्टयः ॥ 11 ॥ 🕬
 घृषुंपावकंवनिनंविचेर्षणिंरुद्रस्यंसूनुंह्वसांगृणीमसि ।
र्जुस्तुरंतुवसुंमारुतंगुणमृजीिषणुंवृषंणंसश्चतिश्वये ॥ 12 ॥
 प्रनूसमर्तुः शवंसाजनाँ, अतिंतुस्थौवं कृतीमंरुतोयमावंत ।
 अर्वद्भिर्वाजंभरतेधनानृभिरापृच्छ्यंऋतुमाक्षेतिपुष्यंति ॥ 13 ॥
 चुर्कृत्यंमरुतः पृत्सुदुष्टरं द्युमन्तुं शुष्मं मुघवंत्सुधत्तन ।
 धनुस्पृतंमुक्थ्यंविश्वचंर्षणिंतोकंपुंष्येमृतनंयंश्वतंहिमाः ॥ 14 ॥
 नूष्ट्रिरंमंरुतोवीरवैन्तमृतीषाहंरयिमुस्मासुंधत्त ।
सहस्रिणंशतिनंशूशुवांसंप्रातर्मक्षूधियावंसुर्जगम्यात् ॥ 15 ॥
[65] पश्चानेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (मंडलः 1, अन्नवकः 12, सूक्तः 1) (अष्टवः 1, अध्यायः 5)
```

```
पृथानतायुं,गुहाचतंन्तंनमांयुजानं,नमोवहंन्तम् ॥ 1 ॥ गां
 सुजोषाधीराः,पदैरनुंग्मन्नुपंत्वासीदुन्,विश्वेयजंत्राः ॥ 2 ॥
 ऋतस्यंदेवा, अनुष्रतागुर्भुवत्परिष्टिचौर्नभूमं ॥ 3 ॥
 वर्धंन्तीमापंः,पुन्वासुशिश्विमृतस्ययोना,गर्भेसुजातम् ॥ ४ ॥
 पुष्टिर्नर्णवा,क्षितिर्नपृथ्वीगिरिर्नभुजम्,क्षोदोनशम्भु ॥ ५ ॥
 अत्योनाज्मन्,त्सर्गप्रतक्तुःसिन्धुर्नक्षोदुः,कईंवराते ॥ ६ ॥
 जामिःसिन्धूँनां,भ्रातेवस्वस्रामिभ्यान्नराजा,वनौन्यत्ति ॥ ७ ॥
 यद्वातंजूतो,वनाव्यस्थांदुग्निर्हदाति,रोमांपृथिव्याः ॥ ८ ॥
 श्वसिंत्यप्सु, हंसोनसीदुन्ऋत्वाचेतिंष्ठो, विशामुंषुर्भुत् ॥ ९ ॥
 सोमोनवेधा,ऋतप्रजातःपुरार्नशिश्वा,विभुर्दूरेभाः ॥ 10 ॥
[66] रियर्नेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (मंडल:1, अन्नवक:12, स्क:2) (अष्टक:1, अध्याय:5)
र्यिर्निच्त्रा,सूरोनसंदगायुर्नप्राणो,नित्योनसूनः ॥ 1 ॥ वर्गः10
 तकानभूर्णिर्वनांसिषक्तिपयोनधेतः, शुचिंर्विभावां ॥ 2 ॥
 दाधारक्षेममोकोनर्ण्वोयवोनपुको,जेताजनानाम् ॥ 3 ॥
 ऋषिर्नस्तुभ्वां,विक्षुप्रंशस्तोवाजीनप्रीतो,वयांदधाति ॥ ४ ॥
 दुरोकंशोचिः,ऋतुर्ननित्योजायेवयोनावरंविश्वंस्मै ॥ 5 ॥
चित्रोयदभ्राँट्,छ्वेतोनविक्षुरथोनरुक्मी,त्वेषःसमत्सुं ॥ ६ ॥
 सेनेवसृष्टामंद्धात्यस्तुर्निदुद्युत्,त्वेषप्रंतीका ॥ ७ ॥
 यमोर्हजातो,यमोजिनंत्वंजारःकनीनां,पितुर्जनींनाम् ॥ ८ ॥
 तंर्वश्चराथां,वयंर्वसृत्याऽस्तुंनगावो,नक्षंन्तइद्धम् ॥ ९ ॥
सिन्धुर्नक्षोदुः,प्रनीचीरैनोुन्नवैन्तुगावुः,स्वरं(अ)र्दशींके ॥ 10 ॥
[67] वनेष्वितिदशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (मंडल:1, अनुवाक:12, स्क:3) (अष्टक:1
```

```
वनेषुजायुर्मर्तेषुमित्रोवृणीतेश्रृष्टिं,राजेवाजुर्यम् ॥ 1 ॥ वर्णः।।
 क्षेमोनसाधुः,ऋतुर्नभुद्रोभुवंत्स्वाधी,हीतांहव्यवाट् ॥ 2 ॥
हस्तेदधानो,नृम्णाविश्वान्यमेदेवान्धाद्,गृहानिषीदंन् ॥ 3 ॥
विदन्तीमत्रु,नरोधियुंधाहृदायतुष्टान्,मन्त्राँ,अशंसन् ॥ ४ ॥
 अजोनक्षां,दाधारंपृथिवींतुस्तम्भुद्यां,मन्त्रेभिःसृत्यैः ॥ ५ ॥
प्रियापुदानिं,पृश्वोनिपाँहिविश्वायुरग्ने,गुहागुहंंगाः ॥ 6 ॥
यईंचिकेत्,गुहाभवंन्तुमायःसुसाद्,धारांमृतस्यं ॥ ७ ॥
वियेचृतन्त्यृतासपँन्तुआदिद्वसूँनि,प्रवंवाचास्मै ॥ ८ ॥
वियोवीरुत्सु,रोधंनमहित्वोतप्रजा,उतप्रसूष्वन्तः ॥ १ ॥
चित्तिंरुपां,दमैविश्वायुःसद्मैवधीराः,सम्मायंचकुः ॥ 10 ॥
[68] श्रीणन्निति दशर्चस्य सुक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (मंडल:1, अनुनाक:12, स्क:4) (अष्टक:1, अध्याय:5)
 श्रीणन्नुपंस्थाद्,दिवंंभुर्ण्युःस्थातुश्चरथंमुक्तून्व्यूंणीत् ॥ 1 ॥ मा
परियदेषामेकोविश्वेषांभुवंद्देवो,देवानांमहित्वा ॥ 2 ॥
 आदित्तेविश्वे,ऋतुंजुषन्तु शुष्काद्यद्देव,जीवोजनिष्ठाः ॥ ३ ॥
भजनत्विश्वे,देवत्वंनामंऋतंसपंन्तो,अमृतमेवैः ॥ ४ ॥
ऋतस्यप्रेषां,ऋतस्यंधीतिर्विश्वायुर्विश्वे,अपांसिचकुः ॥ ५ ॥
यस्तुभ्यंदाशाद्,योवांतेशिक्षात्तरमैंचिकित्वान्,र्यिदंयस्व ॥ ६ ॥
होतानिषंत्तो,मनोरपंत्येसचिन्न्वांसां,पतींरयीणाम् ॥ ७ ॥
इच्छन्तरेतो, मिथस्तुनूषुसंजीनतुस्वैर्दक्षुरमूराः ॥ ८ ॥
पितुर्नपुत्राः,ऋतुँजुषन्तुश्रोषुन्ये,अस्यु,शासंतुरासंः ॥ ९ ॥
विरायं और्णोद्, दुरं: पुरुक्षु: पि्पेश्नानाकं, स्तृभिर्दमूँनाः ॥ 10 ॥
[69] शुऋइति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (मंडल:1, अनुवाक:12, सूक्त:5) (अष्टक:1, अध्याव:5)
```

```
शुक्रःशुंशुक्राँ, उषोनजारः प्रप्रासंमीची, दिवोनज्योतिः ॥ 1 ॥ र्गाः १३
 परि॒प्रजातः,ऋत्वाबभूथभुवादेवानां,पि॒तापुत्रःसन् ॥ 2 ॥
 वेधा, अद्येतो, अग्निर्विजानन्नू धुर्नगोनां, स्वाद्यौपितूनाम् ॥ ३॥
 जनेनशेवं, आहूर्यः सन्मध्येनिषंत्तो, रुण्वोदुंरोणे ॥ ४ ॥
पुत्रोनजातो,रुण्वोदुंरोणेवाजीनप्रीतो,विशोवितांरीत् ॥ ५ ॥
 विशोयदह्वे,नृभिःसनींळा,अग्निर्देवत्वा,विश्वांन्यश्याः ॥ ६ ॥
 निकष्टिपुता,ब्रुतामिनन्तिनृभ्योयदेभ्यः,श्रुष्टिंचकर्थ ॥ ७ ॥
 तत्तुतेदंसो,यदहंन्त्समानैर्नृभिर्यद्युक्तो,विवेरपांसि ॥ ८ ॥
 उषोनजारो,विभावोस्रःसंज्ञांतरूपृथ्यिकेतदस्मै ॥ १ ॥
त्मनावहँन्तो,दुरोव्यृणवृन्नवँन्त्विश्वे,स्वरं(अ)र्दशींके ॥ 10 ॥
[70] वनेमेत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निर्द्विपदाविराट् । (मंडल:1, अनुवाक:12, स्क:6) (अष्टक:1, अध्याय:5)
वनेमंपूर्वीर्योमंनीषा,अग्निःसुशोको,विश्वांन्यश्याः ॥ 1 ॥ वर्गः14
 आदैव्यांनि,व्रताचिंकित्वानामानुंषस्य, जनंस्युजन्मं ॥ 2 ॥
 गर्भोयो, अपां, गर्भोवनां नां गर्भश्चस्थातां, गर्भश्चरथां म् ॥ ३ ॥
 अद्रौचिदस्मा, अन्तर्दुरोणेविशांनविश्वो, अमृतः स्वाधीः ॥ ४ ॥
 सहिक्ष्पावाँ,अग्नीरंयीणांदाराद्यो,अंस्मा,अरंंसूक्तैः ॥ ५ ॥
एताचिकित्वो,भूमानिपाँहिदेवानांजन्म,मताँश्चविद्वान् ॥ 6 ॥
 वर्धान्यंपूर्वीः,क्षुपोविरूंपाःस्थातुश्चरथंमृतप्रंवीतम् ॥ ७ ॥
 अरौधिहोता,स्वरं(अ)र्निषंत्तःकृण्वन्,विश्वान्यपांसिस्तत्या ॥ ८ ॥
 गोषुप्रशंस्तिं,वनेषुधिषेभरंन्तिविश्वं,बलिंस्वंर्णः ॥ ९ ॥
वित्वानरः,पुरुत्रासंपर्यन्पितुर्नजिब्नेर्विवेदौंभरन्त ॥ 10 ॥
साधुर्नगृध्वरस्तैवशूरोयातैवभीमस्त्वेषःसमत्स्रं ॥ 11 ॥
```

```
[71] उपप्रजिन्वन्निति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निस्त्रिष्टुप् (मंडल:1, अनुवाक:12, स्क:7)(अष्टक:1, अध्याय:5)
 उपुप्रजिन्वन्नुशतीरुशन्तंपतिंननित्यंजनंयःसनींळाः ।
स्वसाँरः श्यावीमरुषीमजुष्रंचित्रमुच्छन्तीं मुषस्ंनगावः ॥ 1 ॥ वर्गः 15
 वी्ळुचिंदृळ्हापितरांनउक्थैरद्रिंरुजुन्नङ्गिरसोरवंण ।
 चुकुर्दिवोबृंहतोगातुम्समे,अहुःस्वैर्विविदुःकेतुमुस्राः ॥ 2 ॥
 द्धंन्नृतंधनयंन्नस्यधीतिमादिद्योदिंधिष्वोदं(ओ)विभृंत्राः ।
 अतृष्यन्तीरुपसौयुन्त्यच्छौदुवांजनमुप्रयंसावुर्धयन्तीः ॥ ३ ॥
 मथीद्यदींविभृतोमात्तिरश्वांगृहेगृहेश्येतोजेन्योभूत् ।
 आदींराज्ञेनसहींयसेसचासन्नादूत्यरं(अं)भृगंवाणोविवाय ॥ ४ ॥
 मुहेयत्पित्रईंरसंदिवेकरवंत्सरत्पृशुन्यंश्चिकित्वान् ।
 सृजदस्तां धृषुतादिद्युमंस्मैस्वायां देवोदुं हितरित्विषिंधात् ॥ ५ ॥
 स्वआयस्तुभ्यंदम्आविभातिनमोवादाशाँदुश्तो,अनुद्यून् ।
 वर्धो, अग्नेवयों, अस्यद्विबर्हायासंद्रायासरथंयं जुनासिं ॥ ६ ॥ 🕬 वर्णः १
 अग्निंविश्वां,अभिपृक्षंःसचन्तेसमुद्रंनस्रवतंःसप्तयुद्धीः ।
 नजामिभिर्विचिकितेवयोनोविदादेवेषुप्रमंतिंचिकित्वान् ॥ ७ ॥
 आयदिषेनृपतिंतेजुआनुद्धचिरेतोनिषिंक्तं द्यौरुभीके ।
 अग्निः शर्धमनवृद्यंयुवौनंस्वाध्यंजनयत्सूदयंच ॥ ८ ॥
 मनोनयोऽध्वंनःसुद्यएत्येकंःसुत्रासूरोवस्वंईरो ।
राजानामित्रावरुणासुपाणीगोषुंप्रियमुमृतंरक्षंमाणा ॥ १ ॥
 मानों, अग्नेसुख्यापित्र्यौणिप्रमंर्षिष्ठा, अभिविदुष्कृविः सन् ।
 नभोनरूपंजीर्मामिनातिपुरातस्यां,अभिशंस्तेरधींहि ॥ 10 ॥
[72] निकाव्येति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निश्चिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:12, मूक्त:8) (अष्टक:1, अध्याय:5)
```

```
निकाव्याविधसः शर्धतस्कृ हस्तेदधानोनर्यांपुरूणि ।
 अग्निर्भुवद्रयिपतींरयीणांस्त्राचंऋाणो, अमृतांनिविश्वां ॥ 1 ॥ वर्षः 17
 अस्मेवृत्संपरिषन्तुंनविंनदिन्नच्छन्तोविश्वं,अमृता,अमूँराः ।
 श्रम्युवं:पदुव्योधियंधास्त्स्थु:पदेपंरमेचार्वग्ने: ॥ 2 ॥
तिस्रोयदंग्नेशरदुस्त्वामिच्छुचिंधृतेनुशुचेयःसपूर्यान् ।
नामानिचिद्दधिरेयुज्ञियान्यसूँदयन्तत्नवर्र(अः)सुजाताः ॥ 3 ॥
 आरोदंसीबृह्तीवेविंदानाः प्ररुद्रियां जभ्रिरेयुज्ञियांसः ।
विदन्मर्तोंनेमधिताचिकित्वानुग्निंपुदेपंरुमेतंस्थिवांसंम् ॥ ४ ॥
सुंजानाना,उपंसीदन्नभिज्ञुपत्नीवन्तोनमुस्यंनमस्यन् ।
रिरिकांसंस्तन्वंःकृण्वतस्वाःसखासख्युंर्निमिषिरक्षंमाणाः ॥ 5 ॥
त्रिः सप्तयद्गुह्यां नित्वे, इत्पदाविंद् न्निहिंतायुज्ञियांसः ।
तेभीरक्षन्ते,अमृतंसुजोषाः पुशूंचंस्थातृंचुरथंचपाहि ॥ ६ ॥ मा वर्गः १
विद्वाँ,अंग्नेवयुनांनिक्षितीनांव्यांनुषक्छुरुधांजीवसंधाः ।
 अन्तर्विद्वाँ,अध्वंनोदेवयानानतंनद्रोदूतो,अंभवोहविर्वाट् ॥ ७ ॥
स्वाध्योदिवआसप्तयह्वीरायोदुरोव्यृतज्ञा,अंजानन् ।
विदद्गर्व्यंसरमा हळहमूर्वंयेना नुकंमानुषी भोजंतेविट् ॥ ८ ॥
 आयेविश्वांस्वपुत्यानिंतुस्थुः कृंणवानासां, अमृतुत्वायंगातुम् ।
मुह्णामुहद्भिःपृथिवीवितंस्थेमातापुत्रैरिदंतिर्धायंसेवेः ॥ ९ ॥
 अधिश्रियंनिदंधुश्चारुंमस्मिन्दिवोयदक्षी, अमृता, अकृंण्वन् ।
 अधंक्षरन्तिसिन्धंवोनसृष्टाःप्रनीचीरग्ने,अरुंषीरजानन् ॥ 10 ॥
[73] रियर्नेति दशर्चस्य सूक्तस्य शाक्त्यः पराशरोग्निस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:12, सूक्त:9) (अष्टक:1, अध्याय:5)
र्यिर्नयःपितृवित्तोवयोधाःसुप्रणीतिश्चिकितुषोनशासुः ।
```

```
स्योनुशीरतिंथिर्नप्रीणानोहोतेवसद्मविधतोवितारीत् ॥ 1 ॥ वर्गः १
देवोनयः संवितासृत्यमंनमा ऋत्वानिपातिवृजनानिविश्वां ।
 पुरुष्रशस्तो, अमितर्नसत्यआत्मेवशेवौदिधिषाय्यौभूत् ॥ २ ॥
 देवोनयः पृथिवींविश्वधाया, उपुक्षेतिंहितमित्रोनराजां ।
पुरःसदंः शर्मसद्ोनवीरा, अनवद्यापतिं जुष्टेवनारीं ॥ 3 ॥
 तंत्वानरोदम्आनित्यंमिद्धमग्नेसचैन्तक्षितिषुंध्रवासुं ।
 अधिद्युम्नंनिद्धुर्भूर्यसम्निन्भवाविश्वायुर्धुरुणौरयीणाम् ॥ ४ ॥
विपृक्षों,अग्नेमघवांनो,अश्युर्विसूरयोददंतोविश्वमायुः ।
 सुनेमुवाजंसिम्थेष्वयोभागंदेवेषुश्रवंसेदधानाः ॥ ५ ॥
 ऋतस्यहिधेनवौवावशानाःस्मदूधीःपीपयैन्तुद्युभंकाः ।
प्रावतः सुमृतिंभिक्षंमाणाविसिन्धंवः समयां सस्रुरद्रिम् ॥ 6 ॥ वर्गः 20
 त्वे,अंग्रेसुमृतिंभिक्षंमाणादि्विश्रवोद्धिरेयुज्ञियांसः ।
 नक्तांचचुकुरुषसाविरूपेकृष्णंचवर्णमरुणंचसंधुः ॥ ७ ॥
 यान्रायेमर्तान्त्सुषूदो,अग्नेतेस्यामम्घवानोव्यंचं ।
छायेवविश्वं भुवं नंसिसक्ष्यापप्रिवान् रोदंसी, अन्तरिक्षम् ॥ ८ ॥
 अर्वद्भिरग्ने,अर्वतोनृभिर्नृन्वीरैर्वीरान्वंनुयामात्वोताः ।
ईशानासंःपितृवित्तस्यंरायोविसूरयंःशतिहंमानो, अश्युः ॥ १ ॥
एताते,अग्नउचर्थानिवेधोजुष्टांनिसन्तुमनंसेहृदेचं ।
राकेमरायः सुधुरोयम्ंतेऽधिश्रवौदेवभक्तंदधौनाः ॥ 10 ॥
[74] उपप्रयंतइति नवर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमोग्निर्गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:13, स्क:1)(अष्टक:1, अध्याय:5)
उपप्रयन्तौ,अध्वरंमन्त्रंवोचेमाग्नयं । आरे,अस्मेचंशृण्वते ॥ 1 ॥ माः वर्गः २१
यःस्नीहितीषुपूर्व्यःसंजग्मानासुंकृष्टिषुं । अरंक्षदाशुषेगयंम् ॥ 2 ॥
```

```
उतब्रुवन्तुजन्तव्उद्गिर्वृत्रहार्जनि । धनुंज्योरणैरणे ॥ 3 ॥
यस्यंदूतो,असिक्षयेवेषिंहुव्यानिवीतये । दुस्मत्कृणोष्यंध्वरम् ॥ ४ ॥
तमित्सुंह्व्यमंङ्गिरःसुदेवंसंहसोयहो । जनाँ,आहुःसुब्हिषंम् ॥ 5 ॥
 आचुवहाँसिताँ,इहदेवाँ,उपुप्रशंस्तये । हुव्यासुश्चन्द्रवीतये ॥ ६ ॥ 🕬 🕮
नयोरुंपुब्दिरश्यःशृण्वेरथंस्युकच्चन । यदंग्नेयासिंदूत्यंम् ॥ ७ ॥
त्वोतोंवाज्यह्नयोऽभिपूर्वस्मादपंरः । प्रदाश्वाँ,अंग्ने,अस्थात् ॥ ८ ॥
उतद्युमत्सुवीर्यं बृहद्ंग्नेविवाससि । देवेभ्योदेवद्<u>ग</u>शुषे ॥ ९ ॥
[75] जुषस्वेति पंचर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमोग्निर्गायत्री । (मंडल:1, अनुवाक:13, स्क:2) (अष्टक:1, अध्याव:5)
जुषस्वसप्रथस्तम्वचाँदेवप्सरस्तमम् । ह्वयाजुह्वाँनआसिनं ॥ 1 ॥ गाँ:23
 अर्थांते,अङ्गिरस्तुमाग्नेवेधस्तमप्रियम् । वोचेमुब्रह्मंसानुसि ॥ 2 ॥
कस्तेजामिर्जनानामग्नेकोदार्श्वध्वरः । कोह्कस्मिन्नसिश्चितः ॥ 3 ॥
त्वंजामिर्जनानामग्नेमित्रो,अंसिप्रियः । सखासिर्विभ्युईड्यः ॥ ४ ॥
यजानोमित्रावरुणायजादेवाँ,ऋतंबृहत् । अग्नेयक्षिस्वंदमंम् ॥ ५ ॥
[76] कातइति पंचचस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमोग्निस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:13, सूक्त:3) (अष्टक:1, अध्याय:5)
कातुउपैतिर्मनंसोवरायभुवंदग्नेशन्तंमाकामंनीषा ।
कोवाँयुज्ञैःपरिदक्षंतआपुकेनवातेमनसादाशेम ॥ 1 ॥ वर्गः24
एह्यंग्रइहहोतानिषीदादंब्धःसुपुरएताभंवानः ।
 अवंतांत्वारोदंसीविश्वमिन्वेयजांमहेसौंमनुसायंदेवान् ॥ 2 ॥
प्रसुविश्वान्रुक्षसोधक्ष्यंग्रेभवायुज्ञानांमभिशस्तिपावां ।
 अथार्वहुसोर्मपतिंहरिंभ्यामाति्थ्यमस्मैचकृमासुदान्नै ॥ 3 ॥
प्रजावंतावचंसावहिंरासाचंहुवेनिचंसत्सीहदेवैः ।
वेषिंहोत्रमुतपोत्रंयंजत्रबोधिप्रंयन्तर्जनितुर्वसूँनाम् ॥ ४ ॥
```

```
यथाविप्रस्यमनुषोहविर्भिर्देवाँ,अयंजःकविभिःकविःसन् ।
पुवाहौतःसत्यतर्त्वमुद्याग्नैमुन्द्रयौजुह्वौयजस्व ॥ ५ ॥
[77] कथादाशेमेति पंचर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमोग्निस्त्रिष्टुप् (मंडळ:1, अनुवाक:13, स्क:4)(अष्टक:1, अध्याय:5)
कथादाँशेमाग्रयेकास्मैदेवजुष्टोच्यतेभामिनेगीः ।
योमर्त्येष्वमृतंत्रुःतावाहोतायजिष्ठइत्कृणोतिंदेवान् ॥ 1 ॥ वर्गः 25
यो, अध्वरेषुशन्तंमऋतावाहोतातमूनमां भिराकृणुध्वम् ।
 अग्निर्यद्वेर्मर्तांयदेवान्त्सचाबोधांतिमनंसायजाति ॥ 2 ॥
 सहिऋतुःसमर्यःससाधुर्मित्रोनभूदद्भृतस्यर्थीः ।
तंमेधेषुप्रथमंदैवयन्तीर्विशाउपंब्रुवतेदुस्ममारीः ॥ 3 ॥
 सनौनृणांनृतंमोरिशादौ,अग्निर्गिरोऽवंसावेतुधीतिम् ।
तनीच्येम्घवीनः शविष्ठावाजेप्रसूता, इषयैन्तुमन्मे ॥ ४ ॥
पुवाग्निर्गोतंमेभिरृतावाविप्रेभिरस्तोष्टजातवेदाः ।
 सएँषुद्युम्नंपींपयत्सवाजंसपुष्टिंयांतिजोषमाचिंकित्वान् ॥ 5 ॥
[78] अभित्वेति पंचर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमोग्निर्गायत्री । (मंडलः 1, अनुवाकः 13, स्कः 5) (अष्टकः 1, अध्यायः 5)
 अभित्वागोर्तमागिराजातंवेदोविचंर्षणे । द्युम्नैर्भिप्रणींनुमः ॥ 1 ॥ वर्गः 26
 तमुंत्वागोतंमोगिरारायस्कांमोदुवस्यति । द्युम्नैर्भिप्रणांनुमः ॥ 2 ॥
तमुंत्वावाज्सातंममङ्गिरुस्वद्धंवामहे । द्युम्नैरुभिप्रणौंनुमः ॥ 3 ॥
तमुंत्वावृत्रहन्तंमंयोदस्यूरवधूनुषे । द्युम्नैर्भिप्रणौनुमः ॥ ४ ॥
 अवोंचाम्रहूँगणा,अुग्नयेमधुंमुद्वचंः । द्युम्नैरुभिप्रणौनुमः ॥ ५ ॥
[79] हिरण्यकेशइति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणो गोतमोग्निर्गायत्री आद्यास्तिस्रोस्त्रिष्टुभः ततस्तिस्रउष्णिहः
(आद्यानांतिसृणांमध्यमोग्निः पार्थिवोवा) । (मंडल:1, अनुवाक:13, स्क:6)(अष्टक:1, अध्याय:5)
```

```
हिरंण्यकेशोरजंसोविसारेऽहिर्धुनिर्वातंइवुध्रजींमान् ।
 शुचिभ्राजा, उषसोनवंदायशंस्वतीरपस्युवोनस्त्याः ॥ 1 ॥ वर्गः27
 आतंसुपूर्णा,अंमिनन्तुँ,एवैः कृष्णोनीनाववृष्भोयदीदम् ।
श्विवाभिर्नस्मयमानाभिरागात्पत्तिनिर्हाःस्तुनयन्त्युभा ॥ 2 ॥
 यदींमृतस्युपयंसापियांनोनयंत्रृतस्यंपुथिभीरजिंष्ठैः ।
 अुर्यमामित्रोवरुणःपरिजमात्वचंपृंचन्त्युपंरस्ययोनौ ॥ ३ ॥
 अग्नेवार्जस्यगोमंतुईशाँनःसहसोयहो । अस्मेधेहिजातवेदोमहिश्रवंः ॥ ४ ॥
 सईधानोवसुंष्क्वविर्गिरीळेन्योंगिरा । रेवदुस्मभ्यंपुर्वणीकदीदिहि ॥ 5 ॥
 क्षुपोरांजन्नुतत्मनाग्नेवस्तांरुतोषसंः । सतिंग्मजम्भरुक्षसांदहुप्रतिं ॥ ६ ॥
 अवाँनो, अग्र क्र तिभिर्गायुत्रस्यप्रभैर्मणि । विश्वांसुधीषुवैन्द्य ॥ ७ ॥ वर्गः २
 आनों,अग्नेर्यिभंरसत्रासाहुंवरैण्यम् । विश्वीसुपृत्सुदुष्टरैम् ॥ ८ ॥
 आनौ, अग्नेसुचेतुनौर्यिविश्वायुंपोषसम् । मार्डीकंधैहिजीवसै ॥ ९ ॥
प्रपूतास्तिग्मशोचिषेवाचौगोतमाग्रये । भरंस्वसुम्रयुर्गिरंः ॥ 10 ॥
 योनों,अग्नेऽभिदासृत्यन्तिंदूरेपंदीृष्टसः । अस्माकृमिद्वृधेभंव ॥ 11 ॥
 सुहुस्राक्षोविचेर्षणिरुग्नीरक्षांसिसेधति । होतांगृणीतउुक्थ्यः ॥ 12 ॥
[80] इत्थाहीति षोडशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमइंद्रोंत्यायादद्ध्यङ्मनुरथर्वाचपंक्तिः । (मंडल:1, अनुनाक:13, स्क:7)(अष्टक:1, अध्याय:5)
इत्थाहिसोमुइन्मदेब्रुह्माचुकारुवर्धनम् ।
 शविष्ठविज्ञन्नोर्जसापृथिव्यानिःशंशा, अहिमर्चन्नर्जस्वराज्यंम् ॥ 1 ॥ कां:29
सत्वांमदुद्वृषामदुःसोमंः श्येनाभृतःसुतः ।
 येनांवृत्रंनिरुद्ध्योज्घन्थंवज्रिन्नोज्सार्चन्ननुंस्वराज्यंम् ॥ 2 ॥
प्रेह्यभीहिधृष्णुहिनतेवज्रोनियंसते ।
इन्द्रंनृम्णंहित्रेशवोहनां वृत्रंजयां, अपोऽर्च्नन्नरंस्वराज्यंम् ॥ 3 ॥
```

```
निरिनद्रभूम्या,अधिवृत्रंजंघन्थनिर्दिवः ।
सृजामुरुत्वंतीरवंजीवधंन्या, इमा, अपोऽर्चन्न तुंस्वराज्यंम् ॥ ४॥
इन्द्रौवृत्रस्यदोधंतुःसानुंवज्रैणहीळितः ।
अभिक्रम्यावंजिघ्नतेऽपःसर्मीयचोदयन्नर्चन्नर्रस्वराज्यंम् ॥ ५ ॥
अधिसानौनिजिंघ्नतेवज्रेणश्ततपैर्वणा ।
मुन्दानइन्द्रो, अन्धंसः सर्विभ्योगातुमिंच्छत्यर्चन्ननुंस्वराज्यंम् ॥ ६ ॥ वर्गः ३०
इन्द्रतुभ्यमिदंद्रिवोऽनुंत्तंवज्रिन्वीर्यम् ।
यद्धत्यंमायिनं मृगंतमुत्वंमाययां वधीरर्चन्नर्नुस्वराज्यंम् ॥ ७ ॥
वितेवज्रांसो, अस्थिरन्नवृतिंना व्याः १(आ) अर्च ।
मुहत्तं इन्द्रवीर्यंबाह्रोस्तेबलंहितमर्चुन्नर्नुस्वराज्यंम् ॥ ८ ॥
सुहस्रंसाकमंर्चत्परिष्टोभतविंश्वातिः ।
रातैनुमन्वनोनवुरिन्द्रायब्रह्मोद्यंतमर्चन्ननुंस्वराज्यंम् ॥ १ ॥
इन्द्रीवृत्रस्यतविषीिनरेहुन्त्सहंसाुसहंः ।
महत्तदंस्यपौंस्यंवृत्रंजंघन्वाँ,अंसृजुदर्चन्ननुंस्वराज्यंम् ॥ 10 ॥
इमेचित्तर्वमुन्यवेवेपैतेभियसामुही ।
यदिन्द्रविज्ञन्नोर्जसावृत्रंमुरुत्वाँ, अवधीरर्चन्नर्जस्वराज्यम् ॥ 11 ॥ वर्गः ३१
नवेपंसानतंन्यतेन्द्रंवृत्रोविबींभयत् ।
अभ्येनुंवज्रंआयुसःसहस्रंभृष्टिरायुतार्च्नन्नन्तंस्वराज्यंम् ॥ 12 ॥
यद्वृत्रंतवंचाुशनिंवज्रेणसमयोधयः ।
अहिंमिन्द्रजिघांसतोदिवितेबद्धधेशवोऽर्चन्ननुंस्वराज्यंम् ॥ 13 ॥
अभिष्टनेत,अद्रिवोयत्स्थाजगंचरेजते ।
त्वष्टांचित्तवंमुन्यवुइन्द्रवेविज्यतेभियार्चन्ननुंस्वराज्यंम् ॥ 14 ॥
```

```
नुहिनुयादंधीुमसीन्द्रंकोवीुर्यांपुरः ।
तस्मिन्नृम्णमुतऋतुंदेवा,ओजांसिसंदेधुरर्चन्नर्नस्वराज्यम् ॥ 15 ॥
यामथैर्वामनुष्पितादुध्यङ्धियुमत्नंत ।
तस्मिन्ब्रह्माणिपूर्वथेन्द्रंउक्थासमंग्मतार्च्न्नत्तंस्वराज्यंम् ॥ 16 ॥
[81] इंद्रोमदायेति नवर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमइंद्रः पंक्तिः (मंडल:1, अनुवाक:13, स्क:8)(अष्टक:1, अध्याय:6)
इन्द्रोमदायवावृधेशवंसेवृत्रहानृभिः ।
तिमन्महत्स्वाजिषूतेमर्भेहवामहेसवाजेषुप्रनोऽविषत् ॥ 1 ॥ 🕬
 असिहिवीरसेन्योऽसिभूरिंपरादुदिः ।
 असिंदुभ्रस्यंचिद्वृधोयजंमानायशिक्षसिसुन्वतेभूरिंतेवसुं ॥ 2 ॥
यदुदीरंतआजयौधृष्णवैधीयते्धनां ।
युक्ष्वामंदुच्युताहरीकंहनुःकंवसौंदधोऽस्माँ,इन्द्रवसौंदधः ॥ ३ ॥
ऋत्वामुहाँ,अंजुष्वधंभीमआवावधेशवः ।
श्रियऋष्वउंपाकयोर्निशिप्रीहरिवान्दधेहस्तंयोर्वज्रंमायसम् ॥ ४ ॥
आपंप्रौपार्थिवंरजीबद्धधेरीचुनादिवि ।
नत्वावाँ, इन्द्रुकश्चननजातोनजंनिष्युतेऽतिविश्वंववक्षिथ ॥ 5 ॥
यो,अर्योमर्तुभोजनंपराददौतिदाुशुषै।
इन्द्रौ, अस्मभ्यंशिक्षतुविभंजाभूरिंतेवसुंभक्षीयतव्रार्धसः ॥ ६ ॥ 🕬 🕬
मदेमदेहिनोद्दिर्यूथागवामृजुऋतुः । संगृंभायपुरूरातोभंयाह्स्त्यावसुंशिराीहिरायआभंर ॥ ७ ॥
मादयंस्वसुतेसचारावंसेरार्राधंसे ।
विद्याहित्वापुरुवसुमुप्कामान्त्ससृज्महेथानोऽविताभव ॥ 8 ॥
एतेतंइन्द्रजुन्तवोविश्वंपुष्यन्तिवार्यम् ।
अन्तर्हिख्योजनांनामुर्योवेदो॒,अदांशुषांतेषांनोवेदुआभेर ॥ ९ ॥
```

```
[82] उपोष्विति षळर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमइंद्रःपंक्तिरंत्याजगती (मंडल:1, अनुवाक:13, स्क:9)(अष्टक:1, अध्याव:6)
उपोषुशृंणुहीगिरोमधंवन्मातंथा,इव ।
युदानः सूनृतावतः करुआदुर्थयां सुइद्योजान्विन्द्रतेहरीं ॥ 1 ॥ गांः
 अक्षुन्नमीमदन्तुद्यविष्ट्रिया,अंधूषत ।
 अस्तोषतुस्वभानवोविप्रानविष्ठयामृतीयोजान्विन्द्रतेहरीं ॥ २ ॥
सुसंदर्शंत्वावयंमघंवन्वन्दिषीमहिं।
प्रनूनंपूर्णवैन्धुरःस्तुतोयाँहिवशाँ,अनुयोजान्विनद्रतेहरीँ ॥ ३ ॥
सघातंवृषंणुरथुमधितिष्ठातिगोविद्रम् ।
यःपात्रंहारियोजनंपूर्णिमंन्द्रचिकंतित्योजान्विनद्रतेहरीं ॥ ४ ॥
युक्तस्तें,अस्तुदक्षिणउतस्वयःशंतऋतो ।
तेनंजायामुपंप्रियांमंन्दानोयाह्यन्धंसोयोजान्विनद्रतेहरीं ॥ ५ ॥
युनज्मितेब्रह्मणाकेशिनाहरी, उपप्रयांहिद्धिषेगभस्त्योः ।
उत्त्वांसुतासांरभुसा,अमन्दिषुःपूष्णवान्वंज्रिन्त्समुपल्यांमदः ॥ ६ ॥
[83] अश्वावतीतिषड्टचस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमइंद्रोजगती (मंडल:1, अनुवाक:13, स्क:10) (अष्टक:1, अध्याय:6)
 अश्वीवतिप्रथमोगोषुंगच्छतिसुप्रावीरिंन्द्रमर्त्यस्तवोतिभिः ।
तमित्पृंणक्षिवसुंनाभवीयसासिन्धुमापोयथाभितोविचैतसः ॥ 1 ॥ मा
 आपोनदेवीरुपंयन्तिहोत्रियंमुवःपंश्यन्तिवितंतुंयथारजंः ।
प्राचैर्देवासःप्रणयन्तिदेवयुंब्रह्मप्रियंजोषयन्तेवरा, इंव ॥ २ ॥
 अधिद्वयौरद्धा, उक्थ्यरे (अं) वचौयतस्रुं चामिथुनायासंपूर्यतः ।
 असंयत्तोव्रतेतेक्षेतिपुष्यंतिभुद्राशक्तर्यजमानायसुन्वते ॥ ३ ॥
 आदिङ्गिराःप्रथमंदंधिरेवयंइद्धाग्नयःशम्यायेसुंकृत्यया ।
सर्वंपुणेःसमंविन्दन्तुभोजंनुमश्वावन्तुंगोमंन्तुमापुशुंनरः ॥ ४ ॥
```

```
युज्ञैरथैर्वाप्रथमःपृथस्तंतेततुःसूर्योवतपावेनआजीन ।
 आगा, आजदुशनां का व्यः सचीयमस्यं जातम् मृतंयजामहे ॥ ५ ॥
 बहिर्वायत्स्वंपत्यायंवृज्यतेकोवाश्लोकंमाघोषंतेदिवि ।
 ग्रावायत्रवदंतिकारुरुक्थ्यरं(अ)स्तस्येदिन्द्रों,अभिपित्वेषुरण्यति ॥ ६ ॥
[84] असावीति विंशत्यृचस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमइंद्रआद्याः षळनुष्टुभः सप्तम्याद्यास्तिस्रउष्णिहः दशम्याद्यास्तिस्रःपंत्तयः
त्रयोदशाद्यास्तिस्रो गायत्र्यः षोळश्याद्यास्तिस्रस्त्रिष्टुभः अंत्येद्वेबृहतीसतोबृहत्यौ (मंडल:1, अनुवाक:13, स्क:11) (अष्टक:1, अध्याय:6)
 असाँविसोमंइन्द्रतेशविष्ठधृष्ण्वागिहि । आत्वीपृणक्तिविन्द्रियंरजुःसूर्योनर्शिमिः ॥ 1 ॥ 🕬 🕏
इन्द्रमिद्धरीवह्तोऽप्रंतिधृष्टशवसम् । ऋषींणांचस्तुतीरुपंयुज्ञंचमानुंषाणाम् ॥ 2 ॥
 आतिष्ठवृत्रहुन्रथंयुक्तातेब्रह्मणाहरी । अर्वाचीनंसुतेमनोग्रावांकृणोतुवुग्रुना ॥ ३ ॥
 इमर्मिन्द्रसुतंपिबुज्येष्ट्रममंत्र्यंमदंम् । शुक्रस्यंत्वाभ्यंक्षर्न्धारांऋतस्यसादंने ॥ ४ ॥
इन्द्रांयनूनमंर्चतोक्थानिंचब्रवीतन । सुता,अंमत्सुरिन्दंवोज्येष्ठंनमस्यतासहंः ॥ ५ ॥
 निकुष्वद्रथीतरोहरीयदिंन्द्रयच्छंसे । निकुष्वानुंमुज्मनानिकुःस्वश्वंआनशे ॥ 6 ॥ 👊
 यएकुइद्विदयंतेवसुमर्तायदाुशुषं । ईशांनो,अप्रतिष्कुतुइन्द्रां,अङ्ग ॥ ७ ॥
 कुदामर्तमराधसंपुदाक्षुम्पंमिवस्फुरत् । कुदानंः शुश्रवृद्गिर्इन्द्रों,अङ्ग ॥ ८ ॥
 यश्चिद्धित्वांबहुभ्युआसुतावाँ,आविवांसिति । उग्रंतत्पंत्यतेशवुइन्द्रां,अङ्ग ॥ ९ ॥
 स्वादोरित्थाविषूवतोमध्वःपिबन्तिगौर्यः ।
 या,इन्द्रेंणस्यावंरीर्वृष्णामदैन्तिशोभसेवस्वीरत्तंस्वराज्यंम् ॥ 10 ॥
 ता, अंस्यपृशनायुवः सोमं श्रीणन्तिपृश्नंयः ।
प्रिया,इन्द्रंस्यधेनवोवज्रंहिन्वन्तिसायंकंवस्वीरत्रंस्वराज्यंम् ॥ 11 ॥ गाः
ता,अंस्युनमंसासहंःसपूर्यन्तिप्रचैतसः ।
व्रतान्यंस्यसिश्चरेपुरूणिपूर्विचंत्तयेवस्वीरत्तंस्वराज्यंम् ॥ 12 ॥
इन्द्रोंदधीचो, अस्थिभें वृत्राण्यप्रंतिष्कुतः । जुघानं नवतीर्नवं ॥ 13 ॥
```

```
इच्छन्नश्वंस्ययच्छिरःपर्वतेष्वपंश्रितम् । तद्विंदच्छर्यणावंति ॥ 14 ॥
अत्राहगोरंमन्वतुनामुत्वष्टुंरपी॒च्यंम् । इत्थाचुन्द्रमंसोगृहे ॥ 15 ॥
को, अद्ययुँङ्केधुरिगा, ऋतस्यशिमीं वतो भामिनों दुईणायून्।
आसन्निषून्हृत्स्वसांमयोभून्यएषांभृत्यामृणध्त्सजीवात् ॥ 16 ॥ 🕬
कईषतेतुज्यतेकोबिभायकोमंसतेसन्तमिन्द्रंको,अन्ति ।
कस्तोकायकइभायोतरायेऽधित्रवत्तन्वेई(ए)कोजनाय ॥ 17 ॥
को, अग्निमी ट्टेह्विषां घृतेनं सुचायं जाता, ऋतु भिंधुंवेभिः।
कस्मैदुवा,आवंहानाुशुहोमुकोमंसतेवीतिहाँत्रःसुदुवः ॥ 18 ॥
त्वमुङ्गप्रशंसिषोद्वेवःशंविष्टमर्त्यम् । नत्वदुन्योमंघवन्नस्तिमर्डितेन्द्रब्रवीमितेवचंः ॥ 19 ॥
मातेराधांसिमातंऊतयांवसोऽस्मान्कदांचनादंभन् ।
विश्वाचनउपमिमीहिमानुष्वसूनिचर्षणिभ्युआ ॥ 20 ॥
[85] प्रयेशुंभंतइति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमो मरुतो जगतीपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौ । (मंडल:1, अनुवाक:14, स्क:1)(अष्टक:1, अध्याव:6)
प्रयेशुम्भँन्तेजनयोनसप्तयोयामँन्रुद्रस्यंसूनवंःसुदंसंसः ।
रोदंसीहिम्रुतंश्चित्रिरेवृधेमदंन्तिवीराविद्धंषुघृष्वंयः ॥ 1 ॥ मा
तउंक्षितासों महिमानं माशतिद्विवरुद्रासो, अधिचिऋरेसदेः ।
अर्चन्तो, अर्कं जनयंन्तइन्द्रियमधिश्रियोदिधरेपृश्निमातरः ॥ 2 ॥
गोमांतरोयच्छुभयंन्ते,अंजिभिस्तुनूषुंशुभ्रादंधिरेविरुक्मंतः ।
बाधंन्तेविश्वंमभिमातिनुमपुवर्तमान्येषामनुरीयतेषृतम् ॥ 3 ॥
वियेभाजनतेसुमंखासऋष्टिभिः प्रच्यावयनतो, अच्युताचिदोजसा ।
म्नोजुवोयन्मंरुतोरथेषवावृषंत्रातासुःपृषंतीरयुंग्ध्वम् ॥ ४ ॥
प्रयद्रथेषुपृषंतीरयुंग्ध्वंवाजे,अद्रिंमरुतोरंहयँन्तः ।
उतारुषस्यविष्यैन्तिधाराश्चर्मैवोदिभुर्व्युन्दन्तिभूमं ॥ ५ ॥
```

```
आवोंवहन्तुसप्तंयोरघुष्यदोंरघुपत्वांनुःप्रजिंगातबाहुभिः ।
सीद्ताबहिरुरुवःसदेस्कृतंमादयंध्वंमरुतोमध्वो, अन्धंसः ॥ ६ ॥
तेंऽवर्धन्तस्वतंवसोमहित्वनानाकंतस्थुरुरुचंक्रिरेसर्दः ।
विष्णुर्यद्धावद्वृषंणंमद्च्युतंवयोनसींदुन्नधिंबुर्हिषिंप्रिये ॥ ७ ॥ वर्गः10
शूरां,इवेद्युयुंधयोनजग्मयः श्रवस्यवोनपृतंनासुयेतिरे ।
भयंन्तेविश्वाभुवंनामुरुद्ध्योराजांनइवत्वेषसंंदशोनरः ॥ ८ ॥
त्वष्टायद्वज्रंसुकृतंहिर्ण्ययंसुहस्रंभृष्टिंस्वपा, अवर्तयत् ।
 धत्तइन्द्रोनर्यपांसिकर्तवेऽहंन्वृत्रंनिर्पामौब्जदर्ण्वम् ॥ ९ ॥
ऊर्ध्वं नुंनुद्रेऽवृतंतओजंसादादृहाणंचिंद्बिभिदुर्विपर्वतम् ।
धमन्तोवाणंमुरुतः सुदानवोमदेसोमस्यरण्यानिचित्रिरे ॥ 10 ॥
जिह्मं नुनुद्रेऽवृतंतयाँदिशासिं चुनुत्संगोर्तमायतृष्णजे ।
 आगंच्छन्तीमवंसाचित्रभांनवःकामंविप्रंस्यतर्पयन्तुधामंभिः ॥ 11 ॥
यावः शर्मशशमानायसन्तित्रिधातूनिदाशुषैयच्छताधि ।
 अस्मभ्यंतानिमरुतोवियन्तर्यिनौधत्तवृषणःसुवीरम् ॥ 12 ॥
[86] मरुतोयस्येति दशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमो मरुतो गायत्री (मंडल:1, अनुवाक:14, स्क:2)(अष्टक:1, अध्याय:6)
मरुतोयस्यहिक्षयेपाथादिवोविंमहसः । ससुंगोपातमोजनः ॥ 1 ॥ वर्षः।।
युज्ञैर्वायज्ञवाहसोविप्रस्यवामतीनाम् । मरुतःशृणुताहवैम् ॥ २ ॥
उतवायस्यंवाजिनोऽचुविप्रमतंक्षत । सगन्तागोमंतिव्रजे ॥ 3 ॥
अस्यवीरस्यंबर्हिषिंसुतःसोमोदिविष्टिषु । उक्थंमदंश्चशस्यते ॥ ४ ॥
 अस्यश्रीष्-त्वाभुवोविश्वायश्चेर्षणीर्भि । सूरंचित्ससुषीरिषंः ॥ ५ ॥
पूर्वीभिहिंदेदाशिमशरद्धिर्मरुतोवयम् । अवौभिश्चर्षणीनाम् ॥ 6 ॥ मा ।
सुभगुःसप्रयज्यवोमरुतो,अस्तुमर्त्यः । यस्युप्रयांसिपर्षथ ॥ ७ ॥
```

```
शुशुमानस्यवानरुःस्वेदंस्यसत्यशवसः । विदाकामंस्युवेनंतः ॥ ८ ॥
यूयंतत्संत्यशवसञाविष्कंर्तमहित्वना । विध्यंताविद्युतारक्षः ॥ ९ ॥
गूहंतागुह्यंतमोवियातिवश्चंमतिरणम् । ज्योतिष्कर्तायदुश्मसिं ॥ 10 ॥
[87] प्रत्वक्षसइति षड्टचस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमो मरुतोजगती (मंडल:1, अनुवाक:14, सूक्त:3)(अष्टक:1, अध्याय:6)
प्रत्वंक्षसःप्रतंवसोविरुप्शिनोऽनांनता,अविंथुरा,ऋजीषिणंः ।
जुष्टंतमासोनृतंमासो,अंजिभिर्व्यानञ्जेकेचिंदुस्ना,इंवुस्तृभिंः ॥ 1 ॥ मां।।
उपह्ररेषुयदिचेध्वंययिंवयंइवमरुतःकेनंचित्पथा ।
 श्चोतंन्तिकोशा,उपंवोरथेष्वाघृतमुक्षतामधुवर्णमर्चते ॥ 2 ॥
प्रैषामज्मेषुविथुरेवंरेजतेभूमिर्यामेषुयद्धंयुंजतैशुभे ।
तेऋीळयोधुनयोभार्जदृष्टयःस्वयंमहित्वंपनयन्तुधूतयः ॥ 3 ॥
सहिस्वसृत्पृषंदश्चोयुवांगुणो्३ं(ओ्)ऽया,ईंशानस्तविंषीभिरावृंतः ।
 असिंसत्यऋंणयावानैद्योऽस्याधियःप्रांविताथावृषांगुणः ॥ ४ ॥
पितुःप्रत्नस्यजन्मंनावदामसिसोमंस्यजिह्वाप्रजिंगातिचक्षंसा ।
यदीमिन्द्रंशम्यृक्षाणुआश्वताऽदिन्नामानियुज्ञियानिद्धिरे ॥ 5 ॥
श्रियसेकंभानुभिःसंमिंमिक्षिरेतेर्शिमिस्तऋकंभिःसुखादयः ।
तेवाशींमन्तइष्मिणो॒,अभींरवोविद्रेप्रियस्यमारुंतस्यधाम्नः ॥ ६ ॥
[88] आविद्युन्मद्भिरिति षड्टचस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमोमरुतस्त्रिष्टुप् आद्यांत्ये प्रस्तारपंक्तीपंचमीविराङ्कपा (मंडल:1, अनुवाक:14, स्क:4){अष्टक:1,
 आविद्युन्मंद्भिर्मरुतःस्वुकैरथैभिर्यातऋष्ट्रिमद्भिरश्वंपर्णैः ।
 आवर्षिष्ठयानइ्षावयोनपंप्ततासुमायाः ॥ 1 ॥ वर्गः14
तंऽरुणेभिर्वरुमापिशङ्गैः शुभेकंयांन्तिरथतूर्भिरश्वैः ।
रुक्मोनचित्रःस्वधितीवान्पव्यारथस्यजङ्घनन्तभूमं ॥ 2 ॥
श्रियेकंवो, अधितनूषुवाशीं में धावना नकृणवन्तऊर्ध्वा ।
```

```
युष्मभ्यंकंमंरुतःसुजातास्तुविद्युम्नासोंधनयन्ते,अद्रिम् ॥ ३ ॥
 अहाँ निगृधाः पर्याव आगुंरिमां धियंवार्कार्यां चंदेवीम् ।
ब्रह्मंकुण्वन्तोगोतंमासो, अर्केरू ध्वंनुंनुद्रउत्सुधिंपिबंध्यै ॥ ४ ॥
पुतत्त्यन्नयोजनमचेतिस्स्वर्द्यन्मरुतोगोतंमोवः ।
पश्यन्हिरंण्यचऋानयादंष्ट्रान्विधावतोवराहून् ॥ 5 ॥
पुषास्यावोमरुतोऽनुभूत्रीप्रतिष्टोभतिवाघतोनवाणी ।
 अस्तौभयुद्वृथौसामन्नुस्वधांगर्भस्त्योः ॥ ६ ॥
[89] आनोभद्राइति दशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमो विश्वेदेवास्त्रिष्टुप् आद्याः पंचसप्तमीच जगत्यः षष्ठीविराट्स्थाना
(सूक्तभेदप्रयोगपक्षेतुआद्यानांचतसृणां विश्वेदेवाः ततएकस्याइंद्रापूषणौततश्चतसृणां विश्वेदेवाःततएकस्याअदितिः एवंदश) । विष्ठाः,
आनोंभुद्राःऋतंवोयन्तुविश्वतोऽदंब्धासो,अपंरीतासउद्भिदंः ।
देवानोयथासद्मिद्वृधे,असुन्नप्रांयुवोरक्षितारांदिवेदिवे ॥ 1 ॥ गां:15
देवानां भुद्रास्नुमृतिरृज्यूयतांदेवानां रातिर्भिनोनिर्वर्तताम् ।
देवानांसुख्यमुपंसेदिमावयंदेवानुआयुःप्रतिरन्तुजीवसं ॥ 2 ॥
तान्पूर्वयानिविदाहमहेव्यंभगंमित्रमिदितिंदक्षंमुस्रिधंम् ।
 अर्यमणुंवरुणुंसोमम्श्विनासरस्वतीनःसुभगामयस्करत् ॥ 3 ॥
तन्नोवातों मयो भुवां तुभेषु जंतन्मातापृंथि वीतत्पिताद्यौः ।
तद्ग्रावाणः सोमसुतामयोभुवस्तदंशिनाशृणुतंधिष्ण्यायुवम् ॥ ४॥
तमीशां नुंजगंतस्तुस्थुषुस्पतिंधियंजिन्वमवंसेह्रमहेव्यम् ।
पूषानोयथावेदंसामसंद्वृधेरंक्षितापायुरदंब्धःस्वस्तयं ॥ ५ ॥
स्वस्तिनुइन्द्रौवृद्धश्रेवाःस्वस्तिनंःपूषाविश्ववदाः ।
स्वस्तिन्स्ताक्ष्यों, अरिष्टनेमिः स्वस्तिनो बृह्स्पति र्दधातु ॥ ६ ॥ वर्षः १६
```

```
पृषंदश्वामुरुतःपृश्चिमातरःशुभुंयावानोविद्धेषुजग्मयः ।
 अग्निजिह्वामनंवःसूरंचक्षसोविश्वेनोदेवा,अवसार्गमन्निह ॥ ७ ॥
 भुद्रंकर्णेभिःशृणुयामदेवाभुद्रंपंश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसंस्तुनूभिर्व्यशमदेविहेतंयदायुंः ॥ ८ ॥
 श्वातमिन्नुशुरदो,अन्तिदेवायत्रानश्चकाजुरसंतुनूनाम् ।
 पुत्रासोयत्रंपितरोभवंन्तिमानोम्ध्यारीरिष्तायुर्गन्तोः ॥ १ ॥
 अदितिचौरदितिर्न्तिरंक्षमिदितिर्मातासिप्तासपुत्रः ।
 विश्वेंदेवा,अदिंतिःपंचुजना,अदिंतिर्जातमदिंतिर्जनिंत्वम् ॥ 10 ॥
[90] ऋजुनीतीनइतिनवर्चस्य सूक्तस्य राह्रगणोगोतमो विश्वेदेवागायत्री अंत्यानुष्टुप्
(वैश्वदेवसूक्तेप्यस्मिन्भेदप्रयोगकरणाशक्यत्वान्नवानामपिविश्वेदेवाएव) । (मंडल:1, अनुवाक:14, सूक्त:6)(अष्टक:1, अध्याव:6)
 ऋजुनीतीनोवरुणोमित्रोनयतुविद्वान् । अर्यमादेवैःसजोषाः ॥ 1 ॥ वर्गः17
 तेहिवस्वोवसंवानास्ते,अप्रंमूरामहौभिः । व्रतारंक्षन्तेविश्वाहौ ॥ 2 ॥
 ते, अस्मभ्यंशर्मयंसन्नमृतामर्त्येभ्यः । बाधंमाना, अपुद्धिषंः ॥ ३ ॥
 विनःपथःस्रुवितायंचियन्त्विन्द्रौमुरुतः । पूषाभगोवन्द्यांसः ॥ ४ ॥
 उतनोधियोगो,अंग्राःपूषुन्विष्णवेवंयावः । कर्तानःस्वस्तिमतः ॥ ५ ॥
 मधुवातांऋतायतेमधुंक्षरन्तिसिन्धंवः । माध्वीर्नःसन्त्वोषंधीः ॥ ६ ॥ माध्यीर्नःसन्त्वोषंधीः ॥ ६ ॥
 मधुनक्तंमुतोषसो॒मधुंमृत्पार्थिवंरजंः । मधुद्यौरंस्तुनःपि॒ता ॥ ७ ॥
 मधुंमान्नोवनस्पतिर्मधुंमाँ,अस्तुसूर्यः । माध्वीर्गावौभवन्तुनः ॥ ८ ॥
 रांनोंमित्रः रांवरुंणुः रांनोंभवत्वर्यमा । रांनुइन्द्रोबृहुस्पतिः रांनोविष्णुंरुरुकुमः ॥ ९ ॥
[91] त्वंसोमइति त्रयोविंशत्यृचस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमःसोमस्त्रिष्टुप् पंचम्यादिद्वादशगायत्र्यः सप्तदश्युष्णिक् । संदरः। अवनकः 14, स्कः १)
 त्वंसोमप्रचिकितोमनीषात्वंरजिष्ट्रमन्नेनेषिपन्थांम् ।
 तवप्रणीतीपितरानइन्दोदेवेषुरत्नमभजन्त्धीराः ॥ 1 ॥ मा
```

```
त्वंसां मुऋतुंभिः सुऋतुं भूंस्त्वंदक्षैः सुदक्षां विश्ववंदाः ।
त्वंवृषांवृषुत्वेभिर्मिह्तवाद्युम्नेभिर्द्युम्नयंभवोनृचक्षाः ॥ 2 ॥
राज्ञोनुतेवरुणस्यव्रतानिबृहद्गंभीरंतवंसोम्धामं ।
शुचिष्ट्वमंसिप्रियोनम्त्रोद्क्षाय्यों,अर्यमेवांसिसोम ॥ 3 ॥
यातेधामांनिद्विवयापृथिव्यांयापर्वतेष्वोषंधीष्वपसु ।
तेभिनोंविश्वैःसुमना,अहैळ्नाजैन्त्सोमुप्रतिह्व्यागृंभाय ॥ ४ ॥
त्वंसोंमासिसत्पंतिस्त्वंराजोतवृत्रहा । त्वंभुद्रो,अंसिऋतुः ॥ ५ ॥
त्वंचंसोमनोवशाँजीवातुंनमंरामहे । प्रियस्तांत्रोवनुस्पतिः ॥ ६ ॥ माः १०
त्वंसोममुहेभगुंत्वंयूनंऋतायते । दक्षंदधासिजीवसे ॥ ७ ॥
त्वंनंःसोमविश्वतोरक्षांराजन्नघायतः । नरिष्येत्त्वावंतःसर्वां ॥ ८ ॥
सोम्यास्तमयोभुवंऊतयःसन्तिंदाशुषै । ताभिंनीऽविताभंव ॥ ९ ॥
इमंयुज्ञमिदंवचौजुजुषाणउपार्गहि । सोमृत्वंनौवृधेभंव ॥ 10 ॥
सोमंगीभिंद्वावयंवर्धयांमोवचोविदः । सुमृळीकोनुआविंश ॥ 11 ॥ वर्गः21
गुयुस्फानों, अमीवृहावंसुवित्पुंष्टिवर्धनः । सुमित्रः सोमनोभव ॥ 12 ॥
सोमरारुन्धिनौहुदिगावोनयवंसेष्वा । मर्यइवस्वओक्ये ॥ 13 ॥
यःसोमसुख्येतवंरारणंदेवमर्त्यः । तंदक्षःसचतेक्विः ॥ 14 ॥
उरुष्याणों,अभिशंस्तेःसोमुनिपाृह्यंहंसः । सर्खांसुशेवंएधिनः ॥ 15 ॥
आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोम्वृष्ण्यम् । भवावार्जस्यसंग्रथे ॥ 16 ॥ गाः ।
आप्यांयस्वमदिन्तमुसोमुविश्वेंभिरुंशुभिः । भर्वानःसुश्रवंस्तमुःसर्खांवृधे ॥ 17 ॥
संतेपयांसिसम्चयन्तुवाजाःसंवृष्णयान्यभिमातिषाहः ।
आप्यायंमानो,अमृतांयसोमदिविश्रवांस्युत्तमानिंधिष्व ॥ 18 ॥
यातेधामांनिह्विषायजंन्तितातेविश्वांपरिभूरंस्तुयुज्ञम् ।
```

```
गुयुस्फानःप्रुतरंणःसुवीरोऽवीरहाप्रचरासोमुदुर्यान् ॥ 19 ॥
 सोमोधेनुंसोमो, अर्वन्तमाशुंसोमोवीरंक र्मृण्यंददाति ।
 सादुन्यंविदुथ्यंसभेयंपितृश्रवंणुंयोददांशदस्मै ॥ 20 ॥
 अषाँळ्हंयुत्सुपृतंनासुपप्रिंस्वुर्षामुप्सांवृजनंस्यगोपाम् ।
 भरेषुजांसुंक्षितिंसुश्रवंसंजयंन्तंत्वामनुंमदेमसोम ॥ 21 ॥ गां:23
 त्विम्मा,ओषंधीःसोम्विश्वास्त्वम्पो,अंजनयस्त्वंगाः ।
 त्वमात्रंतन्थोर्वरं(अ)न्तरिक्षंत्वंज्योतिंषावितमांववर्थ ॥ 22 ॥
देवेनंनोमनंसादेवसोमरायोभागंसंहसावन्नभियुंध्य ।
 मात्वातंनुदीशिषेवीर्यस्योभयभयः प्रचिकित्सागविष्टौ ॥ 23 ॥
[92] एताउत्याइत्यष्टादशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतम उषाः अंत्यानां तिसृणामिधनौ आद्याश्चतस्रोजगत्यः ततोष्टौत्रिष्टुभः अंत्याः
षळूष्णिहः । (मंडल:1, अनुवाक:14, सूक्त:8)(अष्टक:1, अध्याय:6)
प्ता,उत्या,उषसंःकेतुमंऋतुपूर्वे,अर्धेरजंसोभाुनुमंजते ।
 निष्कृणवाना, आयुंधानीवधृष्णवः प्रतिगावोऽरुंषीर्यन्तिमातरः ॥ 1 ॥ वर्गः 24
 उदंपप्तन्नरुणाभानवोवृथांस्वायुजो, अरुषीर्गा, अंयुक्षत ।
 अऋँन्नुषासों वयुनीनिपूर्वथारुशैन्तं भा नुमरुषीरशिश्रयुः ॥ २ ॥
 अर्चन्तिनारीरपसोनविष्टिभिःसमानेनयोजनेनापंरावतः ।
 इषुंवहंन्तीः सुकृतंसुदानं वेविश्वेदह्यजंमानायसुन्वते ॥ 3 ॥
 अधिपेशांसिवपतेनृतूरिवापांर्णुतेवक्षेत्रस्रेवबर्जहम् ।
 ज्योतिर्विश्वंस्मैभुवंनायकृण्वतीगावोनव्रजंब्युरं(उ)षा, आंवर्तमंः ॥ ४ ॥
प्रत्यचींरुशंदस्या, अदिश्वितिष्ठतेबाधंतेकृष्णमभ्वम् ।
 स्वरुंनपेशोविद्येष्वं जंचित्रंदिवोदंहिताभा नुमंश्रेत् ॥ 5 ॥
 अतारिष्मतमंसस्पारमस्योषा, उच्छन्तीं वयुनां कृणोति ।
```

```
श्चियेछन्दोनस्मयतेविभातीसुप्रतीकासौमनुसायाँजीगः ॥ 6 ॥ वर्गः 25
भास्वतीनेत्रीसूनृतानांदिवःस्तवेदुहितागोतंमेभिः ।
प्रजावंतोनुवतो, अर्थबुध्यानुषोगो, अंग्राँ, उपंमासिवाजांन् ॥ ७ ॥
उषुस्तमेश्यांयुशसंसुवीरंदाुसप्रवर्गंरुयिमश्वंबुध्यम् ।
सुदंसंसाश्रवंसायाविभासिवाजंप्रसूतासुभगेबृहन्तंम् ॥ ८ ॥
विश्वांनिदेवीभुवंनाभिचक्ष्यांप्रतीचीचक्षुंरुर्वियाविभांति ।
विश्वंजीवंचरसेबोधयंन्तीविश्वस्यवाचंमविदन्मनायोः ॥ ९ ॥
पुनःपुनुर्जायंमानापुराणीसंमानंवर्णमभिशुम्भंमाना ।
श्वृघ्गीवंकृत्नुर्विजंआमिनानामर्तस्यदेवीजुरयुन्त्यायुः ॥ 10 ॥
व्यूण्र्वतीद्वो,अन्ताँ,अबोध्यपुस्वसारंसनुतर्युयोति ।
प्रमिन्तीमंनुष्यायुगानियोषांजारस्य चक्षंसाविभाति ॥ 11 ॥ वर्गः 26
पुशूत्रचित्रासुभगांप्रथानासिन्धुर्नक्षोदंउर्वियाव्यंश्वेत् ।
अमिनतीदैव्यांनिव्रतानिसूर्यस्यचेतिरश्मिभिर्दशाना ॥ 12 ॥
उषस्तिचित्रमार्भरास्मभ्यंवाजिनीवति । येनेतोकंचतनंयंच्धामंहे ॥ 13 ॥
उषों,अद्येहगोंमृत्यश्वांवतिविभावरि । रेवदुस्मेव्युंच्छसूनृतावति ॥ 14 ॥
युक्ष्वाहिवांजिनीवृत्यश्वाँ,अद्यारुणाँ,उषः । अर्थानोविश्वासौर्भगान्यावंह ॥ 15 ॥
अर्थिनावुर्तिरुस्मदागोमंदस्राहिरंण्यवत् । अर्वाग्रथंसमंनसानियंच्छतम् ॥ 16 ॥ गां:27
यावित्थाश्लोकुमादिवोज्योतिर्जनायचुऋथुः । आनुऊर्जंवहतमिधनायुवम् ॥ 17 ॥
एहदेवामंयोभुवादुस्नाहिरंण्यवर्तनी । उष्ड्र्ड्घीवहन्तुसोमंपीतये ॥ 18 ॥
[93] अग्नीषोमाविति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य राहूगणोगोतमोग्नीषोमौत्रिष्टुप् आद्यास्तिस्रोनुष्टुभोष्टमीजगतीवा नवम्यादितिस्रोगायत्र्यः ।
अग्नीषोमाविमंसुमेंशृणुतंवृषणाहवंम् । प्रतिसूक्तानिहर्यतंभवंतंदाशुषेमयः ॥ 1 ॥ 🕬 🕬
```

```
अग्नीषोमायो,अद्यवांमिदंवचंःसपुर्यति । तस्मैधत्तंसुवीर्यंगवांपोषंस्वश्यम् ॥ २ ॥
 अग्नीषोमायआहुंतिंयोवांदाशाँद्धविष्कृंतिम् । सप्रजयाँसुवीर्यंविश्वमायुर्व्यक्षवत् ॥ ३ ॥
 अग्नीषोमाचेतितद्वीर्यंवांयदमुंष्णीतमवुसंपुणिंगाः ।
 अवांतिरतुं बृसंयस्युरोषोऽविंन्दतुं ज्योतिरेकं बृहुभ्यः ॥ ४ ॥
 युवमेतानिंदिविरोंचुनान्यग्निश्चंसोमुसऋंतू,अधत्तम् ।
 युवंसिन्धूँरभिशंस्तेरवृद्यादग्नीषोमावमुँचतंगृभीतान् ॥ 5 ॥
 आन्यंदिवोमौतुरिश्वीजभारामंश्रादुन्यंपरिश्येनो,अद्रेः।
 अग्नीषोमाब्रह्मणावावृधानोरुंयज्ञायंचऋथुरुलोकम् ॥ 6 ॥
 अग्नीषोमाह्विषुःप्रस्थितस्यवीतंहर्यतंवृषणाजुषेथांम् ।
 सुरार्माणास्ववंसाहिभूतमथांधत्तंयजंमानाय्रांयोः ॥ ७ ॥ वर्गः २०
 यो,अग्नीषोमाँहविषाँसपुर्याद्वैवद्गीचामनंसायोघृतेनं ।
 तस्यैव्रतंरेक्षतंपातमंहंसोविशेजनायमहिशर्मयच्छतम् ॥ ८ ॥
 अग्नीषोमासवैदसासहूँतीवनतुंगिरः । संदैवुत्राबंभूवथुः ॥ ९ ॥
 अग्नीषोमावनेनेवांयोवांघृतेनुदारांति । तस्मैदीदयतंबृहत् ॥ 10 ॥
 अग्नीषोमाविमानिनोयुवंह्व्याजुंजोषतम् । आयाँतुमुपंनुःसचाँ ॥ 11 ॥
 अग्नीषोमापिपृतमर्वतोनुआप्यायन्तामुस्रियाहव्युसूदेः ।
 अस्मेबलानिमुघवंत्सुधत्तंकृणुतंना,अध्वरंश्रुंष्ट्रिमन्तम् ॥ 12 ॥
[94] इमंस्तोममिति षोडशर्चस्य सूक्तस्य कुत्सोग्निः पूर्वोदेवाइत्यस्यादेवाअग्निश्च तन्नोमित्र इत्यंत्यार्धर्चस्यमित्रवरुणादिति
सिंधुपृथिवीद्यावोजगती अंत्येत्रिष्टुभौ । (यद्दैवत्यंवा सूक्तमितिपक्षेऽग्निरेवदेवता) । (मंडल:1, अनुवाक:15, स्क:1) (अष्टक:1, अध्वाव:6)
 इमंस्तोमुमर्हतेजातवैदसेरथेमिवसंमंहेमामनीषयौ ।
 भुद्राहिनुःप्रमंतिरस्यसंसद्यग्नेसुख्येमारिषामावयंतवं ॥ 1 ॥ वर्गः ३०
```

```
यस्मैत्वमायजंसेससांधत्यनुर्वाक्षेतिदधंतेसुवीर्यम् ।
सतूँतावनैनमश्रोत्यंहुतिरग्नेसुख्येमारिषामावयंतवं ॥ 2 ॥
शुकेमत्वासुमिधंसाधयाधियस्त्वेदेवाह्विरंदुन्त्याहुंतम् ।
त्वमीदित्याँ, आवेह्तान्ह्युरे(उ) रमस्यग्नैसुख्येमारिषामावयंतवे ॥ ३ ॥
भराँमेध्मंकृणवाँमाह्वींषितेचितयँन्तःपर्वणापर्वणाव्यम् ।
जीवातंवेप्रतुरंसांधयाधियोऽग्नेसुख्येमारिषामावयंतवं ॥ ४ ॥
विशांगोपा,अंस्यचरन्तिजन्तवीद्विपच्ययदुतचतुंष्पदक्तुभिः ।
चित्रः प्रंकेतउषसौमहाँ, अस्यग्नैसुख्येमारिषामावयंतवं ॥ ५ ॥
त्वमध्वर्युरुतहोतांसिपूर्व्यःप्रेशास्तापोतांजुनुषांपुरोहितः ।
विश्वाविद्वाँ, आर्त्विज्याधीरपुष्यस्यग्नैसुख्येमारिषामावयंतवं ॥ ६ ॥ कांः ३१
योविश्वतंःसुप्रतीकःसदङ्कसिंदूरेचित्सन्तळिदिवातिंरोचसे ।
रात्र्यांश्चिदन्धो, अतिदेवपश्यस्यग्नैसुख्येमारिषामावयंतर्व ॥ ७ ॥
पूर्वोदेवाभवतुसुन्वतोरथोऽस्माकंशंसौ,अभ्यंस्तुदूढ्यः ।
तदाजौनीतो॒तपुंष्यता॒वचोऽग्नैसुख्येमारिषामाव्यंतवं ॥ 8 ॥
वधैर्दुःशंसाँ,अपंदूढ्यौजहिदूरेवाये,अन्तिवाकेचिंदुत्रिणः ।
अर्थायुज्ञायंगृणुतेसुगंकुध्यग्नैसुख्येमारिषामावयंतवं ॥ ९ ॥
यद्युंक्था,अरुषारोहिंतारथेवातंजूतावृष्भस्येवतेरवंः ।
आर्दिन्वसिवृनिनौधूमकैतुनाऽग्नैसुख्येमारिषामावयंतवं ॥ 10 ॥
अर्धस्वनादुतिबेभ्युःपतित्रिणौद्रप्सायत्तैयवसादो्व्यस्थिरन् ।
सुगंतत्तेतावकभ्योरथेभ्योऽग्नेसख्येमारिषामावयंतवं ॥ 11 ॥ माः अर्थः
अयंमित्रस्यवरुणस्यधायंसेवयातांमुरुतांहेळो,अद्भुतः ।
मृळासुनोभूत्वैषांमनुःपुनुरग्नेसुख्येमारिषामाव्यंतवं ॥ 12 ॥
```

```
देवोदेवानांमसिमित्रो,अद्भुतोवसुर्वसूनामसिचारुरध्वरे ।
शर्मन्तस्यामृतवंसुप्रथंस्तुमेऽग्नैसुख्येमारिषामाव्यंतवं ॥ 13 ॥
 तत्तें भुद्रंयत्सिमंद्धःस्वेदमेसोमां हुतो जरसेमृळ्यत्तंमः ।
 दधौसिरत्नुंद्रविणंचदाुशुषेऽग्नैसुख्येमारिषामावयंतवं ॥ 14 ॥
 यस्मैत्वंसुंद्रविणोदद्गंशोऽनागास्त्वमंदितेसुर्वतांता ।
 यंभुद्रेणुशवंसाचोदयांसिप्रजावंताराधंसातेस्यांम ॥ 15 ॥
 सत्वमंग्नेसौभगुत्वस्यंविद्वानुस्माकुमायुःप्रतिंरेहदेव ।
 तन्नोमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 16 ॥
[95] द्वेविरूपेइत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य कुत्स उषोग्निस्त्रिष्टुप् । (इतआरभ्यजातवेदसइत्यंतं शुद्धोग्निर्वा) । (मंडल:1, अनुवाक:15, सूक्त:2)(अधक:1,
 द्वेविरूपेचरतःस्वर्थं,अन्यान्यांवृत्समुपंधापयेते ।
हरिंरुन्यस्यांभवंतिस्वधावां छुक्रो, अन्यस्यां दहशेसुवर्चाः ॥ 1 ॥ 🕬
 दशेमंत्वष्ट्रंजनयन्तुगर्भमतंनद्रासोयुव्तयोविभृत्रम् ।
 तिग्मानीकुंस्वयंशसुंजनेषुविरोचंमानुंपरिंषींनयन्ति ॥ 2 ॥
 त्रीणिजानापरिभूषन्त्यस्यसमुद्रएकंदि्व्येकंमुप्सु ।
 पूर्वामनुप्रदिशंपार्थिवानामृतून्प्रशासद्विदंधावनुष्ठु ॥ 3 ॥
 कइमंवोनिण्यमाचिकेतवृत्सोमातृर्जनयतस्वधाभिः ।
बुह्यीनांगर्भो, अपसां मुपस्थां नमुहान्कु विर्निश्चरितस्वधावां न् ॥ ४ ॥
 आविष्ट्योवर्धतेचारुंरासुजिह्यानीमूर्ध्वःस्वयंशा,उपस्थे ।
उभेत्वष्टुंर्बिभ्यतुर्जायंमानात्प्रती्चीसिंहंप्रतिंजोषयेते ॥ 5 ॥
उभेभुद्रेजोषयेतेनमेनेगावोनवाश्रा,उपंतस्थुरेवैः ।
 सदक्षौणांदक्षेपतिर्बभूवांजन्तियंदेक्षिणतोहविभिः ॥ 6 ॥ वर्गः 2
```

```
उद्यंयमीतिसवितेवंबाहू, उभेसिचौंयततेभी मऋंजन् ।
उच्छुक्रमत्कंमजतेसिमस्मान्नवांमातृभ्योवसंनाजहाति ॥ ७ ॥
त्वेषंरूपंकृणुत्उत्तरंयत्सम्पृंचानःसदंनेगोभिरुद्धिः ।
क्विर्बुध्नंपरिमर्मृज्यतेधीः सादेवताता सिमितिर्बभूव ॥ ८ ॥
उरुतेज्रयः पर्येतिबुधं विरोचं मानं महिषस्यधामं ।
विश्वेभिरग्नेस्वयंशोभिरिद्धोऽदंब्धेभिःपायुभिःपाद्यस्मान् ॥ ९ ॥
 धन्वन्त्स्रोतंःकृणुतेगातुमूर्मिंशुक्रैरूर्मिभंर्भिनंक्षतिक्षाम् ।
विश्वासनांनिज्ठरेषुधत्तेऽन्तर्नवांसुचरतिष्रसूषुं ॥ 10 ॥
एवानों,अग्नेस्मिधांवृधानोरेवत्पांवकुश्रवंसेविभांहि ।
तन्नोमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 11 ॥
[96] सप्रत्नथेति नवर्चस्य सूक्तस्य कुत्सोद्रविणोदाअग्निश्चिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:15, सूक्त:3)(अष्टक:1, अध्याव:7)
सप्रतनथासहंसाजायंमानःसुद्यःकाव्यांनिबळंधत्तविश्वां ।
 आपंश्विम्त्रंधिषणां चसाधन्देवा, अग्निंधांरयन्द्रविणोदाम् ॥ 1 ॥ गांउ
सपूर्वयानिविदांकव्यतायोरिमाः प्रजा, अंजनयन्मनूनाम् ।
विवस्वंताचक्षंसाद्यामुपश्चंदेवा,अग्निंधांरयन्द्रविणोदाम् ॥ 2 ॥
तमींळतप्रथमंयंज्ञसाधंविश्वआरीराहुंतमृंजसानम् ।
ऊर्जः पुत्रं भेरतं सृप्रदाँ नुंदेवा, अग्निंधाँरयन्द्रविणोदाम् ॥ ३ ॥
समौतुरिश्वौपुरुवारेपुष्टिर्विदद्गातुंतनेयायस्वर्वित् ।
विशांगोपाजंनितारोदंस्योर्देवा,अग्निंधांरयन्द्रविणोदाम् ॥ ४ ॥
नक्तोषासावर्णमामेम्यानेधापयैतेशिशुमेकंसमीची ।
चावाक्षामां रुक्मो, अन्तर्विभाँतिदेवा, अग्निंधाँ रयन्द्रविणोदाम् ॥ ५ ॥
रायोबुध्नः संगर्मनोवसूनांयज्ञस्यंकेतुर्मन्मसार्धनोवेः ।
```

```
नूचेपुराच्सदेनंरयीणांजातस्येच्जायेमानस्यच्क्षाम् ।
 स्तश्चंगोपांभवंतश्चभूरेंद्वेवा,अग्निंधांरयन्द्रविणोदाम् ॥ ७ ॥
 द्वविणोदाद्रविणसस्तुरस्यंद्रविणोदाःसनंरस्युप्रयंसत् ।
 द्विषोदावीरवंतीमिषंनोद्रविणोदारांसतेदीर्घमायुः ॥ ८ ॥
 एवानों,अग्नेस्मिधांवृधानोरेवत्पांवकुश्रवंसेविभांहि ।
 तन्नोमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ ९ ॥
[97] अपनइत्यष्टर्चस्य सूक्तस्यकुत्सः शुचिरग्निर्गायत्री । (मंडलः1, अनुवाकः15, स्कः4) (अष्टकः1, अध्यायः7)
 अपंनुःशोशुंचद्घमग्नेंशुशुग्ध्यार्यिम् । अपंनुःशोशुंचद्घम् ॥ 1 ॥ 🕬 🕬
 सुक्षेत्रियासुंगातुयावंसूयाचंयजामहे । अपंनुःशोशुंचद्घम् ॥ 2 ॥
 प्रयद्भन्दिष्ठएषांप्रारमाकांसश्चसूरयः । अपनःशोशुंचद्घम् ॥ ३ ॥
 प्रयत्ते, अग्नेसूरयोजायमहिप्रतेवयम् । अपनः शोर्चुचद्घम् ॥ ४ ॥
 प्रयदुग्नेः सहस्वतोविश्वतोयन्तिभानवः । अपनः शोशुंचदुघम् ॥ ५ ॥
 त्वंहिविंश्वतोमुखिवृश्वतःपरिभूरसिं । अपंनुःशोशुंचदुघम् ॥ 6 ॥
 द्विषोंनोविश्वतोमुखातिनावेवंपारय । अपंनुःशोशुंचदुघम् ॥ ७ ॥
 सनःसिन्धुंमिवनावयातिंपर्षास्वस्तयं । अपनःशोशुंचद्घम् ॥ ८ ॥
[98] वैश्वानरस्येतितृचस्य सूक्तस्य कुत्सोवैश्वानरोग्निस्त्रिष्टुप् । (मंडळ:1, अन्नवक:15, स्क:5)(अष्टक:1, अध्याय:7)
 वैश्वानुरस्यंसुमृतौस्यांमुराजाहिकंभुवंनानामभिश्रीः ।
 इतोजातोविश्वमिदंविचंष्टेवैश्वानुरोयंततेसूर्येण ॥ 1 ॥ मा
 पृष्टोद्विपृष्टो,अग्निःपृथिव्यांपृष्टोविश्वा,ओषंधीराविवेश ।
 वैश्वानुरः सहंसापृष्टो, अग्निः सनोदिवासिर्षः पातुनक्तंम् ॥ 2 ॥
 वैश्वांनर्तवृतत्सृत्यमंस्त्वस्मान्रायोंमुघवांनःसचन्ताम् ।
```

अमृतुत्वंरक्षमाणासएनंदेवा,अग्निंधौरयन्द्रविणोदाम् ॥ ६ ॥ 🖦

```
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 3 ॥
[99] जातवेदसइत्येकर्चस्य सूक्तस्य मारीचः कश्यपोजातवेदा अग्निस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:15, स्क:6)(अष्टक:1, अध्याव:7)
 जातवंदसेसुनवामुसोमंमरातीयुतोनिदंहातिवेदंः ।
 सनंःपर्षदतिंदुर्गाणिविश्वांनावेवसिन्धुंदुरितात्युग्निः ॥ 1 ॥ गांतर
[100] सयोवृषेत्येकोनविंशतृचस्य सूक्तस्य वार्षागिराऋज्राश्वांबरीष सहदेव भयमानसुराधसइंद्रस्त्रिष्टुप् (इतआरभ्य
मरुत्वानिंद्रैतिकश्चित् । तन्न । सर्वानुऋमादिभिरनाद्दतत्वात्) (मंडलः 1, अनुवाकः 15, सूकः 7) (अष्टकः 1, अध्यावः 7)
 सयोवृषावृष्ण्येभिःसमीकामहोदिवःपृंथिव्याश्चंसुम्राट् ।
 स्तीनसंत्वाहव्योभरेषुम्रुर्त्वान्नोभव्तिन्द्रं ऊती ॥ 1 ॥ मां
 यस्यानां प्तः सूर्यस्येवयामो भरेभरेवृत्रहाशुष्मो, अस्ति ।
 वृषंन्तमःसर्विभिःस्वेभिरेवैर्म्रुत्वान्नोभवत्विन्द्रंऊती ॥ 2 ॥
 द्विवोनयस्यरेतंसोदुघाँनाःपन्थांसोयन्तिशवसापंरीताः ।
 त्रद्वेषाःसासुहिःपौंस्येभिर्म्रुत्वान्नोभवत्विन्द्रंकुती ॥ ३ ॥
 सो,अङ्गिरोमिरङ्गिरस्तमोभृद्धषावृषंभिःसर्विभिःसखासन् ।
 ऋग्मिभिरृग्मीगातुभिज्येष्ठौमुरुत्वीन्नोभवत्विन्द्रंकुती ॥ ४ ॥
 ससूनुभिर्नरुद्रेभिरुभ्वौनृषाह्यसासुह्वाँ,अमित्रांन् ।
 सनीं ळेभिः श्रवस्यां नितूर्वं न्मुरुत्वां न्नोभवत्विन्द्रं ऊती ॥ ५ ॥
 समैन्युमीःसमदेनस्यकुर्तास्माकैभिनृभिःसूर्यंसनत् ।
 अस्मिन्नहुन्त्सत्पंतिःपुरुहूतोमुरुत्वान्नोभवृत्विन्द्रं ऊती ॥ ६ ॥ 🕬
 तमूतयोरणयुंछूरंसातौतंक्षेमंस्यक्षितयःकृण्वतुत्राम् ।
 सविश्वंस्यकरुणंस्येशुएकों मुरुत्वां न्नोभवृत्विन्द्रं ऊती ॥ ७ ॥
 तमंप्सन्त्रावंसउत्स्वेषुनरोनर्मवंसेतंधनीय ।
 सो, अन्धेचित्तमंसिज्योतिंर्विदन्म्रुत्वान्नोभवत्विन्द्रं ऊती ॥ ८ ॥
```

```
ससुव्येनंयमतिव्राधंतश्चित्सदंक्षिणेसंगृंभीताकृतानि ।
सकीरिणांचित्सनिताधनांनिमुरुत्वांन्नोभवत्विन्द्रंकुती ॥ 9 ॥
सग्रामेभिःसनितासरथैभिर्विदेविश्वाभिःकृष्टिभिन्वंश्(अ) द्या
सपौंस्यैभिरभिभूरशंस्तीर्मुरुत्वांन्नोभवत्विन्द्रंकुती ॥ 10 ॥
सजामिभियंत्समजातिमीळहेऽजामिभिर्वापुरुहूतएवैः ।
अपांतोकस्यतनंयस्यजेषेमुरुत्वांन्नोभवत्विन्द्रंकुती ॥ 11 ॥ वर्गः10
सर्वज्रभृद्दंस्युहाभीमउग्रःसहस्रंचेताःशतनींथुऋभ्वां ।
चुम्रीषोनशवंसापांचंजन्योमुरुत्वांन्नोभवृत्विन्द्रंकुती ॥ 12 ॥
तस्यवज्रः ऋन्दतिस्मत्स्वर्षादिवोनत्वेषोर्वथःशिमीवान् ।
तंसंचन्तेस्नय्स्तंधनानिमुरुत्वान्नोभवत्विन्द्रंकुती ॥ 13 ॥
यस्याजंस्रुंशवंसामानंमुक्थंपंरिभुजद्रोदंसीविश्वतंःसीम् ।
सपौरिष्त्ऋतुंभिर्मन्दसानोम्रुत्वांन्नोभवत्विन्द्रंऊती ॥ 14 ॥
नयस्यंदेवादेवतानमर्ता, आपश्चनशर्वसो, अन्तंमापुः ।
सप्रिरिकात्वक्षंसाक्ष्मोदिवश्चंमुरुत्वांन्नोभवत्विन्द्रंकुती ॥ 15 ॥
रोहिच्छ्यावासुमदंशुर्ललामीर्घुक्षारायऋजार्थस्य ।
वृषंणवन्तंबिभ्रंतीधूर्ष्रथंमुन्द्राचिकेत्नाहुंषीषुविक्षु ॥ 16 ॥ वर्गः11
पुतत्त्यत्तं इन्द्रवृष्णं उक्थंवीर्षागिरा, अभिगृणन्तिरार्धः ।
ऋजाश्वःप्रष्टिभिरम्बुरीषंःसुहदेवोभयंमानःसुराधाः ॥ 17 ॥
दस्यूंछिम्यूँश्चपुरुहूतएवैर्ह्तवापृंथिव्यांशर्वानिबंहीत् ।
सन्त्क्षेत्रंसिकिभःश्विल्येभिःसन्त्सूर्यंसनंदुपःसुवर्ज्ञः ॥ 18 ॥
विश्वाहेन्द्रौ,अधिवक्तानौ,अस्त्वपंरिह्नृताःसनुयामुवाजैम् ।
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 19 ॥
```

```
[101] प्रमंदिनइत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इंद्रोजगतीअंत्याश्चतस्रत्रिष्टुभः । (आद्यागर्भस्राविणीतिगुणः) । (मंडल:1, अनुवाक:15, स्कः8)(अष्टक:1,
प्रमुन्दिनैपितुमदेर्चतावचोयःकृष्णगर्भानिरहंन्नृजिश्वना ।
अवस्यवोवृषंणुंवज्रंदक्षिणंमुरुत्वंन्तंसुख्यायंहवामहे ॥ 1 ॥ वर्णः 12
योर्व्यंसंजाहषाणेनंमुन्युनायःशम्बंरंयो,अहुन्पिप्रुंमव्रुतम् ।
इन्द्रोयः शुष्णं मुशुषं नयावृणङ्गरुत्वं नतं सुख्यायं हवा महे ॥ 2 ॥
यस्युद्यावापृथिवीपौंस्यंमुहद्यस्यंब्रुतेवरुणोयस्युसूर्यः ।
यस्येन्द्रंस्यसिन्धंवः सश्चंतिव्रतंमरुत्वंन्तं सख्यायं हवामहे ॥ 3 ॥
यो,अश्वांनांयोगवांगोपंतिर्व्शीयआंर्तितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः ।
वीळोश्चिदिन्द्रोयो,असुन्वतोव्धोम्रुत्वनतंसुख्यायंहवामहे ॥ ४ ॥
योविश्वंस्युजर्गतःप्राणृतस्पतिर्योब्रुह्मणैप्रथुमोगा,अविंन्दत् ।
इन्द्रोयोदस्यूँरधराँ, अवातिरन्मुरुत्वैन्तंसुख्यायहवामहे ॥ 5 ॥
यः शूरें भि्हव्योयश्चेभी्रिभ्योधाविद्धिहूयतेयश्चेजिग्युभिः ।
इन्द्रंयंविश्वाभुवंनाभिसंदुधुर्म्रुत्वंन्तंसुख्यायंहवामहे ॥ ६ ॥
रुद्राणां मेतिप्रदिशांविचक्ष्णोरुद्रेभिर्योषांतनुतेपृथुज्रयः ।
इन्द्रंमनीषा, अभ्यंर्चतिश्रुतंमुरुत्वंन्तंसुख्यायंहवामहे ॥ ७ ॥ वर्गः १३
यद्वांमरुत्वःपरुमेसुधस्थेयद्वांवुमेवृजनेमादयांसे ।
अतुआयाँह्यध्वरंनो॒,अच्छाँत्वायाह्विश्चंकृमासत्यराधः ॥ ८ ॥
त्वायेन्द्रसोमंंसुषुमासुदक्षत्वायाह्विश्चंकृमाब्रह्मवाहः ।
अधानियुत्वःसर्गणोमुरुद्धिरुस्मिन्युज्ञेबुर्हिषिमादयस्व ॥ ९ ॥
मादयंस्वहरिंभिर्येतंइन्द्रविष्यंस्वशिष्रेविसृंजस्वधेनं ।
आत्वांसुशिपुहरंयोवहन्तूशन्ह्व्यानिप्रतिनोजुषस्व ॥ 10 ॥
```

```
मुरुत्स्तोत्रस्यवृजनंस्यगोपावयमिन्द्रेणसनुयामुवाजैम् ।
 तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 11 ॥
[102] इमांतइत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इंद्रोजगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:15, स्क:9)(अष्टक:1, अध्याय:7)
 इमांतेधियंप्रभंरेमुहोमुहीमुस्यस्तोत्रेधिषणायत्तंआनुजे ।
 तमुत्सवेचप्रसवेचंसासहिमिन्द्रंदेवासः शवंसामद्वन्न ।। 1 ॥ वर्गः 14
 अस्यश्रवौनुद्यः सप्तिबिभ्रतिद्यावाक्षामौपृथिवीदेर्शतंवपुः ।
 अस्मेसूर्याचन्द्रमसाभिचक्षेश्रद्धेकिमन्द्रचरतोवितर्तुरम् ॥ 2 ॥
 तंस्मारथंमघवन्प्रावंसातयेजैत्रंयंतै,अनुमदांमसंगुमे ।
 आजानंइन्द्रमनंसापुरुष्टुतत्वायद्भर्योमघवंछर्मयच्छनः ॥ ३ ॥
 वयंजयेमृत्वयायुजावृतंमुस्माकुमंशुमुदंवाुभरंभरे ।
 अस्मभ्यंमिन्द्रवरिवःसुगंकृधिप्रशत्रूणांमघवन्वृष्णयांरुज ॥ ४ ॥
 नानाहित्वाहवंमानाजनां,इमेधनांनांधर्त्रवंसाविपन्यवंः ।
 अस्माकंस्मारथमातिष्ठसातयेजैत्रंहींन्द्रनिभृतंमनुस्तवं ॥ ५ ॥
 गोजितांबाहू,अमितऋतुःसिमःकर्मन्कर्मंछतमूँतिःखजंकुरः ।
 अकुल्पइन्द्रं प्रतिमानुमोजुसाथाजनाविह्वयन्तेसिषासर्वः ॥ ६ ॥ वर्गः 15
उत्तेशतान्मघवनुच्चभूयंस्उत्सहस्राद्रिरिचेकृष्टिषुश्रवंः ।
 अमात्रंत्वाधिषणांतित्विषेमुद्धधांवृत्राणिजिघ्नसेपुरंदर ॥ ७ ॥
 त्रिविष्टिधातुंप्रतिमानुमोर्जसस्तिस्रोभूमींर्नृपतेत्रीणिरोचना ।
 अतीदंविश्वंभुवंनंववक्षिथाशुत्रुरिंन्द्रजुनुषांसुनादंसि ॥ ८ ॥
 त्वांदेवेषुप्रथमहंवामहेत्वंबंभूथपृतंनासुसास्हिः ।
 सेमंनंःकारुमुपमुन्युमुद्भिद्मिन्द्रःकृणोतुप्रस्वेरथंंपुरः ॥ ९ ॥
त्वंजिंगेथनधनांरुरोधिथार्भेष्वाजामंघवन्महत्सुंच ।
```

```
त्वामुग्रमवंसेसंशिंशीमस्यथांनइन्द्रहवंनेषुचोदय ॥ 10 ॥
विश्वाहेन्द्रों,अधिवक्तानों,अस्त्वपंरिह्नताःसनुयाम्वाजंम् ।
 तन्नोमित्रोवरुणोमामहन्तामदितिःसिन्धुःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 11 ॥
[103] तत्तइत्यष्टर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इंद्रस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:15, सूक्त:10) (अष्टक:1, अध्याय:7)
 तत्तंइन्द्रियंपंरमंपंराचैरधारयन्तक्वयंःपुरेदम् ।
 क्षुमेदमुन्यिद्वव्यरं(अ)न्यदंस्युसमींपृच्यतेसमुनेवंकेतुः ॥ 1 ॥ मांति
 सधौरयत्पृथिवींपुप्रथंच्ववज्रेणहृत्वानिरुपःसंसर्ज ।
 अहन्नहिमभिनद्रौहिणंव्यहन्व्यंसंमुघवाराचीभिः ॥ 2 ॥
 सजातूभँर्माश्रुद्दधाँनुओजुःपुरौविभिन्दन्नंचरुद्विदासीः ।
विद्वान्वंजिन्दस्यंवेहेतिम्स्यार्यंसहीवर्धयाद्युम्निनद्र ॥ ३ ॥
तदूचुषेमानुषेमायुगानिकीर्तेन्यंमुघवानामुबिभ्रंत् ।
उपप्रयन्दंस्युहत्यांयव्ज्रीयद्वंसूनुःश्रवंसेनामंद्धे ॥ ४ ॥
 तदंस्येदंपंश्यताभूरिंपुष्टंश्रदिन्द्रंस्यधत्तनवीर्याय ।
सगा,अंविन्दुत्सो,अंविन्दुदश्वान्त्सओषंधीःसो,अुपःसवनांनि ॥ 5 ॥
 भूरिंकर्मणेवृष्भायवृष्णेसुत्यशुंष्मायसुनवामुसोमंम् ।
 यआदृत्यापरिपुन्थीवुशूरोऽयंज्वनोविभजन्नेतिवेदः ॥ ६ ॥ वर्गः १७
तर्दिन्द्रुप्रेवंवीयंचकर्थ्यत्सुसन्तंवज्रेणाबौधयोहिंम् ।
 अर्जुत्वापत्नीईिषुतंवयंश्चविश्वेदेवासी, अमदुन्नर्जुत्वा ॥ ७ ॥
 शुष्णुंपिप्रुंकुयंवंवृत्रिमेंन्द्रयुदावंधीर्विपुरःशम्बंरस्य ।
तन्नोमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ ८ ॥
[104] योनिष्टइति नवर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इंद्रस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:15, स्क:11) (अष्टक:1, अध्याय:7)
योनिष्टइन्द्रनिषद्,अकारितमानिषीदस्वानोनार्वा ।
```

```
विमुच्यावयाँऽवसायाश्वांन्दोषावस्तोर्वहीयसःप्रपितवे ॥ 1 ॥ वर्गः ॥
 ओत्येनर्इन्द्रंमृतयेंगुर्नूचित्तान्त्स्द्यो,अध्वंनोजगम्यात् ।
 देवासोमन्युंदासंस्यश्चम्नन्तेनुआवंक्षन्त्सुवितायवर्णम् ॥ 2 ॥
 अवृत्मनाभरतेकेतंवेदा,अवृत्मनाभरतेफेनंमुदन् ।
 क्षीरेणस्त्रातः कुर्यवस्ययोषेहतेतेस्यातांप्रवणेशिफाँयाः ॥ 3 ॥
 युयोपुनाभिरुपंरस्यायोः प्रपूर्वांभिस्तिरतेराष्टिशूरंः ।
 अंजुसीकुं लिशीवीरपंतनीपयोहिन्वाना, उदिभंर्भरन्ते ॥ ४ ॥
 प्रतियत्स्यानीथादंर्शिदस्योरोकोनाच्छासदंनंजानुतीगात् ।
 अर्धस्मानोमघवंचर्कृतादिन्मानों मुघेवंनिष्षुपीपराँदाः ॥ ५ ॥
 सत्वंनंइन्द्रसूर्येसो,अप्स्वंनागास्त्वआभंजजीवशुंसे ।
मान्तरांभुजमारीरिषोनुः श्रद्धितंतेमहृतइँ निद्वयार्य ॥ 6 ॥ वर्गः १
 अधांमन्येश्रत्ते, अस्मा, अधायिवृषांचोदस्वमहतेधनांय ।
मानो, अकृतेपुरुहूत्योनाविन्द्रक्षुध्यंद्भ्योवयं आसुतिंदाः ॥ ७॥
 मानोवधीरिन्द्रमापराँदामानंःप्रियाभोजनानिप्रमांषीः ।
 आण्डामानोमघवंछऋनिर्भेन्मानुःपात्रांभेत्सुहजांनुषाणि ॥ ८ ॥
 अर्वाङेहिसोमंकामंत्वाहुर्यंसुतस्तस्यंपिबामदांय ।
 उरुव्यचौजुठरुआवृषस्विपतेवनःशृणुहिहूयमौनः ॥ ९ ॥
[105] चंद्रमाइत्येकोनविंशत्यृचस्य सूक्तस्याध्यस्रितो विश्वेदेवाः पंक्तिः अंत्यात्रिष्टुप् अष्टमी महाबृहतीयवमध्या ।
(सूक्तभेदप्रयोगपक्षेतु आद्याया विश्वेदेवाः द्वितीयायारोदसी तृतीयाया विश्वेदेवाः चतुर्थ्याअग्निरोदस्यः ततस्तिसृणां विश्वेदेवाः
अष्टम्याइंद्ररोदस्यः नवम्याः सूर्यरिभरोदस्यः दशम्या विश्वेदेवाः एकादश्याः सूर्यरिभरोदस्यः द्वादश्या विश्वेदेवाः
ततोद्वयोरग्निरोदसी ततएकस्यावरुणरोदस्यः ततोद्वयोर्विश्वेदेवाः तत एकस्यारोदसी अंत्यायाविश्वेदेवाः, उत्तरसूक्तद्वयेविश्वेदेवाएव)।
```

चन्द्रमां,अप्स्वश्(अ)न्तरासुपर्णोधांवतेदिवि ।

```
नवोहिरण्यनेमयः पुदंविंन्दन्तिविद्युतोवित्तंमे, अस्यरोदसी ॥ 1 ॥ मां:20
अर्थुमिद्वा,उंअर्थिनुआजायायुंवतेपतिंम् ।
तुंजातेवृष्णयंपयःपरिदायरसंदुहेवित्तंमं, अस्यरादसी ॥ 2 ॥
मोषुदैवा,अदःस्वरं(अ)रवंपादिदिवस्परिं।
मासोम्यस्यंशुम्भुवःशूनैभूमुकदाँचनवित्तंमै, अस्यरौदसी ॥ 3 ॥
युज्ञंपृंच्छाम्यवमंसतदूतोविवौचित ।
क्षेत्रुःतंपूर्व्यंगुतंकस्तद्बिंभर्तिनूतंनोवित्तंमं, अस्यरोदसी ॥ ४ ॥
ञुमीयेदेवाःस्थनंत्रिष्वारोचनेदिवः ।
कर्द्वऋतंकदर्नृतंक्षेप्रत्नावुआहुंतिर्वित्तंमें,अस्यरोदसी ॥ 5 ॥
कद्वंऋतस्यंधर्णसिकद्वरुंणस्यचक्षंणम् ।
कदुर्यम्णोमहस्पथातिं क्रामेमदूढ्यां वित्तं में, अस्यरोदसी ॥ 6 ॥ वर्गः २१
अहंसो, अंस्मियः पुरासुतेवद्गिम्कानिंचित् ।
तंमीव्यन्त्याध्यो३ं(ओ)वृकोनतृष्णजंमृगंवित्तंमें,अस्यरोदसी ॥ ७ ॥
संमातपन्त्यभितः सुपत्नीरिवपर्शवः ।
मूषोनश्विशाव्यंदन्तिमाध्यंःस्तोतारंतेशतऋतोवित्तंमं, अस्यरादसी ॥ ८ ॥
अमीयेसुप्तर्रमयस्तत्रौमेनाभिरातंता ।
त्रितस्तद्वैदाह्यःसजौमित्वायरेभतिवित्तंमै, अस्यरौदसी ॥ ९ ॥
ञुमीयेपंचोक्षणोमध्येतुस्थुर्मुहोदि्वः ।
देवत्रानुप्रवार्च्यंसधीचीनानिवांवृतुर्वित्तंमं, अस्यरांदसी ॥ 10 ॥
सुपूर्णा, पुतआंसतेमध्यं आरोधंनेदिवः ।
तेसेधन्तिपथोवृकंतरंन्तंयुह्वतीरुपोवित्तंमे, अस्यरीदसी ॥ 11 ॥ वर्गः 22
```

```
नव्यंतदुक्थ्यंहितंदेवांसःसुप्रवाचनम् ।
ऋतमेर्षन्तिसन्धेवःसुत्यंतौतानुसूर्योवित्तंमै,अस्यरौदसी ॥ 12 ॥
अग्नेतवृत्यदुक्थ्यंदेवेष्वस्त्याप्यंम् ।
सर्नः सत्तोर्मनुष्वदादेवान्यंक्षिविदुष्टंरोवित्तंमं, अस्यरादसी ॥ 13 ॥
स्तोहोतांमनुष्वदादेवां,अच्छांविदुष्टरः ।
 अग्निर्ह्व्यासुंषूदतिदेवोदेवेषुमेधिरोवित्तंमे, अस्यरोदसी ॥ 14 ॥
ब्रह्मांकृणोतिवरुंणोगातुविदंतमींमहे ।
व्यूर्णोतिहुदामृतिंनव्योजायतामृतंवित्तंमे, अस्यरोदसी ॥ 15 ॥
असौयःपन्थां,आदित्योदिविप्रवाच्यंकृतः ।
नसदेवा,अतिक्रमेतंमर्तासोनपंश्यथिवत्तंमे,अस्यरोदसी ॥ 16 ॥ मां:23
त्रितःकूपेऽवंहितोदेवान्हंवतऊतये ।
तच्छुंश्रावृबृहुस्पितःकृणवन्नंहूरुणादुरुवित्तंमे, अस्यरौदसी ॥ 17 ॥
अ्रुणोमास्कृद्वृकःपथायन्तंदुदर्शिह ।
उर्ज्जिहीतेनिचाय्यातष्टेवपृष्ट्याम्यीवित्तंमे, अस्यरोदसी ॥ 18 ॥
एनाङ्गूषेणंवयमिन्द्रंवन्तोऽभिष्यांमवृजनेसर्ववीराः ।
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 19 ॥
[106] इंद्रंमित्रमिति सप्तर्चस्य सूक्तस्य कुत्सो विश्वेदेवाजगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:16, सूक्त:1)(आष्टक:1, अध्याव:7)
इन्द्रंमित्रंवरुणमुग्निमूतयेमारुतंशर्धो, अदितिंहवामहे ।
रथंनदुर्गाद्वंसवः सुदानवोविश्वंस्मान्नो, अंहंसोनिष्पंपर्तन ॥ 1 ॥ वर्गः 24
तआँदित्या, आगंतासुर्वतांतयेभूतदेवावृत्रुतूर्येषुराम्भुर्वः ।
रथंनदुर्गाद्वंसवः सुदानवोविश्वंस्मान्नो, अंहंसोनिष्पंपर्तन ॥ 2 ॥
अवंन्तुनःपितरंःसुप्रवाचना,उतदेवीदेवपुंत्रे,ऋतावृधां ।
```

```
रथंनदुर्गाद्वंसवः सुदानवोविश्वंस्मान्नो, अंहंसोनिष्पंपर्तन ॥ ३॥
 नराशंसंवाजिनंवाजयंत्रिहक्ष्यद्वीरंपूषणंसुम्नैरीमहे ।
 रथुंनदुर्गाद्वंसवः सुदानवोविश्वंस्मान्नो, अंहंसोनिष्पंपर्तन ॥ ४॥
 बृहंस्पतेसद्मिन्नःसुगंकृधिशंयोर्यतेमनुंहितंतदींमहे ।
रथंनदुर्गाद्वंसवः सुदानवोविश्वंस्मान्नो, अंहंसोनिष्पिपर्तन ॥ 5 ॥
 इन्द्रंकुत्सोवृत्रहणुंशचीपतिंकाटेनिबाळहुऋषिंरह्वदूतये ।
 रथंनदुर्गाद्वंसवः सुदानवोविश्वंस्मान्नो, अंहंसोनिष्पंपर्तन ॥ ६॥
देवैर्नोदेव्यिदितिर्निपातुदेवस्रातात्रायतामप्रयुच्छन् ।
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ ७ ॥
[107] यज्ञोदेवानामिति तृचस्य सूक्तस्य कुत्सोविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:16, स्क:2) (अध्वः1, अध्याय:7)
 युज्ञोद्वेवानांप्रत्यंतिसुम्नमादित्यासोभवंतामृळ्यन्तः ।
 आवोऽर्वाचीसुमृतिर्ववृत्यादुंहोश्चिद्यावरिवोवित्तरासंत् ॥ 1 ॥ वर्गः 25
 उपनोदेवा,अवसार्गमुन्त्विङ्गरसांसामंभिःस्तूयमानाः ।
इन्द्रंइन्द्रियैर्मुरुतों मुरुद्धिराद्वित्यैर्नो, अदिंतिः शर्मयंसत् ॥ 2 ॥
 तन्नइन्द्रस्तद्वरुंणस्तदुग्निस्तदुर्यमातत्संविताचनौधात् ।
 तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ ३ ॥
[108] यइंद्राग्नी इति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य कुत्स इंद्राग्नीत्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:16, स्क:3) (अष्टव:1, अध्याव:7)
यइँन्द्राग्नीचित्रतंमोरथौंवामुभिविश्वांनिभुवंनानिचष्टं ।
तेनायौतंसुरथंतस्थिवांसाथासोर्मस्यपिबतंसुतस्यं ॥ 1 ॥ वर्गः26
यावंदिदंभुवंनंविश्वमस्त्युंरुव्यचाविर्मतांगभीरम् ।
 तावाँ, अयंपातं वेसोमों, अस्त्वरंमिन्द्राग्नीमनंसेयुवभ्यांम् ॥ 2 ॥
 चुक्राथेहिसुध्यरं(अ)ङ्गामंभुद्रंसंध्रीचीनावृंत्रहणा,उतस्थंः ।
```

```
ताविंन्द्राग्नीस्ध्यं चानिषद्यावृष्णः सोमंस्यवृष्णावृंषेथाम् ॥ ३ ॥
समिद्धेष्वग्निष्वांनजानायतस्रुंचाब्र्हिरुंतिस्तिराणा ।
तीत्रैःसोमैःपरिंषिक्तेभिर्वागेन्द्र्यंग्नीसौमनसायंयातम् ॥ ४ ॥
यानींन्द्राग्नीचुऋथुँर्वीर्याणियानिंरूपाण्युतवृष्ण्यांनि ।
यावांप्रत्नानिसुख्याश्विवानितेभिःसोमस्यपिबतंसुतस्य ॥ ५ ॥
यदब्रवंप्रथमंवांवृणानोः (ओ) ऽयंसोमो, असुरैनीविहव्यः ।
तांसुत्यांश्रुद्धामुभ्याहियातमथासोमंस्यपिबतंसुतस्यं ॥ 6 ॥ वर्गः 27
यदिंन्द्राग्नीमद्थःस्वेदुंरोणेयद्ब्रह्मणिराजनिवायजत्रा ।
 अतुःपरिवृषणावाहियातमथासोमंस्यपिबतंसुतस्यं ॥ ७ ॥
यदिंन्द्राग्नीयदुंषुतुर्वशेषुयद्द्रुह्युष्वनुंषुपूरुषुस्थः ।
 अतुःपरिवृषणावाहियातमथासोमंस्यपिबतंसुतस्यं ॥ ८ ॥
यदिंन्द्राग्नी,अवुमस्यांपृथिव्यांमध्युमस्यांपरुमस्यांमुतस्थः ।
 अतुःपरिवृषणावाहियातमथासोमंस्यपिबतंसुतस्यं ॥ ९ ॥
यदिंन्द्राग्नीपर्मस्यांपृथिव्यांमध्यमस्यामव्मस्यामुतस्थः ।
 अतुःपरिवृषणावाहियातमथासोमंस्यपिबतंसुतस्यं ॥ 10 ॥
यदिंन्द्राग्नीदिविष्ठोयत्पृंथिव्यांयत्पर्वतेष्वोषंधीष्वप्सु ।
 अतुःपरिवृषणावाहियातमथासोमंस्यपिबतंसुतस्यं ॥ 11 ॥
यदिंन्द्राग्नी,उदिंतासूर्यस्यमध्येदिवःस्वधयामादयेथे ।
 अतुःपरिवृषणावाहियातमथासोमंस्यपिबतंसुतस्यं ॥ 12 ॥
एवेन्द्रौग्नीपिपवांसौसुतस्यविश्वास्मभ्यंसंजयतुंधनौनि ।
तन्नोमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 13 ॥
[109] विह्यस्यमित्यष्टर्चस्य सूक्तस्य कुत्सइंद्राग्नीत्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:16, स्क:4) (अष्टक:1, अध्याव:7)
```

```
विह्यख्यंमनसावस्यंइच्छन्निन्द्रांग्नीज्ञासउतवांसजातान् ।
नान्यायुवत्प्रमंतिरस्तिमह्यंसवांधियंवाज्यन्तीमतक्षम् ॥ 1 ॥ गां गां था
 अश्रं वृंहि भूँरिदावंत्तरावां विजामातुरुतवाँ घास्यालात् ।
अथासोमंस्युप्रयंतीयुवभ्यामिन्द्रौग्नीस्तोमंजनयामिनव्यम् ॥ 2 ॥
माच्छेद्मर्शिरितिनार्धमानाःपितॄणांशक्तीरंनुयच्छंमानाः ।
इन्द्राग्निभ्यांकंवृषंणोमदन्तिताह्यद्रीधिषणीया,उपस्थै ॥ ३ ॥
युवाभ्यांदेवीधिषणामदायेन्द्रांग्रीसोमंमुश्तिसुंनोति ।
तावंश्विनाभद्रहस्तासुपाणी॒,आधांवतंमधुंनापृङ्कमुप्सु ॥ ४ ॥
युवार्मिन्द्राग्नीवसुनोविभागेत्वस्तंमाशुश्रववृत्रहत्ये ।
तावासद्यांबुर्हिषियुज्ञे,अस्मिन्प्रचेषिणीमादयेथांसुतस्यं ॥ 5 ॥
प्रचंर्षुणिभ्यंःपृतनाहवंषुप्रपृंथिव्यारिंरिचाथेदिवश्चं ।
प्रसिन्धुंभ्यःप्रगिरिभ्योमहित्वाप्रेन्द्रौग्नीविश्वाभुवनात्यन्या ॥ 6 ॥ कां:29
 आभेरतंशिक्षेतंवज्रबाहू, अस्माँ, इंन्द्राग्नी, अवतंशचींभिः ।
इमेनुतेरुरमयुःसूर्यस्ययेभिःसपित्वंपितरौनुआसंन् ॥ ७ ॥
पुरंदराशिक्षंतंवज्रहस्तास्माँ, इंन्द्राग्नी, अवतुंभरेषु ।
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ ८ ॥
[110] ततंमइति नवर्चस्य सूक्तस्य कुत्स ऋभवोजगतीपंचम्यंत्येत्रिष्टुभौ (मंडल:1, अनुवाक:16, स्क:5)(अष्टक:1, अध्याव:7)
तृतंमे, अपुस्तदुंतायतेपुनः स्वादिष्ठाधीतिरुचर्थायशस्यते ।
अयंसंमुद्रइहिवधदेव्यःस्वाहांकृतस्यसमृतृण्णुतऋभवः ॥ 1 ॥ गाः
 आभोगयुंप्रयदिच्छन्तुऐतुनापाँकाःप्रांचोममुकेचिंदाुपर्यः ।
सौधंन्वनासश्चरितस्यंभूमनागंच्छतसिवुतुर्दाशुषांगृहम् ॥ 2 ॥
तत्संवितावौऽमृतत्वमास्रुवदगौह्यंयच्छ्रवयैन्तुऐतंन ।
```

```
त्यंचिंचमुसमसुरस्युभक्षंणुमेकुंसन्तंमकृणुताचतुंर्वयम् ॥ 3 ॥
 विष्ट्वीशमीतरणित्वेनेवाघतोमर्तांसुःसन्तो,अमृतुत्वमानशुः ।
 सौधन्वना,ऋभवःसूरंचक्षसःसंवत्सरेसमंपृच्यन्तधीतिभिः ॥ ४ ॥
 क्षेत्रमिव्विमं मुस्ते जंने नुँ, एकं पात्रमृभवो जेहं मानम्।
 उपस्तुता,उपुमंनाधंमाना॒,अमंर्त्येषुश्रवंइच्छमांनाः ॥ ५ ॥
 आमंनीषामुन्तरिक्षस्यनृभ्यः सुचेवंघृतं जुंहवामविद्मनां ।
 त्रणित्वायेपितुरंस्यसश्चिरऋभवोवार्जमरुहन्दिवोरर्जः ॥ 6 ॥ वर्णः
 ऋभुर्नइन्द्रः शवंसानवीयानृभुवाजेिम्वंसुंभिवंसुंद्दिः ।
 युष्माकंदेवा, अवसाहंनिप्रिये ३ (ए) ऽभितिष्ठेमपृतसुतीरसुन्वताम् ॥ ७॥
निश्चर्मणऋभवोगामंपिंशत्संवत्सेनांसृजतामातरंपुनः ।
 सौधंन्वनासः स्वपुस्ययांनरोजिब्रीयुवांनापितरांकृणोतन ॥ ८ ॥
 वाजेभिर्नोवाजंसातावविड्ढ्यभुमाँ, इन्द्रचित्रमादंर्षिराधंः ।
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी, उतद्यौः ॥ १ ॥
[111] तक्षन्रथमिति पंचर्चस्य सूक्तस्य कुत्स ऋभवोजगतीअंत्यात्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:16, स्क:6)(अष्टक:1, अध्याय:7)
 तक्षुन्रथंसुवृतंविद्यनापंसुस्तक्षुन्हरीं,इन्द्रवाह्यवृषंण्वसू ।
 तक्षंन्पितृभ्यांमृभवोयुवृद्धयस्तक्षंन्वत्सायंमातरंसचाभुवंम् ॥ 1 ॥ गाः वर्गः ३२
 आनोंयुज्ञायंतक्षतऋभुमद्वयुःऋत्वेदक्षांयसुप्रजावंतीिमिषंम् ।
 यथाक्षयाम्सर्ववीरयाविशातन्नः शर्घायधासथास्विन्द्रियम् ॥ 2 ॥
 आतंक्षतसातिमस्मभ्यंमृभवःसातिंरथांयसातिमर्वतेनरः ।
 सातिंनोजैत्रींसंमहेतिविश्वहाँजामिमजाँमिंपृतंनासुसुक्षणिंम् ॥ 3 ॥
 ऋभुक्षणमिन्द्रमाहुंवऊतयंऋभून्वाजांन्मुरुतःसोमंपीतये ।
उभामित्रावरुंणानूनमुश्चिनातेनोहिन्वन्तुसातयैधियेजिषे ॥ ४ ॥
```

```
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी, उतद्यौः ॥ ५ ॥
[112] ईळेद्यावापृथिवीइति पंचिवंशत्यृचस्य सूक्तस्य कुत्सः आद्यायाद्यावापृथिव्यस्यिषिनः शिष्टानामिथनौ जगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ संदूकः,
ईळेद्यावापृथिवीपूर्विचंत्तयेऽग्निंघुर्मंसुरुचंयामंन्निष्टये ।
याभिर्भरंकारमंशांयजिन्वंथस्ताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 1 ॥ वर्गः ३३
युवोर्दानायंसुभरां,अस्थतोरथमातंस्थुर्वचसंनमन्तंवे ।
याभिर्धियोऽवंथःकर्मन्निष्टयेताभिंरूषुकृतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 2 ॥
युवंतासांदिव्यस्यंप्रशासंनेविशांक्षंयथो, अमृतंस्यमुज्मनां ।
याभिर्धेनुम्स्वरं(अं)पिन्वंथोनराताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 3 ॥
याभिःपरिज्मातनंयस्यम्ज्मनांद्विमातातूर्षुत्ररणिंर्विभूषंति ।
याभिस्त्रिमन्तुरभवद्विचक्ष्णस्ताभिं रूषु क्रतिभिरिश्वनागंतम् ॥ ४ ॥
याभीरेभंनिवृतंसितमुद्भयउद्वन्दंनुमैरयतुंस्वंर्दशे ।
याभिःकण्वंप्रसिषांसन्तुमावंतंताभिंरूषुकुतिभिरश्विनागंतम् ॥ 5 ॥
याभिरन्तंकुं जसंमानुमारंणेभुज्युंयाभिरव्यथिभिंर्जिजिन्वर्थुः ।
याभिः कुर्कन्धुंवय्यं चुजिन्वं थुस्ताभिं रूषु कुतिभिरिश्वनागंतम् ॥ ६ ॥ वर्गः ३४
याभिः शुचुन्तिंधेनुसांसुषुंसद्ंतुप्तंघुर्ममोम्यावन्तुमत्रेये ।
याभिःपृश्निंगुंपुरुकुत्सुमावंतुंताभिंरूषुकुतिभिरिश्वनागंतम् ॥ ७ ॥
याभिःशचींभिर्वृषणापरावृज्ंप्रान्धंश्रोणंचक्षंसुएतंवेकुथः ।
याभिर्वर्तिकांग्रसिताममुँचतुंताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ ८ ॥
याभिःसिन्धुंमधुंमन्तुमसंश्चतुंवसिष्टुंयाभिरजरावर्जिन्वतम् ।
याभिःकुत्संश्रुतर्यंनर्यमावंतंताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ १ ॥
```

ऋभुर्भरौयसंशिशातुसातिंसंमर्यजिद्वाजीं, अस्माँ, अविष्टु ।

```
याभिंर्विश्पलांधनुसामेथुर्व्यंसहस्रमीळ्हआजावजिंन्वतम् ।
याभिर्वशंमुश्यंप्रेणिमावंतंताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 10 ॥
याभिः सुदानू, और्श्वाजायंवृणिजेदीर्घश्रंवसेमधुकोशो, अक्षंरत्।
कुक्षीवैन्तंस्तोतारंयाभिरावंतंताभिरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 11 ॥ वर्गः ३५
याभीरसांक्षोदंसोद्रःपिंपिन्वर्थुरनुश्वंयाभीरथमार्वतंजिषे ।
याभिंखिशोकं उसियाँ, उदाजंतताभिंक्षुकुतिभिरिधिनागंतम् ॥ 12 ॥
याभिःसूर्यंपरियाथःपंरावतिंमन्धातारंक्षेत्रंपत्येष्वावंतम् ।
याभिर्विप्रंप्रभुरद्वीज्मावंतंताभिरूषुकृतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 13 ॥
याभिम्हामितिथिग्वंकेशोजुवंदिवादासंशम्बर्हत्युआवतम् ।
याभिःपूर्भिचैत्रसदंस्युमावंतंताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 14 ॥
याभिंर्वम्रंविंपिपानमुंपस्तुतंकुलिंयाभिंर्वित्तजांनिंदुवस्यर्थः ।
याभिर्व्यश्वमुतपृथिमावंतंताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 15 ॥
याभिंर्नराश्ववयाभिरत्रयेयाभिःपुरामनंवेगातुमीषर्थुः ।
याभिःशारीराजंतंस्यूमंरश्मयेताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 16 ॥ मांअ
याभिःपठँर्वाजठंरस्यमुज्मनाऽग्निर्नादीदेचितइद्धो,अज्मुन्ना ।
याभिःशर्यांतमवंथोमहाधनेताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 17 ॥
याभिरङ्गिरोमनसानिर्ण्यथोऽग्रंगच्छ्रंथोविव्रेगो,अँर्णसः ।
याभिर्मनुंशूरंभिषासुमावंतुंताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 18 ॥
याभिःपत्नीविमदायैन्यूहथुराघंवायाभिररुणीरशिक्षतम् ।
याभिः सुदासं ऊहथुं : सुदेव्यरं (अं) ताभिं रूषु ऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 19 ॥
याभिः शन्तौतीभवंथोददाशुषंभुज्युंयाभिरवंथोयाभिरधिंगुम् ।
ओम्यावंतींसुभरांमृतस्तुभंताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 20 ॥
```

```
याभिःकुशानुमसंनेदुवस्यर्थोज्वेयाभिर्यूनो, अर्वेन्तुमावंतम् ।
मधुंप्रियंभरथोयत्सरङ्गयस्ताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 21 ॥ मां अर्गः अर्थाः
याभिर्नरंगोषुयुधंनृषाह्येक्षेत्रंस्यसातातनंयस्यजिन्वंथः ।
याभीरथाँ, अवंथोयाभिरर्वतस्ताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 22 ॥
याभिःकुत्संमार्जुनेयंशंतऋतूप्रतुर्वीतिंप्रचंदुभीतिमावंतम् ।
याभिंध्र्वसिन्तिंपुरुषन्तिमावंतिताभिंरूषुऊतिभिरिश्वनागंतम् ॥ 23 ॥
अप्रस्वतीमिधनावाचंमुस्मेकृतंनोदस्रावृषणामनीषाम् ।
अद्यूत्येऽवंसेनिह्वयेवांवृधेचंनोभवतंवाजंसातौ ॥ 24 ॥
द्युभिंरुक्तुभिःपरिंपातमस्मानरिंष्टेभिरश्विनासौभंगेभिः ।
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 25 ॥
[113] इदंश्रेष्ठमिति विंशत्यृचस्य सूक्तस्य कुत्स उषाद्वितीयायाअर्धर्चोरात्रिस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:16, स्क:8)(अष्टक:1, अध्याय:8)
इदंश्रेष्टुंज्योतिंषांज्योतिरागांचित्रःप्रंकेतो,अंजनिष्ट्विभ्वां ।
यथाप्रसूतासवितुःसवायं, एवारात्र्युषसेयोनिंमारैक् ॥ 1 ॥ 🕬
रुशंद्वत्सारुशंतीश्चेत्यागादारैंगुकृष्णासदंनान्यस्याः ।
सुमानबैन्धू,अमृत,अनूचीद्यावावणैचरतआमिनाने ॥ 2 ॥
सुमानो,अध्वास्वस्रौरनुन्तस्तमुन्यान्यांचरतोदेवशिष्टे ।
नमेथेतेनतंस्थतुःसुमेकेनक्तोषासासमंनसाविरूपे ॥ 3 ॥
भास्वंतीनेत्रीसूनृतांनामचैतिचित्राविदुरांनआवः ।
प्रार्प्याजगृद्व्युंनोरायो,अंख्यदुषा,अंजीगुर्भुवंनानिविश्वां ॥ ४ ॥
जिह्यस्येई(ए)चरितवेमघोन्यांभोगयंइष्टयेरायउत्वम् ।
दुभ्रंपरयंद्भ्यउर्वियाविचक्षंउषा,अंजीगुर्भुवंनानिविश्वां ॥ 5 ॥
क्षुत्रायंत्वं श्रवंसेत्वं महीया, इष्टयंत्व मर्थमिवत्वमित्यै।
```

```
विसंदशाजीविताभिप्रचक्षंउषा,अंजीगुर्भुवंनानिविश्वां ॥ 6 ॥ मा
पुषादिवोदुंहिताप्रत्यंदर्शिव्युच्छन्तींयुवृतिः शुऋवांसाः ।
विश्वस्येशांनापार्थिवस्यवस्वउषां,अद्येहसुंभगेव्युंच्छ ॥ ७ ॥
पुरायुतीनामन्वैतिपार्थआयतीनांप्रंथुमाशर्थतीनाम् ।
व्युच्छन्तींजीवमुंदीरयंन्त्युषामृतंकंचनबोधयंन्ती ॥ ८ ॥
उषोयदुग्निंसुमिधेचुकर्थवियदावुश्रक्षंसासूर्यस्य ।
यन्मानुषान्यक्ष्यमाणाँ,अजींगुस्तद्देवेषुंचकृषेभुद्रमर्मः ॥ ९ ॥
कियात्यायत्समयाभवांतियाव्यूषुर्याश्चनूनंव्युच्छान् ।
अनुपूर्वाः कृपतेवावशानाप्रदीध्यांनाजोषंमन्याभिरेति ॥ 10 ॥
र्ड्युष्टेयेपूर्वतरामपंश्यन्व्युच्छन्तीमुषसंमर्त्यासः ।
अस्माभिरू नुप्रतिचक्ष्यांभूदोतेयंन्तिये,अंपुरीषुपश्यांन् ॥ 11 ॥ 🕬
यावयद्वैषा,ऋतुपा,ऋतेजाःसुम्रावरीसूनृता,ईरयैन्ती ।
सुमुङ्गलीर्बिभ्रंतीदेववीतिमिहाद्योषःश्रेष्ठंतमाव्युंच्छ ॥ 12 ॥
राश्वंत्पुरोषाव्युंवासद्वेव्यथौ, अद्येदंव्यौवोमुघोनी ।
अथोव्युंच्छादुत्तंराँ,अनुद्यूनुजरामृतांचरतिस्वधाभिः ॥ 13 ॥
व्यरं(अ)न्जिभिर्दिवआतांस्वद्यौदपंकृष्णांनिर्णिजंदेव्यांवः ।
प्रबोधयमन्त्यरुणेभिरश्वैरोषायाँतिसुयुजारथैन ॥ 14 ॥
आवहं न्तीपोष्यावार्याणिचित्रंकेतुंकृणुतेचेकिंताना ।
र्ड्युषींणामुपुमाराश्वंतीनांविभातीनांप्रंथुमोषाव्यंश्वेत् ॥ 15 ॥
उदींर्ध्वंजीवो,असुंर्नुआगादपुप्रागात्तम्आज्योतिरेति ।
आरैक्पन्थांयातंवेसूर्यायागंनम्यत्रंप्रतिरन्तु आयुः ॥ 16 ॥ वर्गः 4
```

```
स्यूमंनावाचउदिंयर्तिवह्विःस्तवानोरेभउषसाविभातीः ।
 अद्यातदुंच्छगृणतेमंघोन्यस्मे,आयुर्निदिदीहिप्रजावंत् ॥ 17 ॥
 यागोमंतीरुषसःसर्ववीराव्युच्छन्तिंदाशुषेमर्त्यांय ।
 वायोरिवसूनृतानामुदुर्केता,अश्वदा,अश्ववत्सोमुसुत्वा ॥ 18 ॥
 मातादेवानामिदेतेरनीकंयुज्ञस्यंकेतुर्बृहतीविभाँहि ।
 प्रशास्तिकृद्ब्रह्मणेनोव्युरं(उ)च्छानोजनजनयविश्ववारे ॥ 19 ॥
 यचित्रममं उषसो वहंन्ती जानायंशशमानायं भुद्रम् ।
 तन्नोमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 20 ॥
[114] इमारुद्रायेत्येकादरार्चस्य सूक्तस्य कुत्सोरुद्रोजगतीअंत्येद्वेत्रिष्टुभौ । (मंडल:1, अनुवाक:16, स्क:9)(अष्टक:1, अध्याय:8)
 इमारुद्रायंतुवसंकपुर्दिनंक्षुयद्वीरायुप्रभरामहेमुतीः ।
 यथाशमसंद्द्विपदेचतुंष्पदेविश्वंपुष्टंग्रामं, अस्मिन्नंनातुरम् ॥ 1 ॥ 🕬
 मृळानौरुद्रोतनोमयंस्कृधिक्ष्यद्वीरायनमंसाविधेमते ।
 यच्छंच्योश्चमनुंरायेजेपितातदंश्यामृतवंरुद्रप्रणीतिषु ॥ 2 ॥
 अश्यामंतेसुमृतिंदैवयुज्ययाँक्ष्यद्वीरस्यतवंरुद्रमीद्वः ।
 सुम्रायन्निद्विशो, अस्माकुमाचुरारिष्टवीराजुहवामतेह्विः ॥ 3 ॥
 त्वेषंवयंरुद्रंयंज्ञसाधंवङ्कंकविमवंसेनिह्वयामहे ।
 आरे,अस्मद्दैव्यंहेळो,अस्यतुसुमृतिमिद्वयमुस्यावृंणीमहे ॥ ४ ॥
 द्विवोवराहमंरुषंकपूर्दिनंत्वेषंरूपंनमंसानिह्वयामहे ।
 हस्तेबिभ्रंद्भेषुजावार्याणिशर्मवर्मच्छर्दिरुस्मभ्यंयंसत् ॥ ५ ॥
 इदंपित्रेमुरुतांमुच्यतेवचंःस्वादोःस्वादीयोरुद्रायवर्धनम् ।
 रास्वांचनो, अमृतमर्त्वभोजनंतमनेतोकायतनयायमृळ ॥ ६ ॥ गां
 मानोमुहान्तंमुतमानो,अर्भुकंमानुउक्षंन्तमुतमानंउक्षितम् ।
```

```
मानोवधीःपितरंमोतमातरंमानंःप्रियास्तन्वौरुद्ररीरिषः ॥ ७ ॥
 मानंस्तोकेतनंयेमानंआयौमानोगोषुमानो,अश्वेषुरीरिषः ।
 वीरान्मानौरुद्रभामितोवंधीर्द्धविष्मैन्तुः सद्मित्त्वौहवामहे ॥ ८ ॥
 उपंतेस्तोमान्पशुपा,इवाकंरंरास्वापितर्मरुतांसुम्नम्से ।
 भुद्राहितसुमतिर्मृळ्यत्तमाथांवयमवुइत्तेवृणीमहे ॥ ९ ॥
 आरेतेंगो॒घ्नमुतपूँरुष्घ्नंक्षयंद्वीरसुम्नमुस्मेतं,अस्तु ।
 मृळाचंनो, अधिंचब्रूहिदेवाधांचनुः शर्मयच्छद्विबर्हाः ॥ 10 ॥
 अवाँचामुनमाँ,अस्मा,अवुस्यवंःशृणोत्तुंनोहवंरुद्रोमुरुत्वांन् ।
 तन्नोमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ 11 ॥
[115] चित्रंदेवानामितिषड्टचस्य सूक्तस्य कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् । (मंडल:1, अववाक:16, स्क:10) (अष्टक:1, अध्याय:8)
चित्रंदेवानामुदंगादनींकंचक्षुंर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः ।
 आप्राचावांपृथिवी,अन्तरिक्षंसूर्यआत्माजगंतस्त्रस्थुषंश्च ॥ 1 ॥ 🕬
 सूर्योदेवीमुषसंरोचंमानांमर्योनयोषांमुभ्यतिपृश्चात् ।
 यत्रानरोदेवयन्तोयुगानिवितन्वतेप्रतिभुद्रायंभुद्रम् ॥ 2 ॥
 भुद्रा,अश्वीहरितःसूर्यस्यिचुत्रा,एतंग्वा,अनुमाद्यांसः ।
 नुमुस्यन्तौदुवआपृष्ठमंस्थुःपरिद्यावौपृथिवीयैन्तिसुद्यः ॥ ३ ॥
तत्सूर्यस्यदेवृत्वंतन्मंहित्वंमध्याकर्तोवितंतुंसंजंभार ।
 यदेदयुंक्तह्रितंःस्धस्थादाद्रात्रीवासंस्तन्ततेसिमस्मै ॥ ४ ॥
 तन्मित्रस्यवरुंणस्याभिचक्षेसूर्योंकूपंकृंणुतेद्योरुपस्थे ।
 अनुन्तमुन्यद्रुशंदस्युपाजंःकृष्णमुन्यद्धरितःसंभरिन्ते ॥ 5 ॥
 अद्यादेवा, उदितासूर्यस्यनिरंहंसः पिपृतानिरंवद्यात् ।
तन्नोंमित्रोवरुंणोमामहन्तामदिंतिःसिन्धुंःपृथिवी,उतद्यौः ॥ ६ ॥
```

```
[116] नासत्याभ्यामिति पंचविंशत्यृचस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवानिधनौत्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:17, स्क:1)(आहक:1, अध्याय:8)
नासंत्याभ्यांबुर्हिरिवृप्रवृंजेस्तोमाँ,इयर्म्यभ्रियेववातः ।
यावर्भगायविमुदायंजायांसँनाजुवाँन्यूहतूरथैन ॥ 1 ॥ 🕬
वीुळुपत्मंभिराशुहेमंभिर्वादेवानांवाजूतिभिःशाशंदाना ।
तद्रासंभोनासत्यासुहस्रंमाजायमस्यंप्रधनैजिगाय ॥ 2 ॥
तुग्रोंहभुज्युमंश्विनोदमेघेर्यिनकश्चिंन्ममृवाँ,अवाँहाः ।
तमूँहथुर्नोभराँतम्नवतींभिरन्तरिक्षुप्रुद्धिरपोंदकाभिः ॥ 3 ॥
तिस्रः,क्षपस्त्रिरहाँतिव्रजिद्धिर्नासंत्याभुज्युमूँहथुःपतंगैः ।
सुमुद्रस्यधन्वन्नार्द्रस्यंपारेत्रिभीरथैः शतपंद्धिः षळंश्वैः ॥ ४ ॥
 अनारम्भणेतदंवीरयेथामनास्थाने,अंग्रभुणेसंमुद्रे ।
यदंश्विना, ऊहथुंर्भुज्युमस्तंशातारित्रांनावंमातस्थिवांसंम् ॥ ५ ॥
यमंश्विनादुद्धुंःश्वेतमश्वंमुघाश्वांयुराश्वदित्स्वस्ति ।
तद्वांदात्रंमिहंकीर्तेन्यंभूत्पैद्वोवाजीसद्मिद्धव्यो, अर्थः ॥ ६ ॥ 🕬
युवंनरास्तुवृतेपंज्रियायंकुक्षीवंते,अरदतुंपुरंधिम् ।
कारोतराच्छफादश्वस्यवृष्णःशतंकुम्भाँ,असिंचतंसुरीयाः ॥ ७ ॥
हिमेनाुग्निंघंसमंवारयेथांपितुमतीुमूर्जमस्मा,अधत्तम् ।
ऋबीसे,अत्रिंमश्विनावंनीतुमुन्निंन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति ॥ ८ ॥
परांवृतंनांसत्यानुदेथामुचाबुंध्नंचऋथुर्जिह्मबांरम् ।
क्षरुन्नापोनपायनां यरायेसहस्रां यतृष्यं तेगोतं मस्य ॥ १ ॥
जुजुरुषोनासत्योतवृत्रिंप्रामुंचतंद्रापिमिवच्यवानात् ।
प्रातिरतंजिह्तस्यायुर्द्स्रादित्पतिमकृणुतंक्नीनाम् ॥ 10 ॥
तद्वांनराशंस्यंराध्यंचाभिष्टिमन्नांसत्यावरूंथम् ।
```

```
यद्विद्वांसांनिधिमिवापंगूळहमुद्दंर्शतादूपथुर्वन्दंनाय ॥ 11 ॥ गाः वर्गः १०
तद्वांनरासुनयेदंसंउग्रमाविष्कृणोमितन्युतुर्नवृष्टिम् ।
दुध्यङ्हुयन्मध्वांथर्वुणोवामश्वंस्यशीर्ष्णाप्रयदींमुवाचं ॥ 12 ॥
अजौहवीन्नासत्याक्रावांमुहेयामंन्पुरुभुजापुरंधिः ।
श्रुतंतच्छासुंरिववधिमृत्याहिरंण्यहस्तमश्विनावदत्तम् ॥ 13 ॥
आस्रोवृकंस्यवर्तिकाम्भीकेयुवंनंरानासत्यामुमुक्तम् ।
उतोक्विंपुरभुजायुवंहुकृपंमाणमकृणुतंवि्चक्षे ॥ 14 ॥
चरित्रंहिवेरिवाच्छेदिपुर्णमाजाखेलस्युपरितकम्यायाम् ।
सुद्योजङ्घामार्यसींविश्पलाँयैधनहितेसर्तवेप्रत्यंधत्तम् ॥ 15 ॥
र्गतंमेषान्वृक्येचक्षद्गनमृज्ञाश्वंतंपितान्धंचेकार ।
तस्मा, अक्षीनां सत्यावि चक्षु आधं त्तं दस्राभिष जावनु वन् ॥ 16 ॥ वर्गः ।।
आवांरथंंदुहितासूर्यस्यकाष्मेंवातिष्टुदर्वताजयंन्ती ।
विश्वेदेवा,अन्वंमन्यन्तहुद्भिःसमुंश्रियानांसत्यासचेथे ॥ 17 ॥
यदयौतंदिवौदासायवृर्तिर्भरद्वौजायाश्विनाहयैन्ता ।
रेवदुवाहसच्नोरथोवांवृष्भश्चीशंशुमारंश्चयुक्ता ॥ 18 ॥
र्यिंसुंक्षुत्रंस्वंपुत्यमायुःसुवीर्यंनासत्यावहंन्ता ।
आजुह्नार्वींसमंनुसोपुवाजैुस्त्रिरह्नौभागंद्धंतीमयातम् ॥ 19 ॥
परिंविष्टंजाहुषंविश्वतःसींसुगेभिर्नक्तंमूहथूरजौभिः ।
विभिन्दुनांनासत्यारथेन्विपर्वतां,अजर्यू,अंयातम् ॥ 20 ॥
एकंस्यावस्तौरावतुंरणायवशंमिधनासुनयेसुहस्रा ।
निरंहतंदुच्छुना, इन्द्रंवन्तापृथुश्रवंसोवृषणावरातीः ॥ 21 ॥ मा
```

```
शारस्यंचिदार्चत्कस्यांवतादानीचादुचाचंऋथुःपातंवेवाः ।
 श्वायवैचिन्नासत्याशचींभिर्जसुरयेस्त्यंपिप्यथुर्गाम् ॥ 22 ॥
 अवस्यतेस्तुंवतेकृष्णियायंऋजूयतेनांसत्याशचींभिः ।
पुशुंननुष्टमिवदर्शनायविष्णाप्वंददथुर्विश्वकाय ॥ 23 ॥
 दशुरात्रीरिशंवेनानवृद्यूनवंनद्धंश्रथितमुप्स्वरं(अ)न्तः ।
विप्रुंतरेभमुदनिप्रवृंक्तमुन्निंन्यथुःसोर्ममिवस्रुवेणं ॥ 24 ॥
प्रवांदंसांस्यिधनाववोचम्स्यपितःस्यांसुगर्वःसुवीरः ।
उतपश्यैन्नश्रुवन्दीर्घमायुरस्तिमिवेर्ज्जरिमाणंजगम्याम् ॥ 25 ॥
[117] मध्वः सोमस्येति पंचविंशत्यृचस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवानिधनौत्रिष्टुप् । (मंडलः 1, अनुवाकः 17, सूक्तः 2) (अध्वयः 8)
 मध्वः सोमंस्याश्विनामद्रायप्रुत्नोहोताविवासतेवाम् ।
 बहिष्मंतीरातिर्विश्रिंतागीरिषायौतंनासृत्योपवाजैः ॥ 1 ॥ वर्गः । 1
 योवांमिश्वनामनंसोजवीयान्रथःस्वश्वोविशंआजिगांति ।
 येनगच्छंथःसुकृतांदुरोणंतेनंनरावर्तिरस्मभ्यंयातम् ॥ 2 ॥
 ऋषिंनरावंहंसःपांचंजन्यमृबीसादत्रिंमुंचथोगुणेनं ।
मिनन्तादस्योरशिवस्यमाया,अंनुपूर्ववृषणाचोदयैन्ता ॥ 3 ॥
 अश्वंनगूळहमंश्विनादुरेवैरृषिंनरावृषणारे॒भम्प्सु ।
 संतंरिणीथोविप्रुतंदंसौभिनवाँजूर्यन्तिपूर्व्याकृतानि ॥ ४ ॥
 सुषुप्वांसंनिनरृतेरुपस्थेसूर्यंनदंस्रातमंसिक्षियन्तंम् ।
शुभेरुक्मंनदर्शतंनिखांतुमुदूपथुरिश्वनावन्दंनाय ॥ 5 ॥
 तद्वांनराशंस्यंपज्रियेणंकुक्षीवंतानासत्यापरिंज्मन् ।
राफादश्वस्यवाजिनोजनायरातंकुम्भाँ,असिंचतुंमधूँनाम् ॥ 6 ॥ वर्गः14
युवंनरास्तुवतेकृष्णियायंविष्णाप्वंददथुर्विश्वंकाय ।
```

```
घोषाँयैचित्पितृषदेंदुरोणेपितंजूर्यन्त्या,अश्विनावदत्तम् ॥ ७ ॥
युवंश्यावीयुरुशंतीमदत्तंमुहः,क्षोणस्यीश्विनाकण्वीय ।
प्रवाच्यंतद्वृषणाकृतंवांयन्नौर्षदायश्रवौ, अध्यर्धत्तम् ॥ ८ ॥
पुरूवर्पांस्यिधनाद्धांनानिपेदवंऊहथुराशुमश्रंम् ।
सुहसुसांवाजिनुमप्रतीतमहिहनं श्रवस्यरं (अं)तरुंत्रम् ॥ ९ ॥
प्तानिवांश्रवस्यांसुदानूब्रह्मांङ्गूषंसदेनंरोदंस्योः ।
यद्वांपुजासों,अश्विनाहवंनतेयातिमुषाचंविदुषंच्वाजंम् ॥ 10 ॥
सूनोर्मानैनाश्विनागृणानावाजंविप्रांयभुरणारदंन्ता ।
अगस्त्येब्रह्मणावावृधानासंविश्पलांनासत्यारिणीतम् ॥ 11 ॥ 🕬 🕬 गाः 15
कुह्यान्तौसुष्टुतिंका॒व्यस्युदिवौनपातावृषणाशयुत्रा ।
हिरंण्यस्येवकुलश्ांनिखांतुमुदूपथुर्दशुमे,अश्विनाहंन् ॥ 12 ॥
युवंच्यवानमिश्वनाजरैन्तुंपुनुर्युवानंचऋथुः शर्चीभिः ।
युवोरथंदुहितासूर्यस्यसहिश्रयानां सत्यावृणीत ॥ 13 ॥
युवंतुग्रांयपूर्व्यिभिरेवैः पुनर्मन्यावंभवतंयुवाना ।
युवंभुज्युमर्णसोनिःसंमुद्राद्विभिंरूहथुरुन्नेभिरश्वैः ॥ 14 ॥
अजौहवीदिश्वनातौुग्रयोवांप्रोळ्हंःसमुद्रमैव्युथिर्जगुन्वान् ।
निष्टमूँहथुःसुयुजारथैनुमनौजवसावृषणास्वस्ति ॥ 15 ॥
अजौहवीदिश्वनावर्तिकावामास्रोयत्सीममुंचतुंवृकस्य ।
विज्युषांययथुःसान्वद्रेर्जातंविष्वाचो, अहतंविषेणं ॥ 16 ॥ वर्गः १
<u>र्</u>यातंमेषान्वृक्येमामहानंतमुःप्रणीतुमिशंवेनपित्रा ।
आक्षी,ऋजार्थं,अश्विनावधत्तंज्योतिंरुन्धायंचऋथुर्विचक्षं ॥ 17 ॥
```

```
शुनम्नधायभरंमह्रयत्सावृकीरंश्विनावृषणानरेति ।
जारःकृनीनंइवचक्षदानऋजार्थःशुतमेकंचमेषान् ॥ 18 ॥
महीवांमूतिरंश्विनामयोभूरुतस्रामंधिष्णयासंरिणीथः ।
 अर्थायुवामिदंह्वयत्पुरंधिरागंच्छतंसींवृषणाववांभिः ॥ 19 ॥
अधेनुंदस्रास्तुर्यरं(अं)विषंक्तामपिंन्वतंशुयवे,अश्विनागाम् ।
युवंशचीभिर्विमदायंजायांन्यूहथुःपुरुमित्रस्ययोषांम् ॥ 20 ॥
यवुंवृकैणाश्विनावपुन्तेषंदुहन्तामन्रुषायदस्रा ।
अभिदस्युंबर्कुरेणा्धमंन्तो्रुज्योतिश्चऋथुरार्याय ॥ 21 ॥ वर्गः17
 आथुर्वृणायांश्विनादधीचेऽश्यंशिरःप्रत्यैरयतम् ।
सवांमधुप्रवाचिद्दतायन्त्वाष्ट्रंयद्साविषकुक्ष्यंवाम् ॥ 22 ॥
सदींकवीसुमृतिमाचेंकेवांविश्वाधियों,अश्विनाप्रावंतंमे ।
 अस्मेर्यिनौसत्याबृहन्तंमपत्यसाचंश्रुत्यंरराथाम् ॥ 23 ॥
हिरंण्यहस्तमिश्वनारराणापुत्रंनराविश्रमृत्या,अंदत्तम् ।
त्रिधांहुश्यावंमिश्वनाविकंस्तुमुज्जीवसंऐरयतंसुदानू ॥ 24 ॥
पुतानिवामश्विनावीर्याणिप्रपूर्व्याण्यायवौऽवोचन् ।
ब्रह्मंकृण्वन्तौवृषणायुवभ्यांसुवीरौसोविदथुमावंदेम ॥ 25 ॥
[118] आवांरथइत्येकादशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवानिश्वनौत्रिष्टुप् । (मंडल:1, अनुवाक:17, स्क:3)(अष्टक:1, अध्याय:8)
 आवांरथों,अश्विनारयेनपंत्वासुमृळीकःस्ववाँयात्वर्वाङ् ।
योमर्त्यस्यमनसोजवीयान्त्रिवन्धुरोवृषणावातरहाः ॥ 1 ॥ माः ॥
त्रिवन्धुरेणंत्रिवृतारथैनत्रिचुक्रेणंसुवृतायांतमुर्वाक् ।
पिन्वंतंगाजिन्वंतमर्वतोनोवुर्धयंतमश्विनावीरमुस्मे ॥ 2 ॥
प्रवद्यांमनासुवृतारथंनदस्रांविमंशृंणुतंश्लोकमद्रेः ।
```

```
किमुङ्गवांप्रत्यवंर्तिंगमिष्ठाहुर्विप्रांसो,अश्विनापुराजाः ॥ 3 ॥
 आवांश्येनासों,अश्विनावहन्तुरथैयुक्तासंआशवंःपतंगाः ।
ये,अप्तुरोदिव्यासोनगृधाँ,अभिप्रयोनासत्यावहँन्ति ॥ ४ ॥
 आवांरथंयुवतिस्तिष्टदत्रंजुष्ट्वीनंरादुहितासूर्यस्य ।
परिवामश्वावपुषः पतुंगावयोवहन्त्वरुषा, अभीके ॥ ५ ॥
उद्वन्दंनमैरतंदंसनांभिरुद्रेभंदंस्रावृषणाः शर्चीभिः ।
निष्टौग्रयंपौरयथः समुद्रात्पुन् श्च्यवानं चक्रथुर्युवानम् ॥ 6 ॥ वर्गः 19
युवमत्र्येऽवंनीतायतुप्तमूर्जमोुमानंमश्विनावधत्तम् ।
युवंकण्वायापिरिप्ताय्चक्षुःप्रत्यंधत्तंसुष्टुतिं जुंजुषाणा ॥ ७ ॥
युवंधेनुंश्यवनाधितायापिंन्वतमश्विनापूर्व्यायं ।
 अमुंचतुंवर्तिकामहंसोनिःप्रतिजङ्घांविश्पलीया,अधत्तम् ॥ ८ ॥
युवंश्वेतंपेदवइन्द्रंजूतमिहुहनंमिश्वनादत्तमश्वम् ।
जोहूत्रंमुर्यो, अभिभूतिमुग्रंसंहस्रुसांवृषंणंवी ड्वंङ्गम् ॥ १॥
तावांनरास्ववंसेसुजाताहवांमहे,अश्विनानाधंमानाः ।
 आनुउपुवसुंमतारथैनुगिरौजुषाणासुंवितायंयातम् ॥ 10 ॥
 आश्येनस्युजवंसानूतंनेनास्मेयातंनासत्यासुजोषाः ।
हवेहिवाँमिश्वनारातहँ व्यः शश्वत्तमार्यां, उषसोव्युंष्टौ ॥ 11 ॥
[119] आवांरथिमिति दशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवानिश्वनौजगती । (मंडळ:1, अनुवाक:17, स्कः4)(अष्टक:1, अध्याय:8)
 आवारथंपुरुमायंमेनोजुवंजीराश्चंयुज्ञियंजीवसेहुवे ।
सहस्रकेतुंवनिनंशातद्वंसुंश्रृष्टीवानंवरिवोधाम्भिप्रयः ॥ 1 ॥ वर्गः 20
ऊर्ध्वाधीतिःप्रत्यंस्यप्रयाम्नयधायिशस्मन्त्समंयन्तुआदिशः ।
स्वदांमिघमंप्रतियन्त्यूतयुआवांमूर्जानी्रथंमिधनारुहत् ॥ 2 ॥
```

```
संयन्मिथःपंस्पृधानासो,अग्मंतर्राभेमुखा,अमिंताजायवोरणे ।
  युवोरहंप्रवणेचेकितेरथोयदंधिनावहंथःसूरिमावरंम् ॥ 3 ॥
  युवंभुज्युंभुरमाँणुंविभिंग्तंस्वयुंक्तिभिर्निवहँन्तापितृभ्युआ ।
  यासिष्टंवर्तिर्वृषणाविजेन्यरं(अं)दिवींदासायमहिंचेतिवामवंः ॥ ४ ॥
  युवोरंश्विनावपुंषेयुवायुजंरथंवाणीयेमतुरस्यशर्ध्यम् ।
  आवांपितत्वंसुख्यायंज्रमुषीयोषांवृणीत्जेन्यांयुवांपतीं ॥ ५ ॥
  युवंरेभंपरिषूतेरुरुष्यथोहिमेनेघुमंपरितप्तमत्रये ।
  युवंशयोरंवसंपिंप्यथुर्गविप्रदीर्घेणवन्दंनस्तार्यायुंषा ॥ 6 ॥ वर्गः २१
  युवंवन्देनंनिरृतंजरुण्ययारथंनदंस्राकरुणासिमंन्वथः ।
  क्षेत्रादाविप्रंजनथोविपुन्ययाप्रवामत्रेविधतेदंसनांभुवत् ॥ ७ ॥
  अर्गच्छतुंकृपंमाणंपरावतिंपितुःस्वस्युत्यजंसानिबांधितम् ।
  स्वैर्वतीरितऊतीर्युवोरहंचित्रा,अभीके,अभवन्नभिष्टंयः ॥ ८ ॥
  उतस्यावांमधुंमुन्मक्षिकारपुन्मदेसोमंस्यौशिजोहुंवन्यति ।
  युवंदंधीचोमनुआविंवासुथोऽथारिारुःप्रतिंवामश्यंवदत् ॥ ९ ॥
  युवंपेदवंपुरुवारंमिधनास्पृधांश्वेतंतंरुतारंदुवस्यथः ।
  शर्येंर्भिद्युंपृतंनासुदुष्टरंचुर्कृत्यमिन्द्रंमिवचर्षणी्सहंम् ॥ 10 ॥
[120] काराधिदति द्वादशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवानिश्वनौ आद्यागायत्री द्वितीयाककुप् तृतीयाकाविराट् चतुर्थीनष्टरूपी
पंचमीतनुशिरा षुष्ट्यिष्णिक् सप्तमीविष्टारबृहत्यष्टमीकृतिर्नवमीविराट्अंत्यास्तिस्रोगायत्र्यः ( अंत्यादुःस्वमनाशिनी ) (मंडल:1, अव्ववक:17, स्क:5)
  काराँधुद्धोत्राँश्विनावांकोवांजोषंउभयोः । कथाविधात्यप्रंचेताः ॥ 1 ॥ गाः वर्गः । वर्षाः । वर्ष
  विद्वांसाविद्दुर्रः पृच्छेदविद्वानित्थापरो, अचेताः । नूचिन्नुमर्ते, अक्रौ ॥ २ ॥
  ताविद्वांसांहवामहेवांतानांविद्वांसामन्मवोचेतम्द्य । प्रार्चेद्दयंमानोयुवार्कुः ॥ ३ ॥
  विपृंच्छामिपाक्याः (आ)नदेवान्वषंद्वतस्याद्भुतस्यंदस्रा । पातंचसह्यंसोयुवंचरभ्यंसोनः ॥ ४ ॥
```

```
प्रयाघोषेभृगंवाणेनशोभेययांवाचायजंतिपज्रियोवांम् । प्रैष्युर्नविद्वान् ॥ ५ ॥
 श्रुतंगांयुत्रंतकंवानस्याऽहंचिद्धिरिरेभांश्विनावाम् । आक्षीशुंभस्पतीदन् ॥ 6 ॥ मां:23
 युवंह्यास्तंमहोरन्युवंवायन्निरतंतंसतम् । तानौवसूसुगोपास्यौतंपातंनोवृकौदघायोः ॥ ७ ॥
 माकस्मैधातम्भ्यंमित्रिणेनोमाकुत्रांनोगृहेभ्योधेनवोगुः । स्तुनाभुजो,अशिंश्वीः ॥ ८ ॥
 दुहीयन्मित्रधितयेयुवाकुंरायेचेनोमिमीतंवाजंवत्यै । इषेचेनोमिमीतंधेनुमत्यै ॥ ९ ॥
 अश्विनौरसनुंरथंमनुश्वंवाजिनीवतोः । तेनाहंभूरिंचाकन ॥ 10 ॥
 अयंसंमहमातनूह्यातेजनाँ,अर्च । सोमुपेयंंसुखोरर्थः ॥ 11 ॥
 अधुस्वर्मस्युनिर्विदेऽभुंजतश्चरेवतः । उभाताबस्निनश्यतः ॥ 12 ॥
[121] कदित्थेति पंचदशर्चस्य सूक्तस्य दैर्घतमसः कक्षीवानिंद्रस्त्रिष्टुप् (विश्वेदेवावा) । (मंडल:1, अनुवाक:18, स्क:1) (अष्टवः1, अध्याव:8)
कदित्थानृँ:पात्रंदेवयतांश्रवद्गिरो,अङ्गिरसांतुर्ण्यन् ।
प्रयदानुङ्विश्वाआहुर्म्यस्यो्रुकंसते,अध्वरेयजंत्रः ॥ 1 ॥ वर्गः24
 स्तम्भीद्धद्यांसध्रुणंप्रुषायदृभुर्वाजीयुद्रविणुंनरोगोः ।
 अर्चुस्वजांमंहिषस्चंक्षत्रव्रांमेनामश्वंस्यपरिमातरंगोः ॥ 2 ॥
 नक्षुद्धवंमरुणीःपूर्व्यंराट्तुरोविशामङ्गिरसामनुद्यून् ।
 तक्षुद्धज्रुंनियुतंतुस्तम्भुद्ध्यांचतुंष्पद्देनर्यायद्विपादं ॥ ३ ॥
 अस्यमदेस्वयंदा,ऋतायापीवृतमुस्रियाणामनीकम् ।
 यद्धंप्रसर्गेत्रिकुकुम्चिवर्तुदपुद्गृहोुमानुषस्यदुरीवः ॥ ४ ॥
 तुभ्यंपयोयत्पितरावनीतांराधः सुरेतंस्तुरणं भुरण्यू ।
शुचियत्तेरेक्णुआयंजन्तसबुर्दुघाँयाःपयंउस्रियाँयाः ॥ ५ ॥
 अध्रप्रजेज्ञेतुरिंगिर्ममत्तुप्ररोंच्यस्या, उषसोनसूरेः ।
 इन्दुर्येभिराष्ट्रस्वेदुंहव्यैः स्रुवेणंसिं चंजरणाभिधामं ॥ 6 ॥ वर्गः 25
स्विध्मायद्वनिधंतिरपस्यात्सूरौ,अध्वरेपरिरोधंनागोः ।
```

```
यद्धंप्रभासिकृत्व्याँ,अनुद्यूननैर्विशेपृश्विषेतुरायं ॥ ७ ॥
अष्टामुहोद्विवआद्ोहरीं,इहद्युंम्नासाहंमुभियोधानउत्संम् ।
हर्ियत्तम्निन्दनंदुक्षन्वृधेगोरंभसुमद्रिभिर्वाताप्यम् ॥ ८ ॥
त्वमायुसंप्रतिवर्तयोगोर्दिवो, अश्मानुमुपंनीतुमृभ्वा ।
कुत्सीय्यत्रंपुरुहूतवन्वंछुष्णंमनुन्तैः परियासिवधैः ॥ १ ॥
पुरायत्सूर्स्तमंसो,अपीते्स्तमंद्रिवःफलिगंहेतिमंस्य ।
शुष्णंस्यचित्परिंहितंयदोजांदिवस्परिसुग्रंथितंतदादः ॥ 10 ॥
अनुंत्वामुहीपाजंसी,अचुक्रेद्यावाक्षामांमदतामिन्द्रुकर्मन् ।
त्वंवृत्रमाशयानंसिरासुमहोवज्रेणसिष्वपोवराहुम् ॥ 11 ॥ माः 26
त्विमनद्भनर्योयाँ,अवोनृन्तिष्ठावातंस्यसुयुजोविहंष्ठान् ।
यंतेकाव्यउशनामिन्दिनंदाद्वेत्रहणंपार्यंततक्षवज्रम् ॥ 12 ॥
त्वंसूरौंहुरितौरामयोुनृन्भरंचुऋमेतृंशोनायमिंन्द्र ।
प्रास्येपारंनेवृतिंनाव्यांनामपिकृतमेवर्तयोऽयंज्यून् ॥ 13 ॥
त्वंनो, अस्या, इन्द्रदुईणायाः पाहिवंज्रिवोदुरिताद्भीके ।
प्रनोवाजान्रथ्योः रं(ओ) अश्वंबुध्यानिषेयन्धिश्रवंसेसूनृतायै ॥ 14 ॥
मासाते, अस्मत्सुं मृतिर्विदंसुद्वाजंप्रमहुः समिषोवरन्त ।
```

आनोभजमघवन्गोष्वर्योमंहिष्ठास्तेसधुमाद्ःस्याम ॥ 15 ॥